41. ÉVFOLYAM, 31. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

1985. JÚLIUS 31.

Ludas Matyi

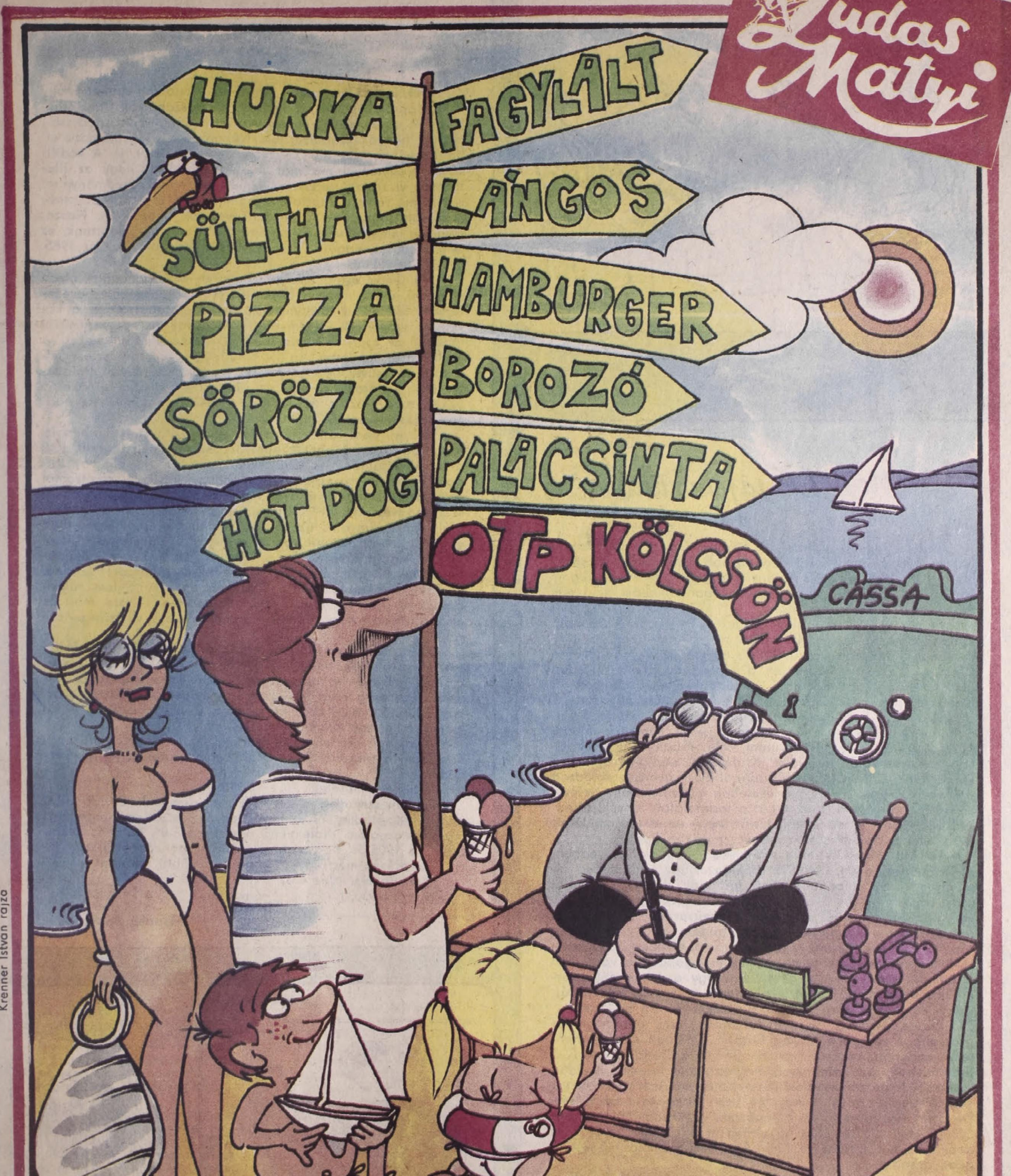
HURKA
FAGYLALT
SÜLTHAL
LÁNGOS
PIZZA
HAMBURGER
SÖRÖZŐ
BOROZÓ
HOT DOG
PALACSINTA
OTP KÖLCSÖN
CASSA
KRENNER

Krenner István rajzo

KÖLCSÖN-REVÜNK A 8–9. OLDALON

ÖSSZEFONÓDÁS

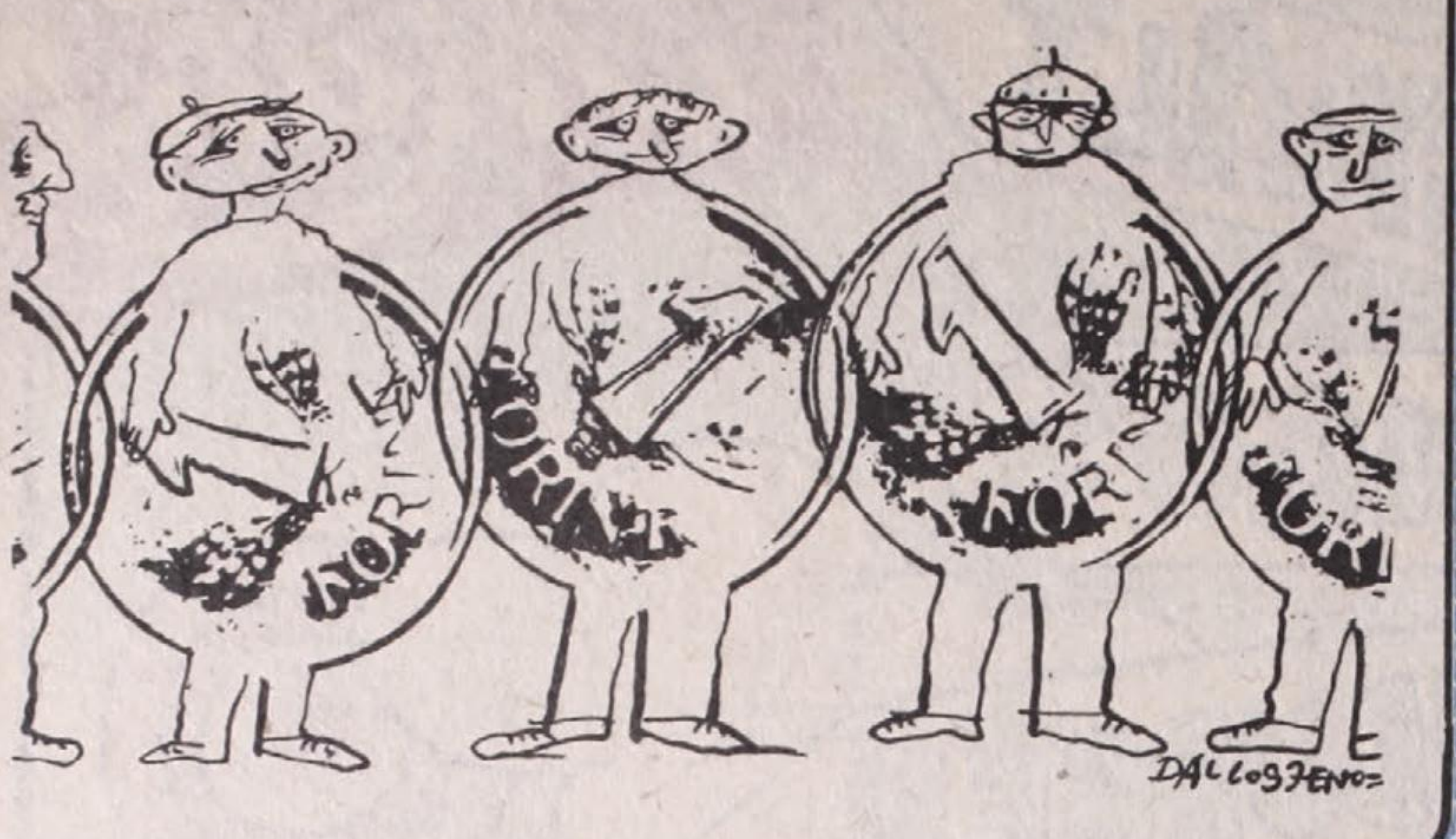

MOKÉP-tájékoztató

Kedves Mokép Elvtárs! A következőkben tájékoztatom önt az 1986/87-es időszak legnagyobb sikert arató magyarországi filmbemutatóiról. A tényleges tervekről ugyan fogalmam sincs, de induktív és deduktív gondolkodási módszerrel minden kikövetkeztethető.

Először 1974-ben jártam nyugaton, a napos Albionban. Londonban rövid sorbaállás után megtekinthettem „Az utolsó tangó Párizsban" című filmet, melyet tíz év elteltével – 1984-ben Pesten is láthattam a Filmmúzeumban. 1975-ben jósorsom Párizsba vitt, ahol az ottani Filmmúzeumban, a Chaillot-palota oldalszárnyában volt szerencsém megnézni „A nagy zabálás" című remeket. A mozilátogatás tizedik évfordulóján felbukkant a film, végre a pesti Filmmúzeumban. 1976-ban kelet felé vitt az utam, s Varsóban végigélvezhettem a Keresztapát lengyelül, Krakkóban pedig lerágtam a körmömet a Cápán. A Keresztapánál kicsit gyorsan dolgozott a Mokép Elvtárs, de a Cápa esetében a tradicionális tíz évet sikerült megtartania. Ezek tehát a tapasztalati tények. Mindezekből vonom le azt a konklúziót, hogy az akkoriban látott többi film is hamarosan a magyar mozikba kerül.

Tíz éve láttam, szintúgy Párizsban – a diáknegyedben, kedvezményes áron, az ELTE diákigazolvány felmutatása ellenében – az Emanuelle című hírhedett filmet, ami mára csak nagycsoportos óvodásokban kelthetne izgalmat. Tehát várom, mikor tűnik fel a szerdai moziműsorban. Ugyanebben az időszakban Lyonban megtekinthettem az Exhibicionista című gáláns antipornót, valamint a római tévében az O. márkinő kalandjait. Ezek pesti premierjére gondolom várni kell a hetedik ötéves terv végéig. Ugyanígy a Jancsó-féle Közerkölcsök és magánbűnök című filmre is, amely már az újvidéki és a szabadkai gyermekmatinékon is rég lefutott.

Persze őszintén be kell vallanom, hogy újabban már gyorsabban reagál a Mokép Elvtárs. 1983-ban nem is mentem Londonba moziba, mert mindenütt a Gandhit adták, s tudtam, hogy ezt hamarosan megnézhetem forintért is. Idén tavasszal Münchenben sem réztem meg az Amadeust, biztos vagyok benne, hogy a Ragtime után nemsokára ez is jön. De azért Amszterdamban belopóztam a „Katalin, a meztelen cárnő" című filmre. Elég ha annyit mondok róla, hogy nem éppen szovjet történelmi film. Az ezredfordulóig megvétele nem várható.

Majláth László

Targonca

Évekkel ezelőtt sokan kritizálták jogalkotásunkat, hogy az túl aprólékos, túlszabályozott, a jogszabályok áttekinthetetlenek, egyes életviszonyokat az indokoltnál magasabb szintű jogi normák szabályoznak. Néhány éve a kormányzat elhatározta, hogy rendet teremt ezen a területen is. A kodifikáció eredményei ma már mérhetőek. Most, hogy az illetékesek visszatekintettek az elmúlt esztendők eredményeire, sok sikert regisztrálhattak; egyetlen joghézag maradt csak: nem volt jogszabály a targoncavezetők képzéséről. Nosza, ezen ne múljék, ha már minden problémát megoldottunk, ez sem várathat magára. S lőn! (Lásd: Magyar Közlöny 1985. évi 27. szám.)

Ha Önök azt gondolják, hogy ez a targoncaügy olyan egyszerű, akkor nagyon tévednek. Mint a jogszabály bevezetőjéből kitűnik, a targoncásképzés jogi szabályozása a következő személyek és szervek bevonásával és egyetértésével történt: az ipari miniszter, a belkereskedelmi miniszter, a közlekedési miniszter, az építésügyi és városfejlesztési miniszter, a művelődési miniszter, a többi érdekelt miniszter (kb. 4 darab), a Bér- és Munkaügyi Hivatal elnöke, a SZOT, az OKISZ, a SZÖVOSZ, a KIOSZ, valamint az ágazati szakszervezetek (kb. 20 darab).

Szóval, nem vettük félvállról ezt a kérdést, különben is, több jogalkotó, többet szabályoz. Az így megszületett jogi aktus igen alapos és körültekintő. Az a lényege, hogy targoncát csak az vezethet, aki az ehhez szükséges tanfolyamot elvégezte, és jogosítvánnyal rendelkezik. Namármost, természetesen van kivétel is (milyen jogi rendelkezés az, amely alól nincs!), ugyanis az „ágazati miniszter indokolt esetben engedélyezheti a tanfolyamok anyagának egyedi tanulással történő elsajátítását." Helyes! Nyilván nagy káosz keletkezne abból, ha a miniszter ezt a személyes hatáskörét leadná, például az államtitkárnak. Jómagam egyébként nem vállalkoznék az ilyen házilagos, autodidakta felkészülésre, mert az előszobánkban nem tudnék megfordulni egy villástargoncával.

A tanfolyam anyagából egyébként vizsgázni kell. Talán már ki is találták, hogy hol? Nem, nem az ENSZ egyik szakosított intézménye, csupán az Állami Targoncavezetői Képesítő Bizottság előtt. A bizottság elnökét a miniszter bízza meg. (Eltérő rendelkezés hiányában, a vizsgabizottság elnöke már lehet egy államtitkár is!)

A minden részletre kiterjedő jogszabály egyébként meghatározza a targoncavezetői tanfolyam óratervét is. Így kezdődik:

Politikai ismeretek ....5 óra

Tegyük szívünkre a kezünket, ez nem sok. Ez idő alatt alig lehet áttekinteni a targoncavezetés és a nemzetközi munkásmozgalom dialektikus összefüggéseit, különös tekintettel az 1905-ös, nagy, oroszországi targoncás-sztrájkra.

De idézek még egyet a tanterv további részéből is:

Üzemeltetési ismeretek ....3 óra

Hopp, hopp, hopp ..... vigyáztam!

Trunkó Barnabás

FERTŐZÉSEK IDEJÉN

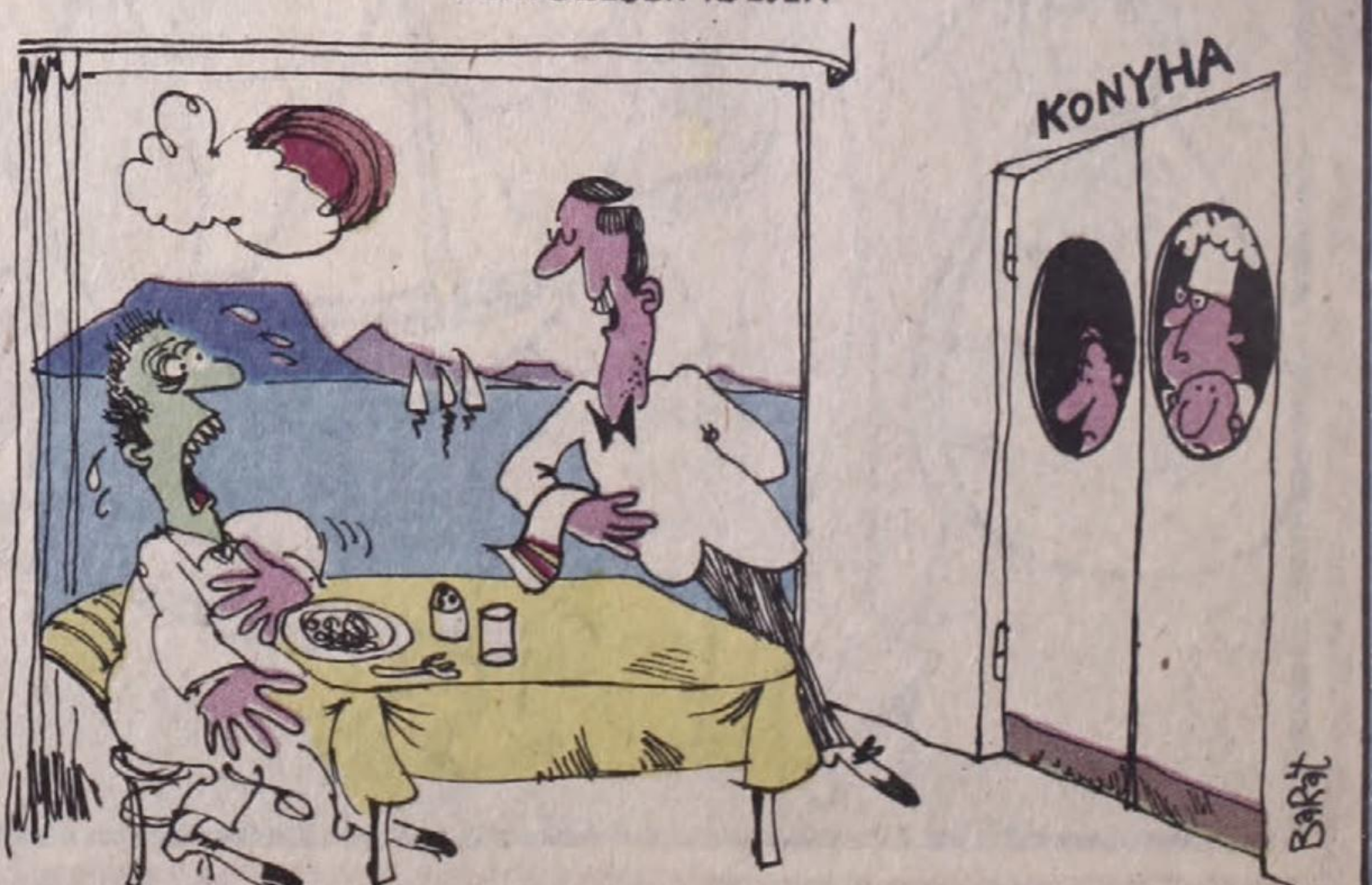

– A szakácsunk gratulációját küldi, és örül, hogy még ilyen jó egészségnek örvend.

Itt és most...

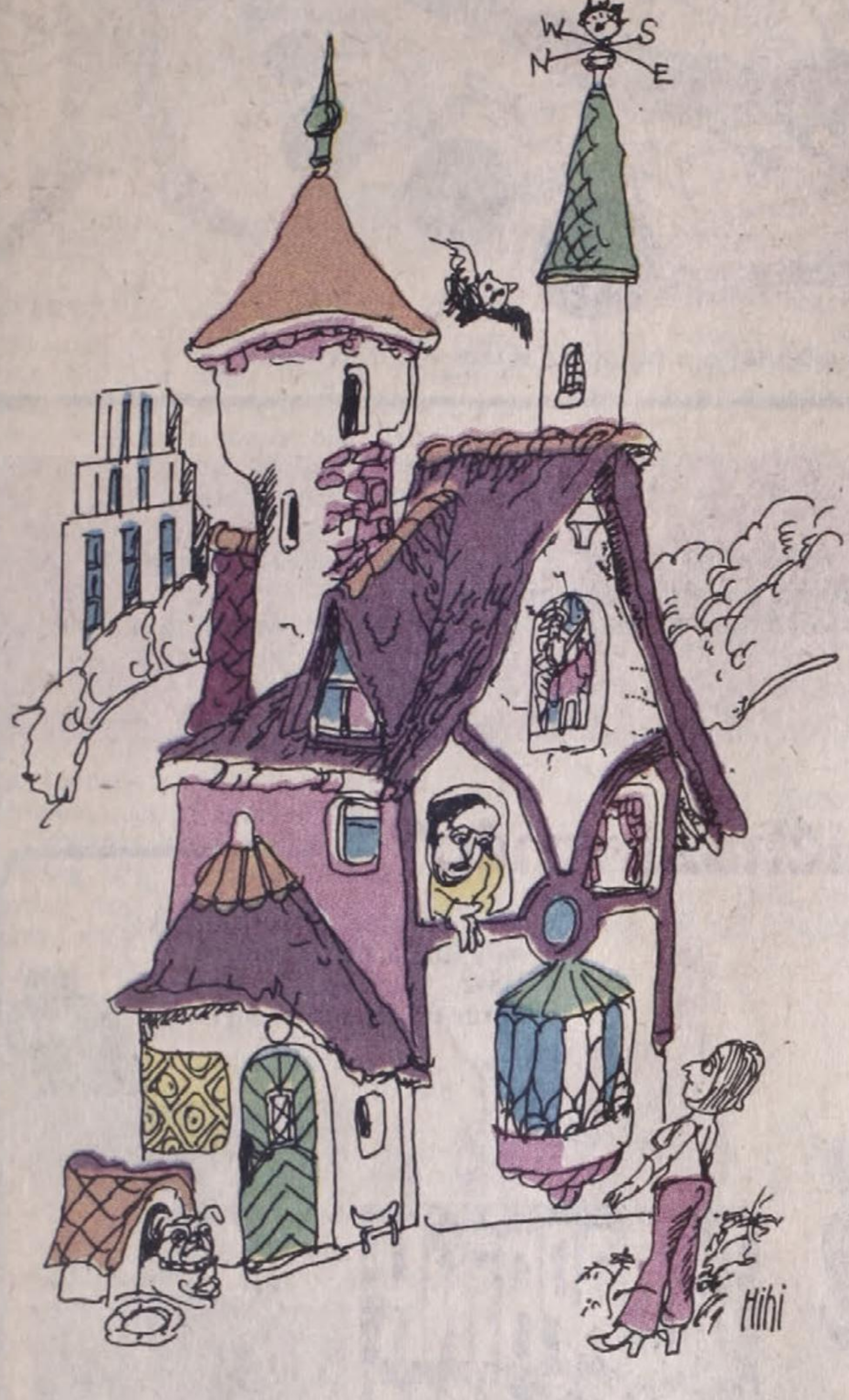

– Tudja, én húsz kemény évet töltöttem egy lakótelepen . . .

KORSZERŰ FALVÉDŐ

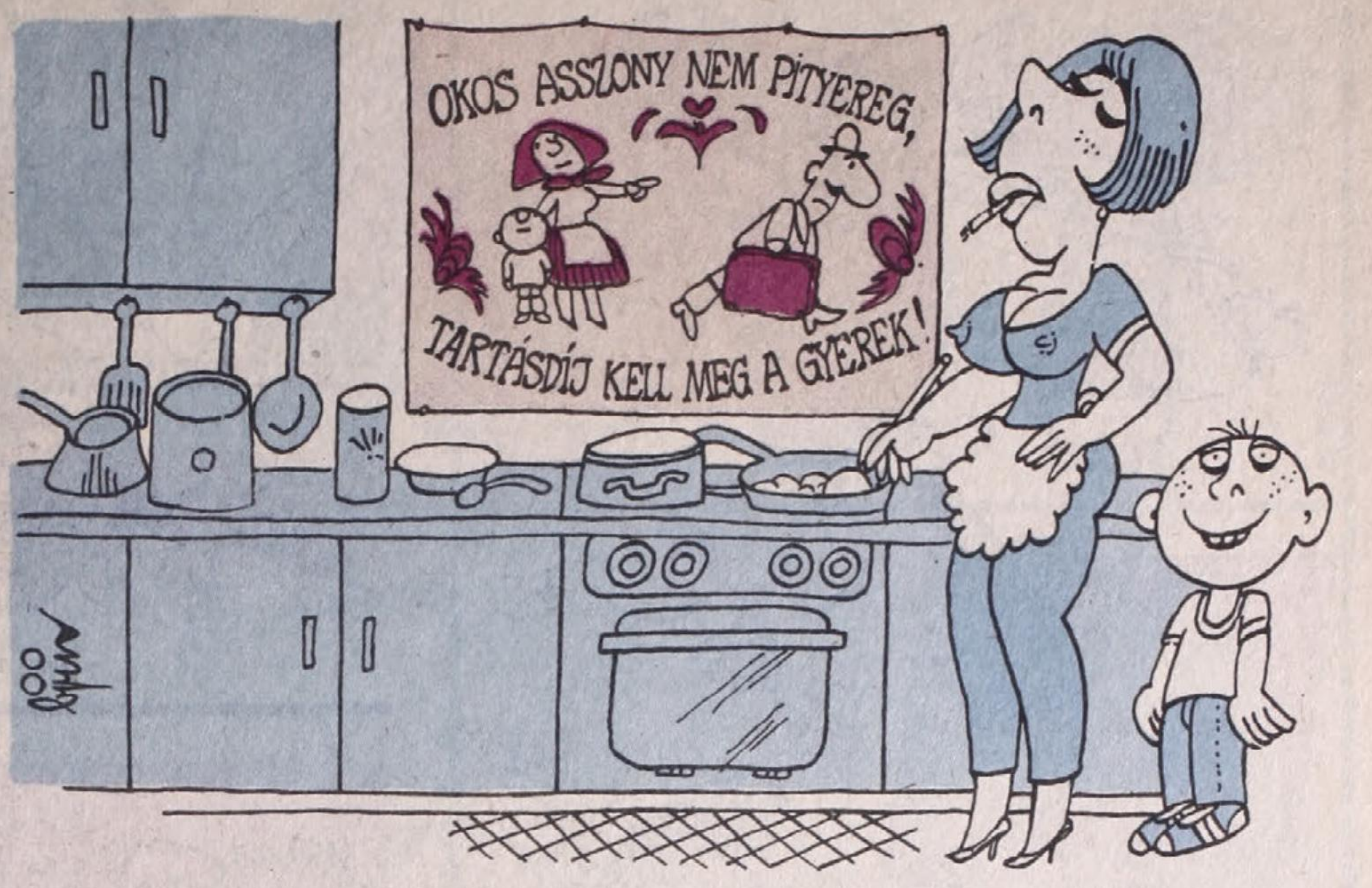
OKOS ASSZONY NEM PITYEREG,
TARTÁSDÍJ KELL MEG A GYEREK!

MAGYAR FILM

– Ugyan, ne butáskodjon kicsikém, tudja, hány profi művésznő cserélne most magával?

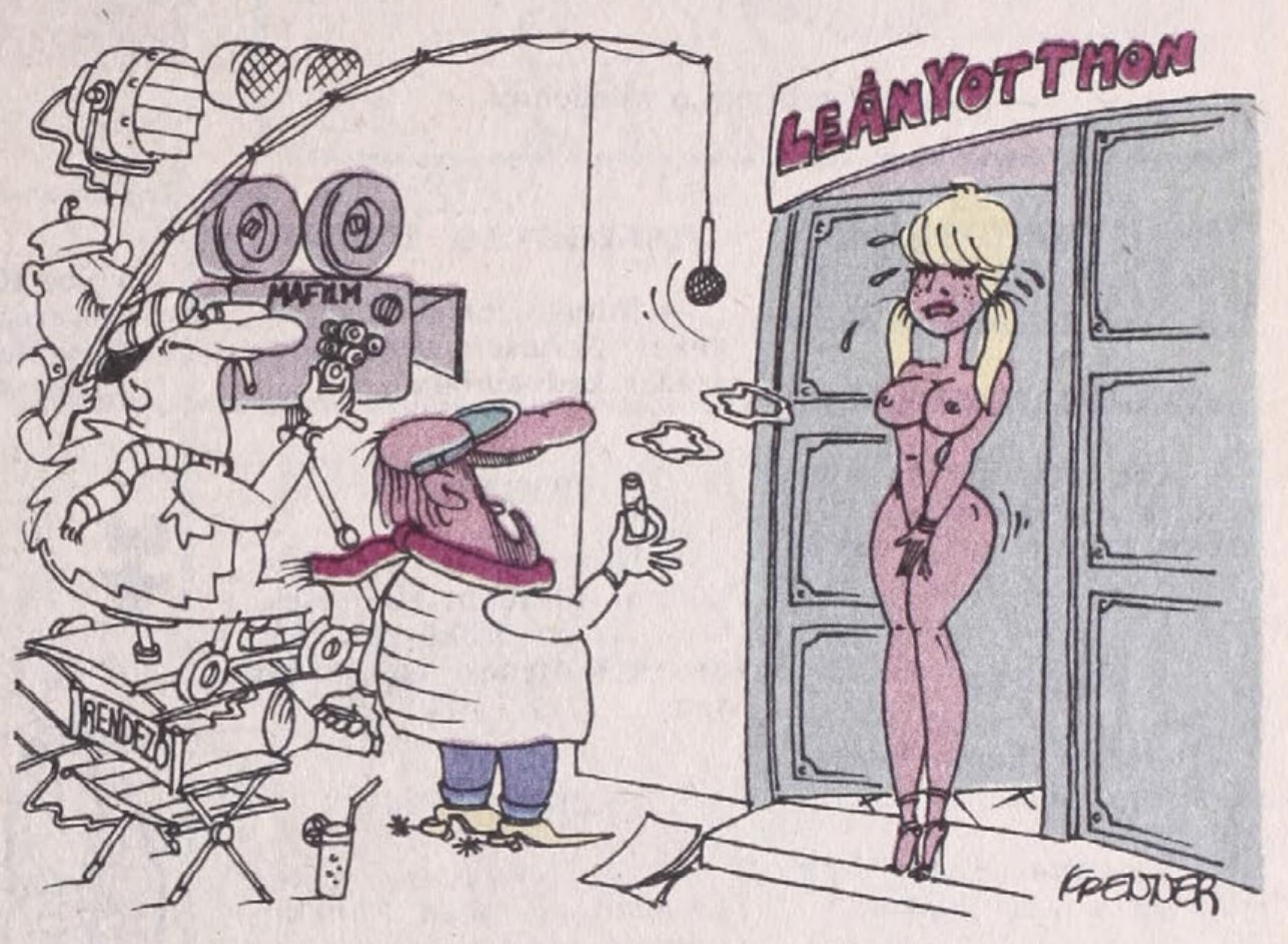

ESZMEI ÉRTÉKEINK

Azért ám eredményeink is vannak, ha nem is dögivel, de jócskán! És ezek mellett sem mehetünk el csak úgy vállvetve!

Az idei átigazolási időszakban ugyanis végre hivatalosan is fény derült arra, hogy legjobb labdarúgóink — no meg a kevésbé jók — eszmei értékkel rendelkeznek. Ezt az eszmei értéket komoly szakemberek állapítják meg, mégpedig igen tudományos módszerekkel; egy játékos eszmei értéke, életkora, tehetsége és képességei alapján a másfél millió forintot is elérheti. Aki ezután azt állítja, hogy nálunk nem az ember a legfőbb érték, akkorát téved, mint az egyszeri sündisznócska, akinek már volt egy emlékezetes esete a súrolókefével.

Hogy mást ne mondjunk, ejtsünk néhány szót Huncutka Béla baloldali középpályásról. (Ha megfigyelték, magára valamit is adó középpályás rendszerint baloldali!) Huncutka Béla eszmei értéke kereken egymillió forint, ami azt jelenti, hogy bár mindkét lábával jól kezeli a labdát, anyja nevét csak másodszori rákérdezésre tudja megmondani; hogy bár a mérkőzés kilencven percéből nyolcvanhetet képes végigfutni, valamilyen furcsa oknál fogva mindezt csupán a középkörön belül teszi, s ettől egy idő után akaratlanul is elszédül. S ha mindehhez hozzászámítjuk, hogy Huncutka Béla huszonhat éves, akkor tudományos módszerekkel is igazolható, hogy még nem töltötte be a harmincadik életévét. (Ha viszont már elmúlt harminc, attól még lehet, hogy kevesebb harminckettőnél!) Mindezek a számítások az MLSZ által is elfogadott és tudományosnak minősíthető műveletek segítségével ellenőrizhetők.

Szorgos felméréseim szerint Málnavadász Arzén maszek zöldséges eszmei értéke jócskán meghaladja Huncutka Béláét, s megközelíti a kétmillió forintot; mindkét kezével egyforma ügyességgel dobja a mérlegre a paradicsomot és a paprikát, Ford Mustangját az esetek többségében a közlekedési szabályok által előírt rend szerint vezeti, a vásárlókra többnyire mosolyog és csak akkor csapja be őket, ha úgy tartja kedve.

Dr. Unalmas Lóránt hivatásos szónok és távbeszélő eszmei értéke úgyszólván felbecsülhetetlen, de legalább huszonötezer forint. Dr. Unalmas egy másfél órás beszédében, legalábbis ha jó napja van, ami azért meglehetősen ritka, átlagosan ötvennyolc külpolitikai és 643 belpolitikai közhelyet képes elhelyezni. Tévedéseinek száma 976, ezt szorozzuk a beszéd idején mért átlagos napi középhőmérséklettel, és minden esetben megkapjuk az eszmei értéket, a huszonötezer forintot. (Ha nem jön ki, akkor hiba csúszott dr. Unalmas beszédébe!)

Betegh doktor, vármelléki körzeti orvos eszmei értéke a legújabb megállapitások szerint 678 ezer forint és 46 fillér. Betegh doktor, aki Inaszakadtáról került Vármellékre, 49 éves, tehetséges és igyekvő, a statisztikák szerint a betegségek mintegy 83 százalékát helyesen álapitja meg, ami különösen szép eredmény, ha tekintetbe vesszük, Huncutka Béla 21 százalékos gólhelyzet-kihasználási mutatóját. Betegh doktor eszmei értékét növeli, hogy gyorsan, szinte észrevétlenül képes eltenni a feléje nyújtott papírpénzeket, ugyanakkor értékéből valamit levon, hogy korán reggel nem minden esetben tud még pénzt váltani, s nagyobb címletű bankjegyekből visszaadni.

Trambulin Dezső alanyi költő eszmei értéke az utóbbi három év során jelentősen növekedett. Trambulin Dezső 47 éves, ügyesen alkalmazza a páros- és ölelkező rímeket, Patyolatban és villamosmegállóban képes jambusokban beszélni; miután befejez egy-egy verset, automatikusan leteszi a tollat, s minden külön felszólítás nélkül abbahagyja az írást.

Sajnos az MLSZ által is elfogadott eszmeiérték-számítási rendszer alapján egyelőre lehetetlen kiszámítani egy József Attila nevű költő (apja neve: József Áron) eszmei értékét.

A költő idén lett volna nyolcvanéves, ám eszmei értéke meg sem közelíti Huncutka Béláét. Erről egy versében így panaszkodik: „neve, ha van, csak áruvédjegy, mint akármely mosóporé . . ."

Föld S. Péter

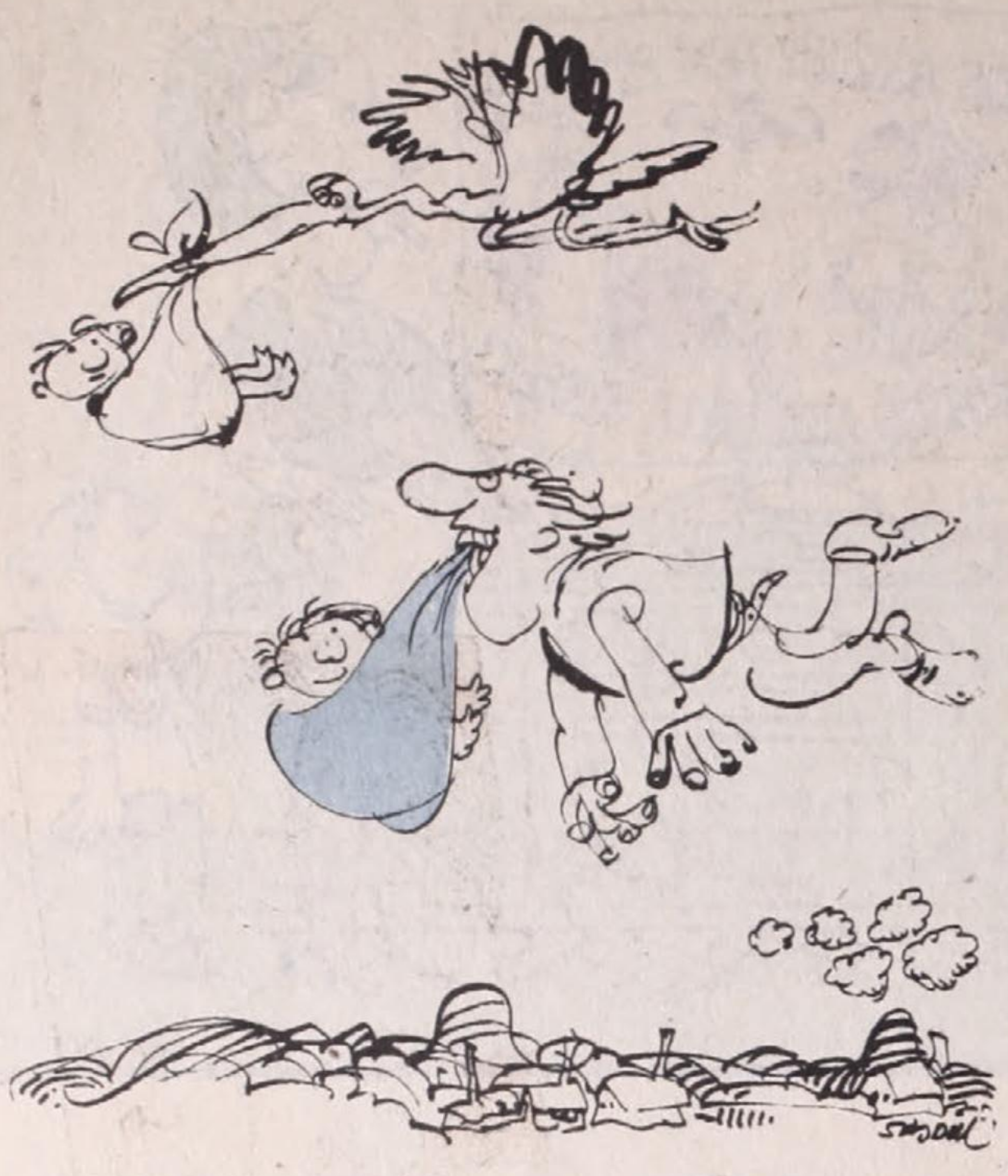

– Én ezt nem bizom a véletlenre!

VALAHOL ELKEZDŐDÖTT

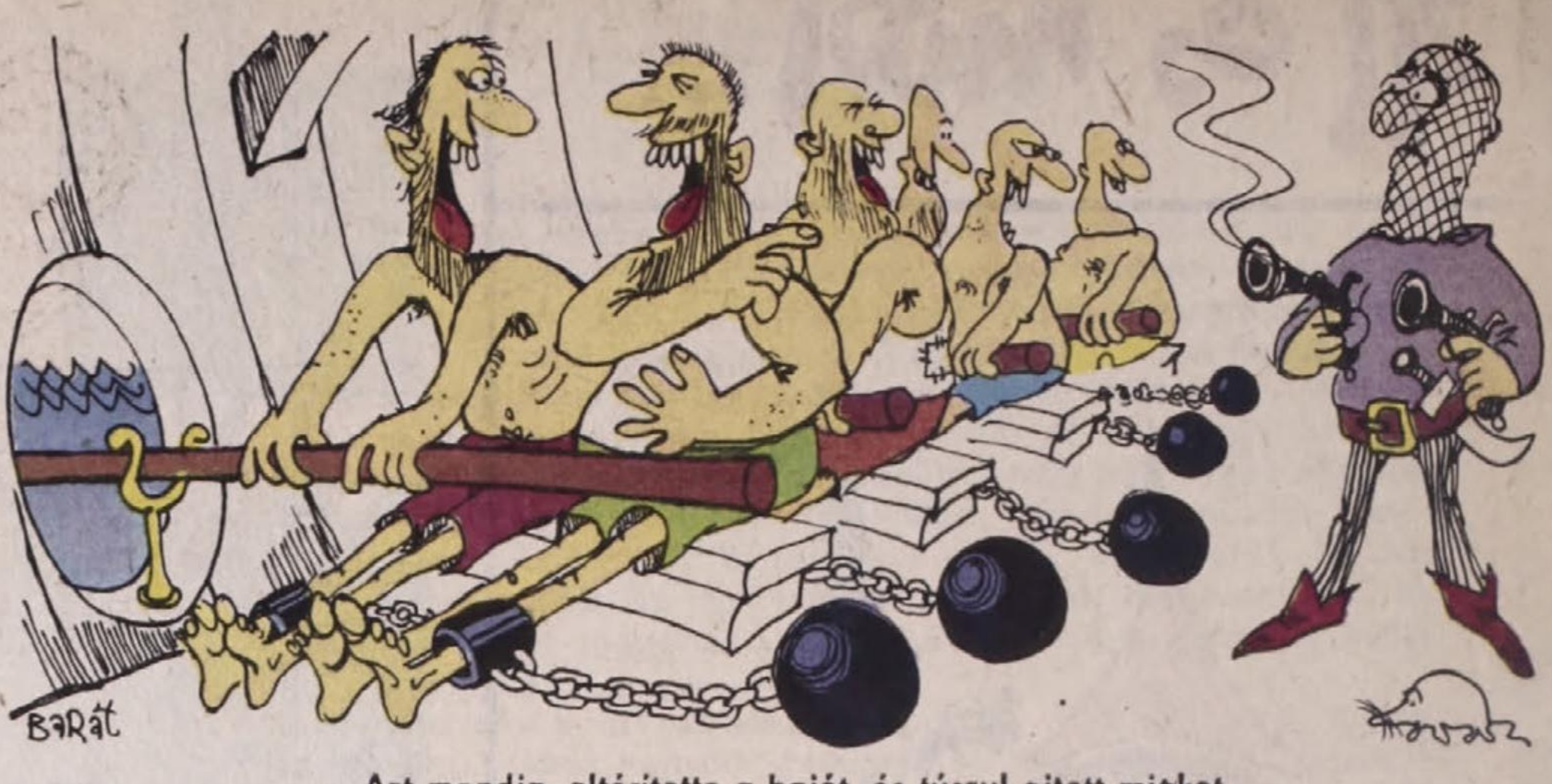

– Azt mondja, eltérítette a hajót, és túszul ejtett minket.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI……

— Mama, valamikor miért a vastag és széles jegygyűrű volt a divat, ma pedig a vékony és keskeny?

— Azért, kislányom, mert valamikor egy gyűrű elég volt egy egész életre.

SZILÁNKOK

TUDOMÁNYOSAN

— Két párhuzamos is találkozik a végtelenben. De nekem még ott sincs senkim.

JELKÉP

— Kölcsön tudna nekem adni egy jelképes összeget?!

— Hogyisne! Biztos csak jelképesen adná vissza!

VIDEO

— Nagyszerű találmány ez a video. Hajnali negyed négykor is hangosan lehet tévézni.

VITAKEDV

— Ajánlj nekem egy másik vitapartnert, mert ez a Béla mindenben egyetért velem.

SZOMSZED

— Kibírhatatlan szomszédom van. Mindig visszaüt.

FANTASZTIKUS

— Ezennel visszaadom a tanácsi lakáskiutalást. Annyira megszoktam, hogy éjszakánként a Városligetben alszom…

AGYTRÖSZT

— Találjunk ki valami be nem tartható rendelkezést.

HALLGATAG EMBER

— Minek tanuljak nyelveket? Sohasem vagyok beszédes kedvemben.

IRIGYSÉG

— Nagyobb összeget örököltem. Mindent elkövetek, hogy az én örököseim már ne örököljenek egy vasat sem.

SZERÉNYSÉG

— Tíz forint van a takarékkönyvemben. Ennek a kamataiból élek.

ISMERKEDÉS

— Hölgyem, nem utaztunk mi már valamikor egy villamoson?

MAI GYEREK

— A kislányom azt játssza, hogy a játékbabája nem akar szülőtartást fizetni.

SÓHAJ

— Milyen gondtalanul élhetnék, ha nem volna ennyi gondom!

JAVULÁS

— Javult az üzemünkben a munkafegyelem. A napi nyolc óra munkaidőből négyet már becsületesen végigdolgoznak.

GYÁVASÁG

— Szerelmes vagyok egy nőbe, de nem merem megmondani neki, mert félek, hogy viszonozza.

Galambos Szilveszter

Emlékszik még?

DÉDAPÁINK ERKÖLCSEI

Fülbe súgott vallomástól
sok szép pofi gyúlt pirosra…
Előfordult, hogy a garde
későn váltott át tilosra.

Idős hölgyek elszörnyedtek:
mily lázító esztelenség!
Hová vezet ez a trikós
naturista meztelenség?

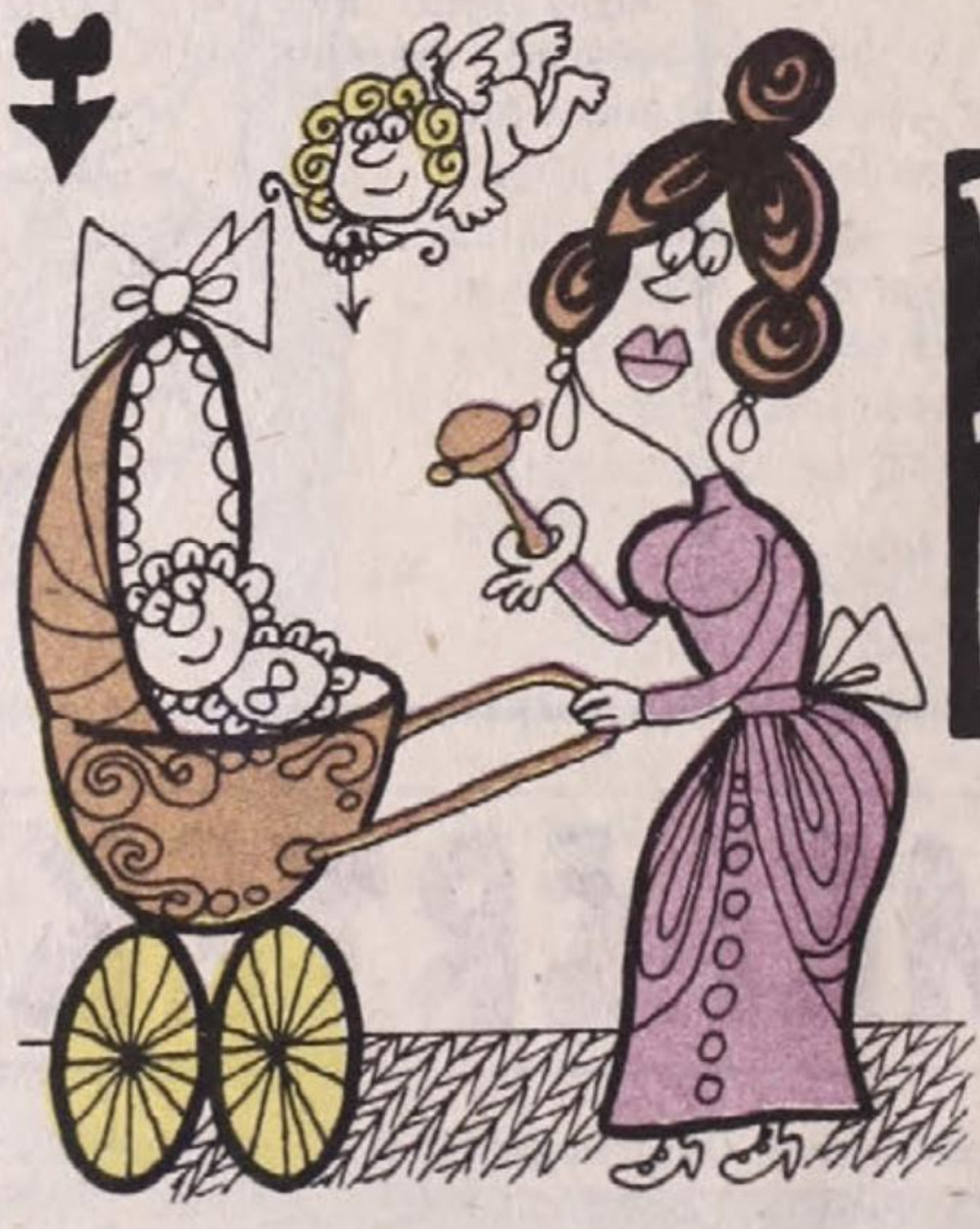

Szép lányt mindig kóstolgattak
szexuális eleségül,
csakhogy akit rajtakaptak,
elvehette feleségül!

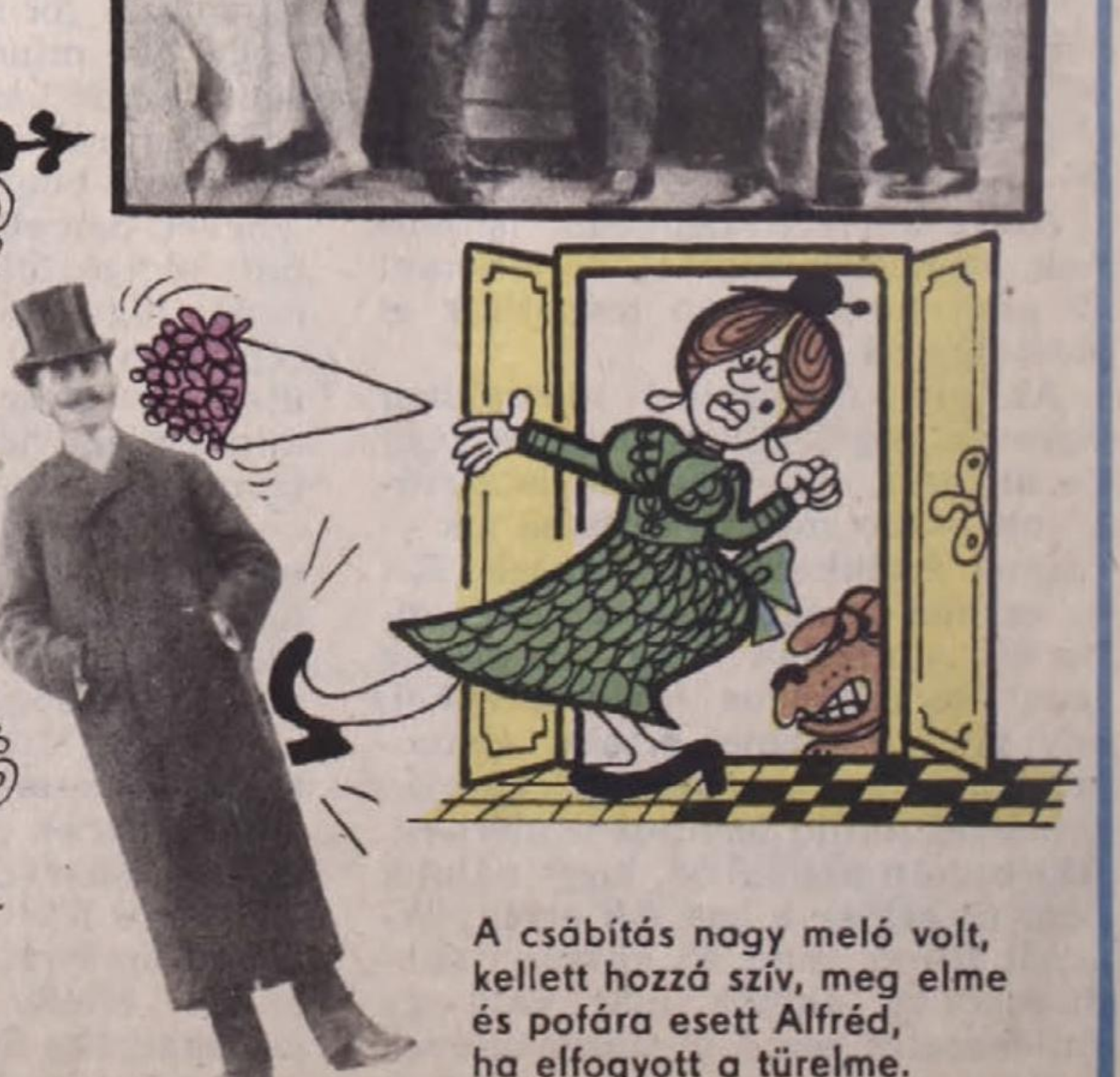

Szüzességet a nász alatt
vesztettek el általában,
s nem vitáztak óvszerekről
általános iskolában.

A csábítás nagy meló volt,
kellett hozzá szív, meg elme
és pofára esett Alfréd,
ha elfogyott a türelme.

hasznos nyári mulatságok

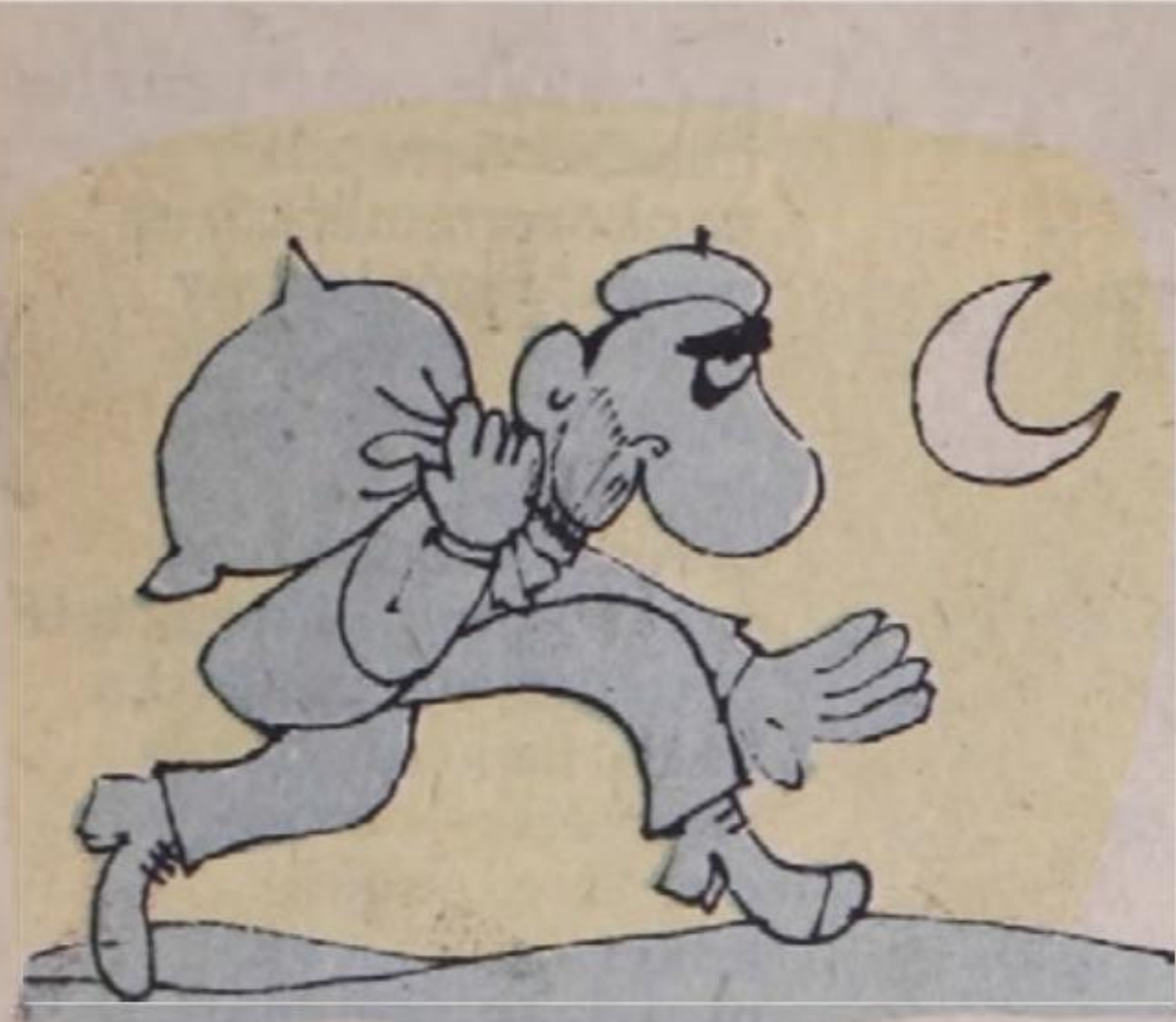

Most megint mindenki üdülni jár. Az ingét ráfizeti, ennek fejében halálra unja magát. Unalmában pofozni kezdi a gyerekeit, ennek folyományaként összerúg a feleségével, aztán meghasonlott emberként tér vissza támaszpontjára.

Tessék mondani, normális dolog ez?

Mennyivel inkább követésre méltó a kedves Pregenzer família példája, akik remekül töltötték az idejüket, nem volt egy unalmas pillanatuk, és miközben egy vagyont kerestek, még a családi egyetértés ritkaszép madara is fészket rakott a szívükön.

Ugyanis lopni jártak.

Még alig hajtotta veres fejét a nyári nap a távoli hegyek párnájára, még alig kócolgatta az alkonyi szellő a zöldarany fák koronáját, Pregenzerék máris bevetésre indultak. Dal volt a lelkükben és hidegvágó a batyujukban. Özvegy Tök Rezsőné, az anyós finom ujjai számára egyetlen parkoló gépkocsi zárja sem jelentett leküzdhetetlen akadályt. Pregenzer Vilmos, a vő, a zsákmányt szedte nyalábra — óh, Nikon-kamerák, ah, Grundig-magnók, eh, Washington György képmásával hivalkodó zöldhasú bankók! —, Pregenzer Vilmosné, született Tök Édi pedig falazott. És láss csudát!, a beszélőn is csak a legjobbat mondták egymásról.

Özvegy Tök Rezsőné a vejéről: „Hogy őszinte legyek, nem szívesen adtam a lányomat ehhez a Vili gyerekhez. Valami jobbat szerettem volna a számára. Menő zsebesek, klasszis besurranók vetélkedtek a kezéért, de hát a szerelem ifjú istenasszonya megzavarta a gyengéd szívét, neki éppen egy ilyen vicces riglihúzó kellett, mit tehet ilyenkor egy anya? De hát száradjon el a szám, ha egy rossz szót mondok. Viliről is kiderült, hogy a visszataszító külső nemes lelket takar. Még sohasem klopfolta sámfával a kisonokám fejét, még sosem lépett a mocskos csülkeivel a frissen vixolt padlómra és nagyon ügyesen tünteti el a gyári számot ezekről a külföldi masinériákból, a mennybéli magasság áldja meg a keze szárát nekije."

Pregenzer Vilmosné, született Tök Édi, az édesanyjáról: „A mama csodálatos. Csak ülök és csodálkozom, mit meg nem tesz egy anya a családjáért. Amíg szegény papa — nyugodjék! — e siralom völgyében döntötte a mackót, mamának a hideg vízbe nem kellett nyúlnia. Papa félisten volt. Ha a hekusok hajtűvel és szardíniakulccsal feltárt páncélszekrényre bukkannak, ma is leveszik a kalapjukat és áhítattal rebegik: »Szisztém Tök Rezső«. Jól éltünk akkor. Nizzába jártunk hamiskártyázni, és a monacói nagyherceg máig sem érti, hová lett a másfélkilós országalmája. Mama kézimunkázott. Hintázó angyalkákat hímzett a hidegvágó selyemtáskájára, s a papa álkulcsos zacskóját finommívű gobelin díszítette, amely a Napkirályt ábrázolta udvarában. Na most kombináljanak: nagy kunszt-e ilyen ujjakkal kinyitni egy vacak Volvó ajtaját? Ne röhögtessenek, mert cserepes a szám."

Pregenzer Vilmos, a feleségéről: „Ilyen asszonyra vigyázni kell, kérem. A széltől is óvom. Tök Édi színésznőnek készült, a Műszínkörben statisztált, és az isten nem állította volna meg, ha egy alkalommal, valami kislányos szeszélynek engedve, le nem lopja Hamlet atyjának szelleméről a lepedőt. Az öreg kénytelen volt kockás konyharuhában színre lépni, és jóllehet, ez viharos sikert aratott a nézők körében, Tök Édi színipályájának mindörökre a végét jelentette. Ám vér nem válik vízzé, képességeit ezen az új területen is remekül kamatoztatta. Múltkor például éppen egy Merci hasában dolgoztam, amikor felbukkant a kocsi gazdája, méghozzá jócskán bekávézott állapotban. Na, gondoltam, most csengettek. Erre mit csinált ez a tündérasszony? Egyből kapcsolt és megjátszotta a hekusnőt. »Uram — mondta —, ön alkoholizált állapotban próbált beszállni a kocsijába. Kérem a jogosítványát.« Mire az ürge vastagon kuncogni kezdett: »Ne marháskodj, szivi, már egy éve nálatok van!«"

Illetékes szervek méltányolták a Pregenzer família mélységes és megható összefonódását. Ma is gmk-formában művelhetik a stanecliragasztás népgazdaságilag oly fontos munkáját.

A mama hajtogat, a nej ragaszt, a férj stempliz.

Peterdi Pál

A TIZENKETTEDIK . . .

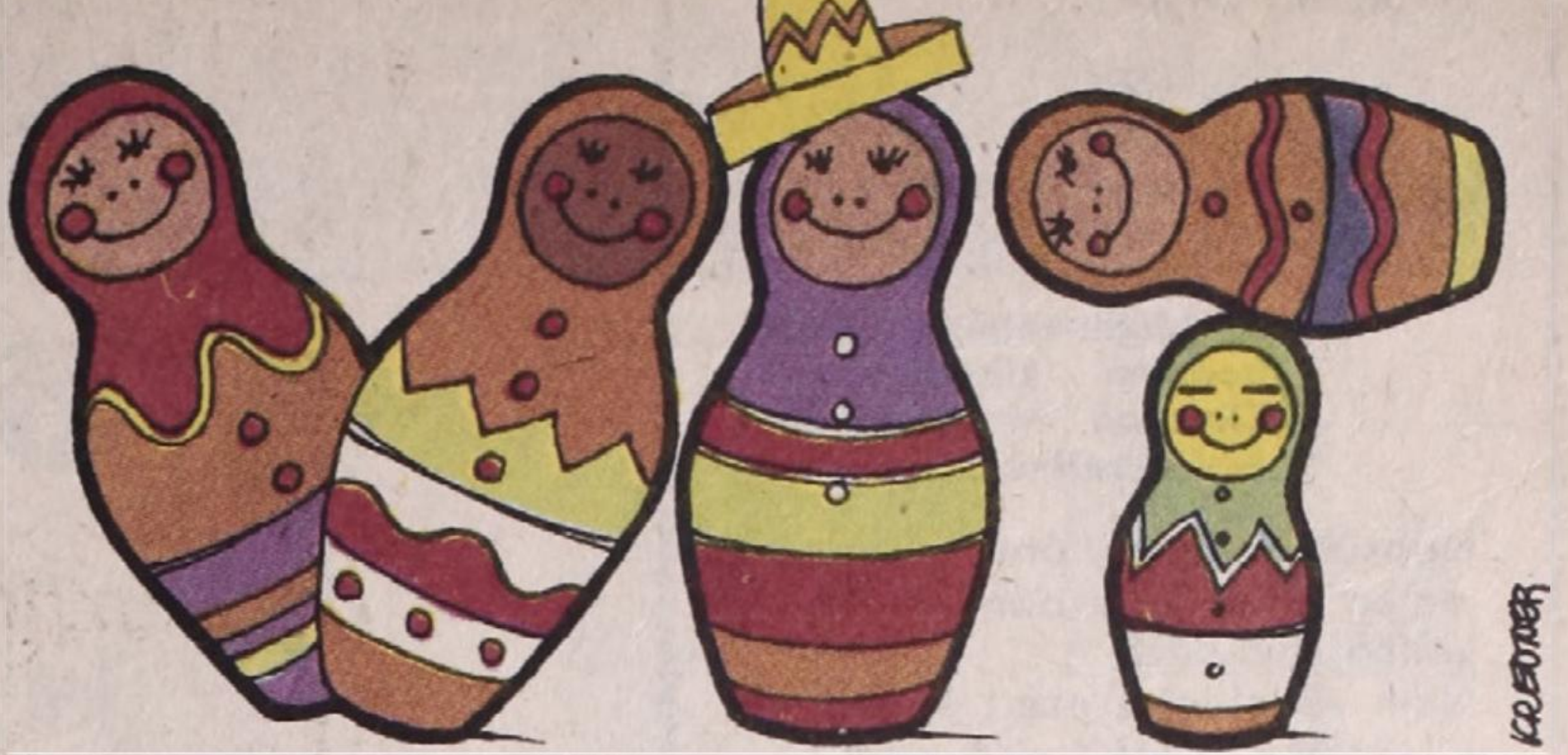

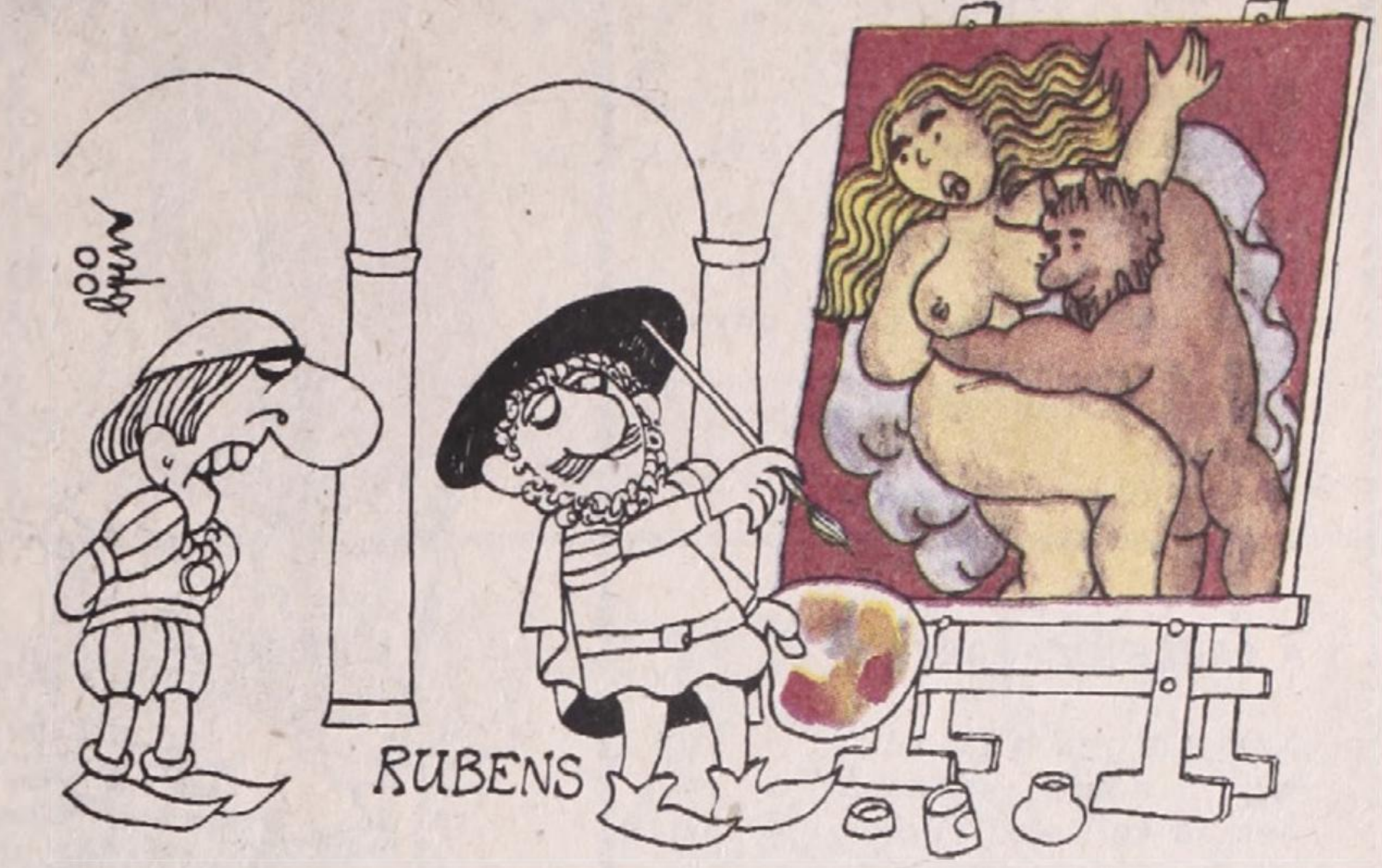

– Mondja, mester, nem tudna valami maradandóbbat alkotni, mint ezek a szexképek?

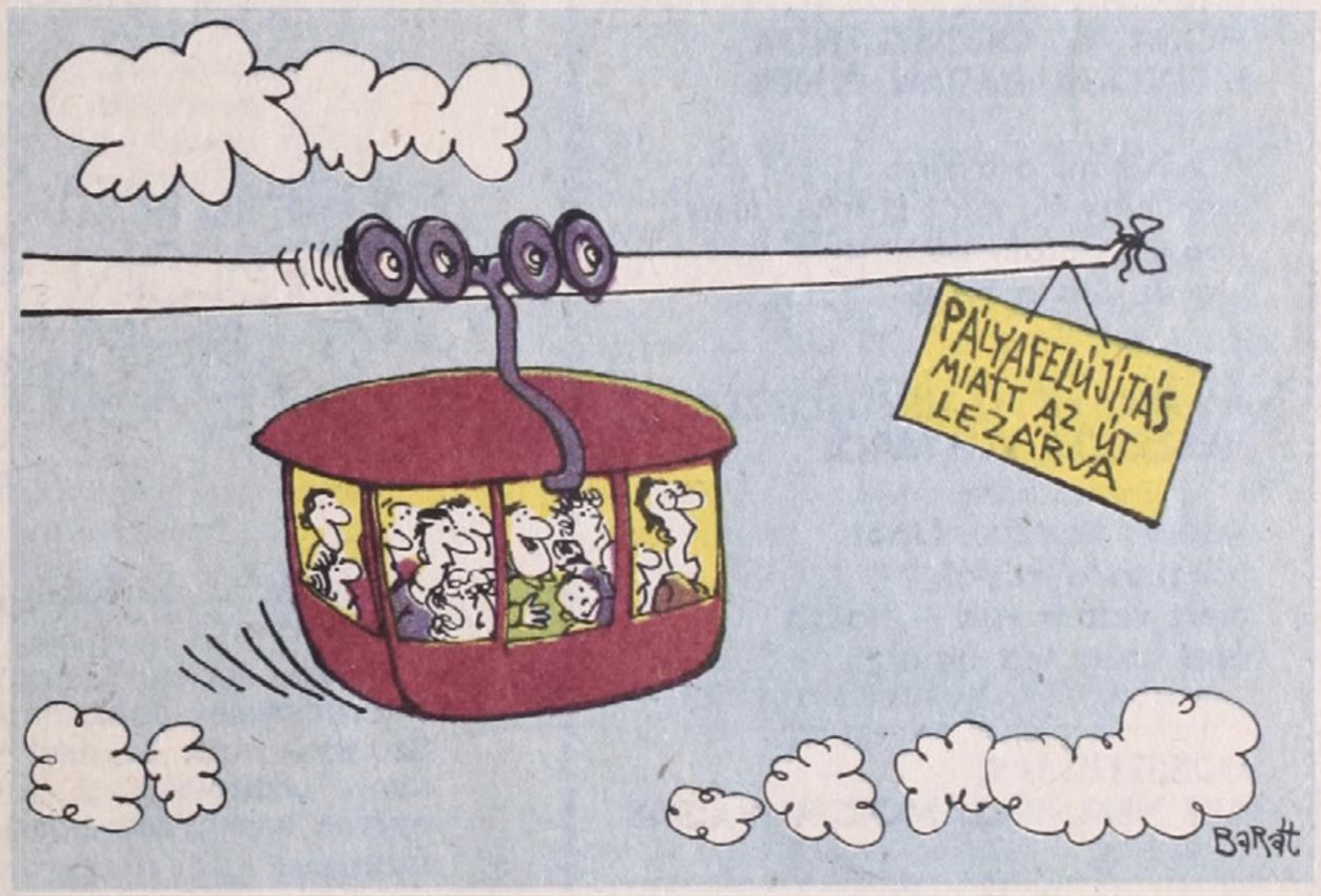
PÁLYAFELÚJÍTÁS MIATT AZ ÚT LEZÁRVA

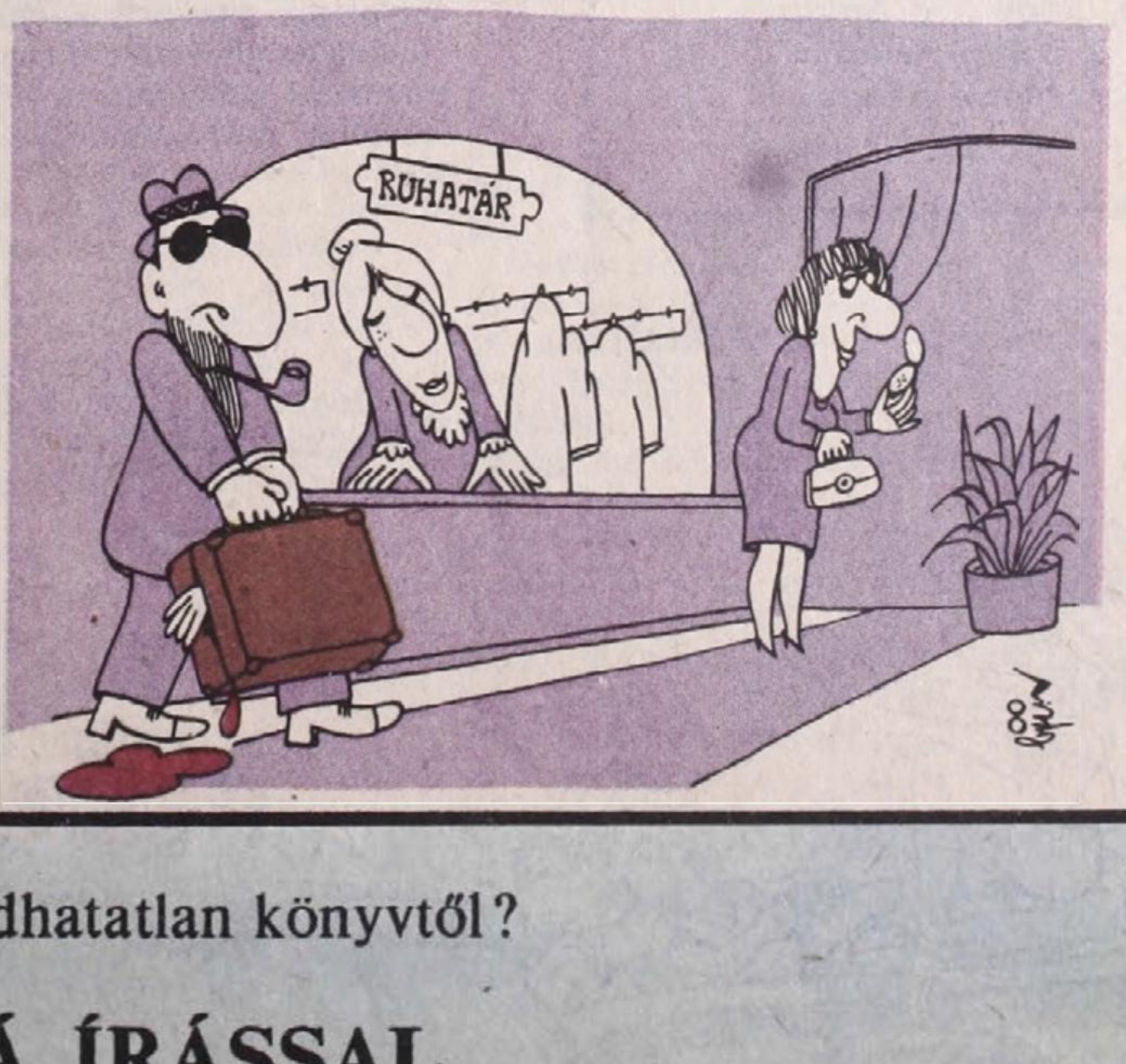

MAGÁNYOSOK KLUBJA

Hogyan szabadulhatnánk meg a 3 milliárd értékű eladhatatlan könyvtől?

KÖNYV JÓVÁ ÍRÁSSAL

Hegedűs Géza:

NYÁRI DŐRESÉGEK

A blődli-költészet világirodalmi klasszikusának, Christian Morgersternnek emlékezetére.

Napsütötte nyáridőre
meleg ellen jó a dőre
költemény.
Nem vádolhatsz ezért engem:
szójátékkal senkit meg nem
öltem én.

A LEGMODERNEBB SZERELMI AJÁNLAT

Gyere velem űrhajózni
kettesben:
nincs ott szomszéd, és az anyád
nem les benn;
ágyat sem kell kiágyazni,
bevetni,
sokkal jobb a levegőben
súlytalanul szeretni.

A PARKERDŐ PARKŐRE

Nem tud írni a parkőr,
fújja a nótát „par coeur"
nem is kell néki Parker,
így is jól él a Parker-
dőben.

ARRA A HÍRRE, HOGY AZ OROSZLÁNOK MONOGÁMIÁBAN ÉLNEK

A nőnemű oroszlán
nem úgy él, mint a rossz lány;
hogy rágalom ne érje –
vigyáz reá a férje.

A HIPÓ NEVŰ TISZTÍTÓSZER VESZÉLYES VOLTÁRÓL

Kedves komám, Lipót
Megitta a Hipót,
mert vidám volt – holott
épp ezért lett halott.

ROSSZUL JÁR, AKI NEM REKLÁMOZZA MAGÁT

Ha a delfin kiabálna,
harsogná, hogy ő a bálna,
de mivel a delfin néma –
apróhalnak hiszik néha.

ÖVATOSSÁG

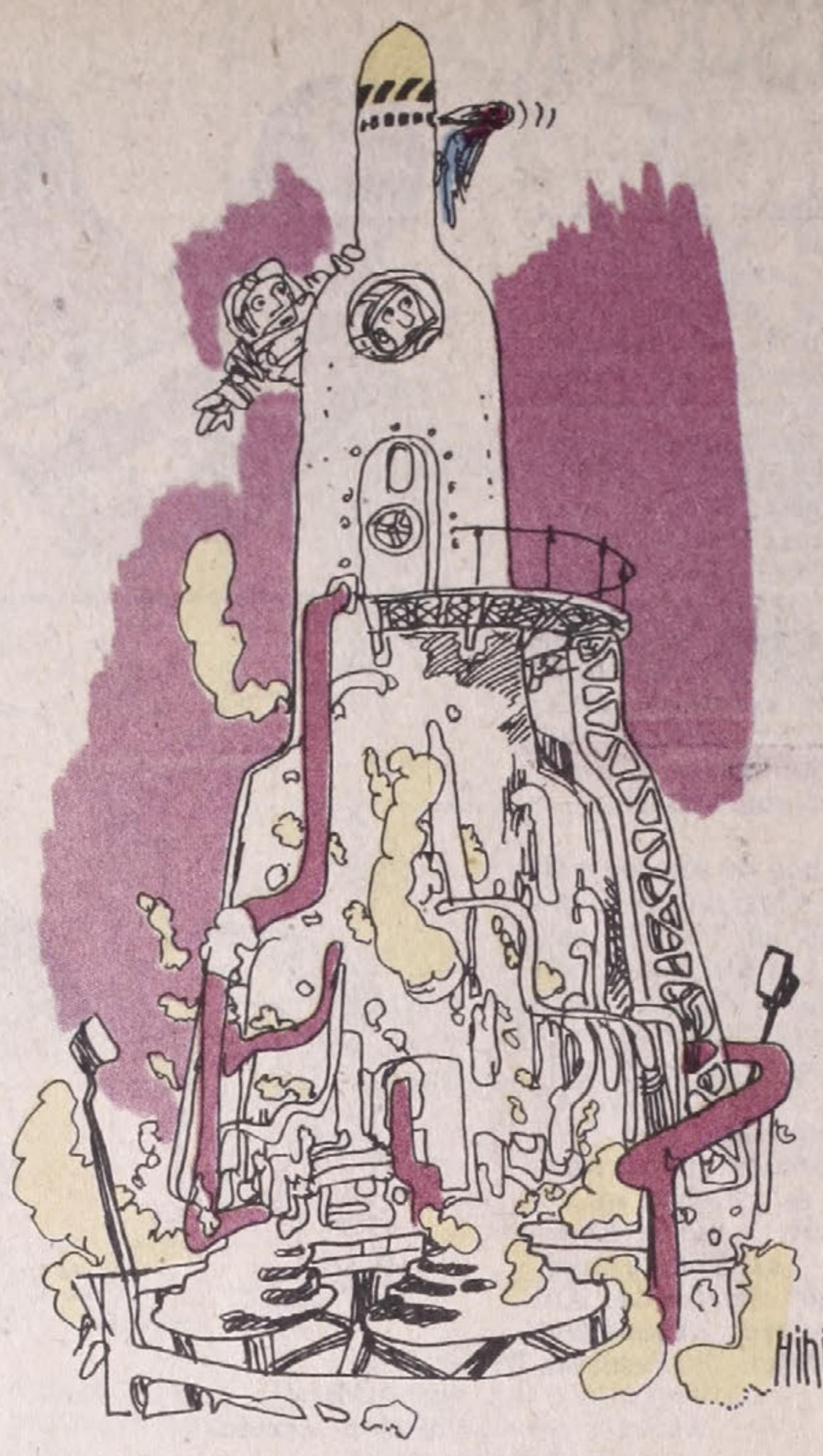

– Ezek szerint megint elhalasztjuk a startot!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Szeretsz engem, Józsi?

— Természetesen, határtalanul szeretlek.

— És követnél tűzön-vízen át?

— No hallod! Inkább találj magadnak tűzoltó szeretőt!

Két barát diskurál a kávéházban:

— Emlékszem egy földrengésre Japánban. Szörnyű volt: az asszonyok ordítottak, a tányérok lerepültek a padlóra . . .

— Úristen! — kiált fel elsápadva a barátja.

— Köszönöm, hogy eszembe juttattad: a feleségem már egy órája vár!

ROSSZUL ÖSSZETETT SZAVAK

aggszűzérmék
ászokfaiskola
autóstoppolótű
balettpatkányirtó
boltgondolaevező
borecetfa
borgőzgép
bőregérfogó
bűnrészeshatározó
célszalagcím
cselvetésforgó
csomagtervhivatal
dalbetétkönyv
dögevőkanál
ellenlábasjószág
énekkarpaszományos
erőszakavatott
fakutyatrimmelés
faszéncinke
felleghajtóverseny
fiastyúkketrec
fidibuszkalauz
gépzongoraművész
gulyáságyúgolyó
gyümölcsrizsföld
hadtápsör
halkésdobáló
hátúszómedence
hegyháttámla
hiánycikkíró
híradóbevallás
hőlégtornász
idegzsákhordó
járdaszigetlakó
játékszínképelemzés
jeligeragozás
jómadárcsicsergés
kerékagytröszt
klozettpapírtigris
kórbonctandráma
körmenetvágó
kötélverőfény
kútfőrendező
lábasfedőmester
lakcímfestő
lantidegzsába
légkalapácsujj
lombfűrészhal
lyukkártyaparti
madártejivócsarnok
mellbimbófeslés
mézeskalácsszívbénulás
miseborharapó
napkorongmérkőzés
napraforgópisztoly
naptányérnyaló
nyíltollbetét
orgazdász
orrcsepkőbarlang
óvszergumivulkanizáció
paprikajancsipaprika
párbajsegédmunkás
passzátszélhámos
pecsétnyomókút
pókerarcvíz
pótkávéültetvény
rágógumibugyi
rekontrafals
sakkgyaloghintó
sertéshímpor
sípszóvivő
sörhableány
svédcsavarmenet
szaglószervestrágya
szakajtókilincs
szamárfülhasogató
szégyentáblabíró
szekérderékfájás
szembogárgyűjtemény
szenteltvízcsap
szesztestvérállam
takarékkönyvmoly
tárnokmestergerenda
térdkalácssütő
teremszolgabíró
terrakottamásoló
tisztítótűznyelő
túróscsuszavisszaütés
útonállóhely
űrsétatér
vegyjelzálogkölcsön
vérhaskelep
vérszemellenző
vészmadártrilla
vesszőparipapatkolás
vetőmagfizika
vidámparkinson-kór
zálogházasság
zokszónok
zsúrkenyérkereset

Tímár György

ÚJ SPORTLÉTESITMÉNY

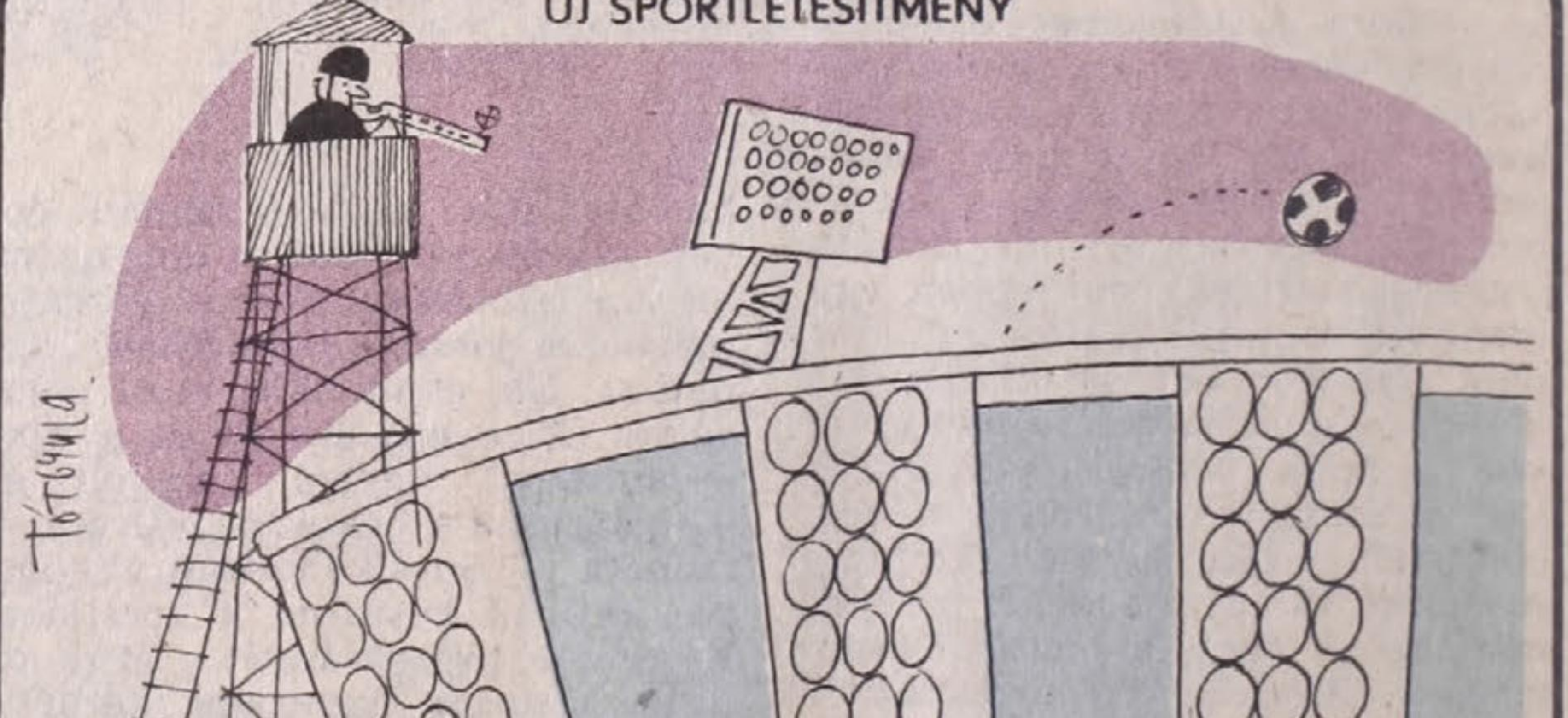

SZUPERKUTYA

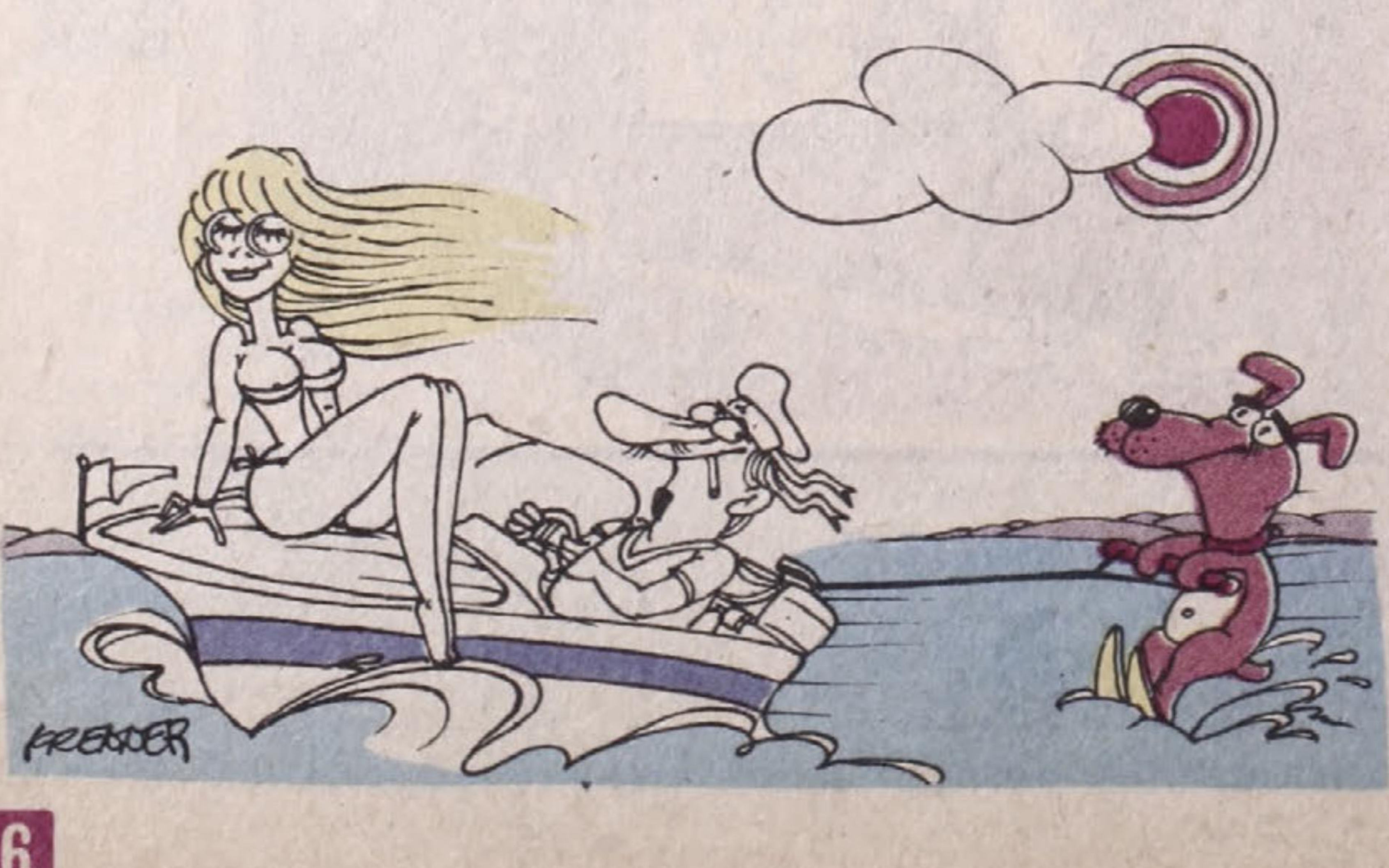

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy katonai hadgyakorlat idején közölték, hogy az egyik hidat „elméletben" felrobbantották. Emiatt a hídhoz állított őr nem enged át rajta egy idős hölgyet. Az felháborodva egy másik katonához fordul:

— De hisz ez a híd teljesen ép! Ez az őrült meg azt állítja, hogy fel van robbantva!

— Bocsásson meg, én nem mondhatok semmit, én már két napja halott vagyok!

Aktuális reklámunk:

HÁZASSÁGOT ÉS ASZFALTBURKOLATOT PESTEN BONTANAK FEL LEGGYORSABBAN

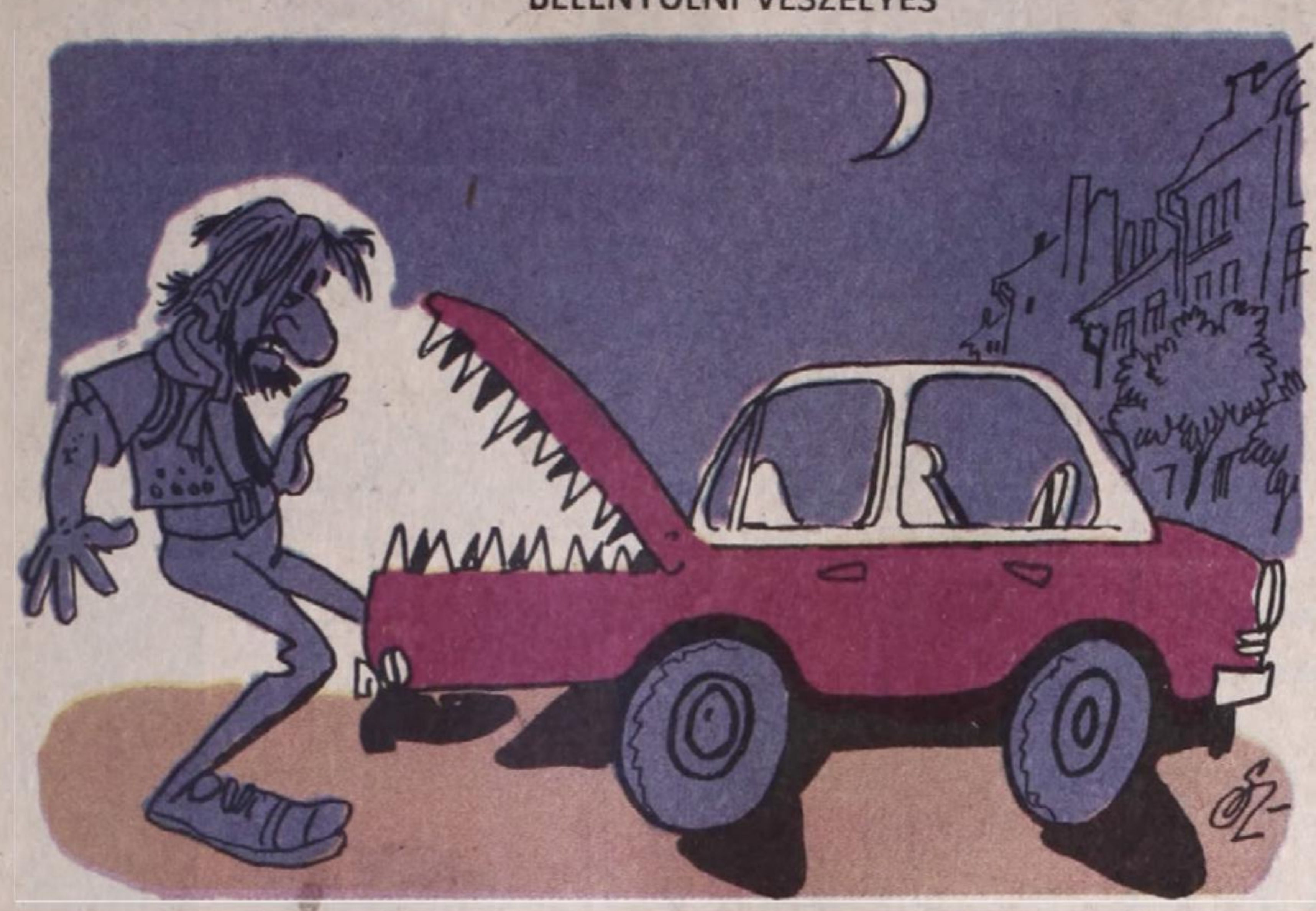

BELENYÚLNI VESZÉLYES

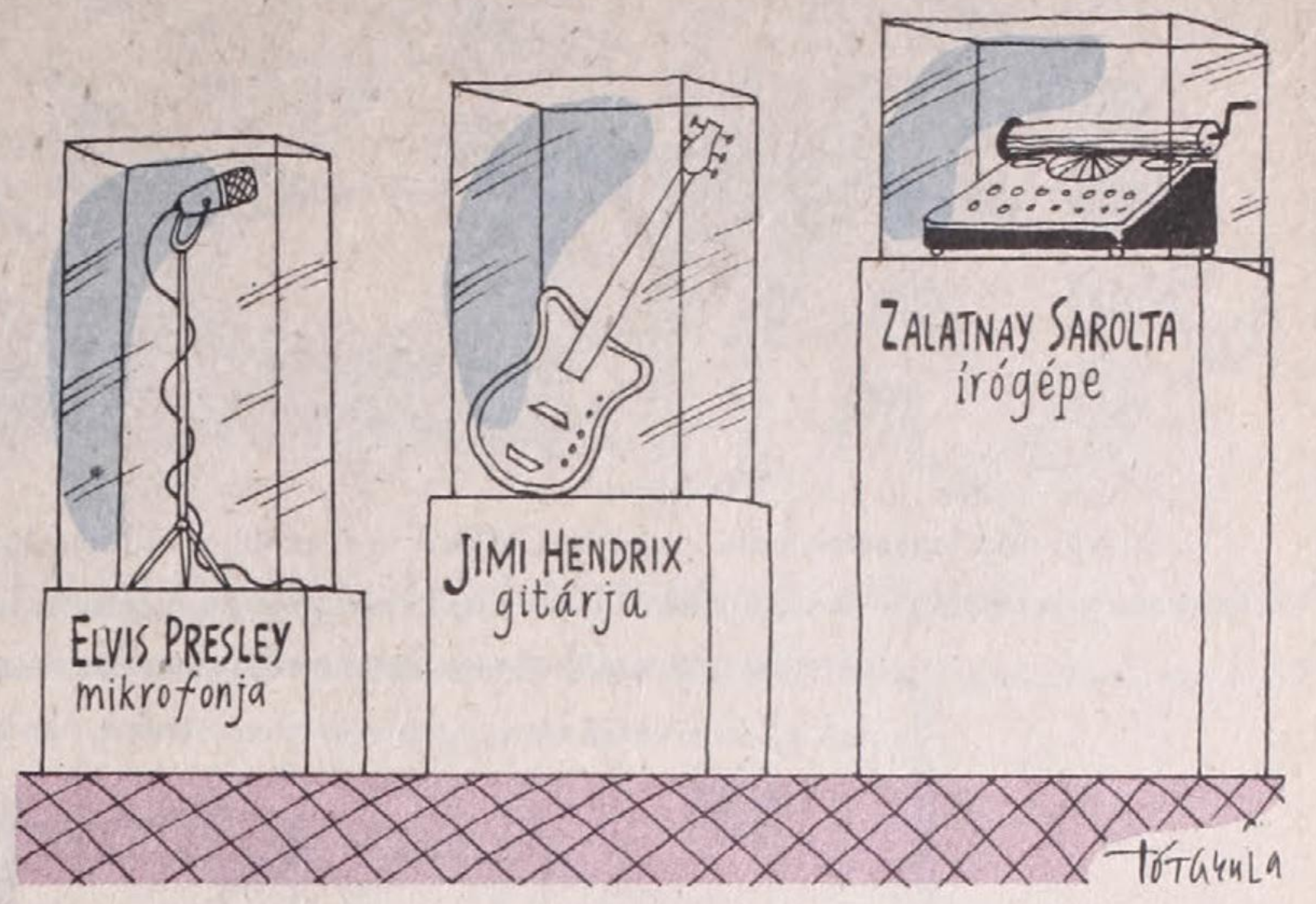

POPZENEI MÚZEUM

SKÓCIAI JELENTÉS

TITKOS ÉS NYILVÁNOS ZÁRADÉKOKKAL

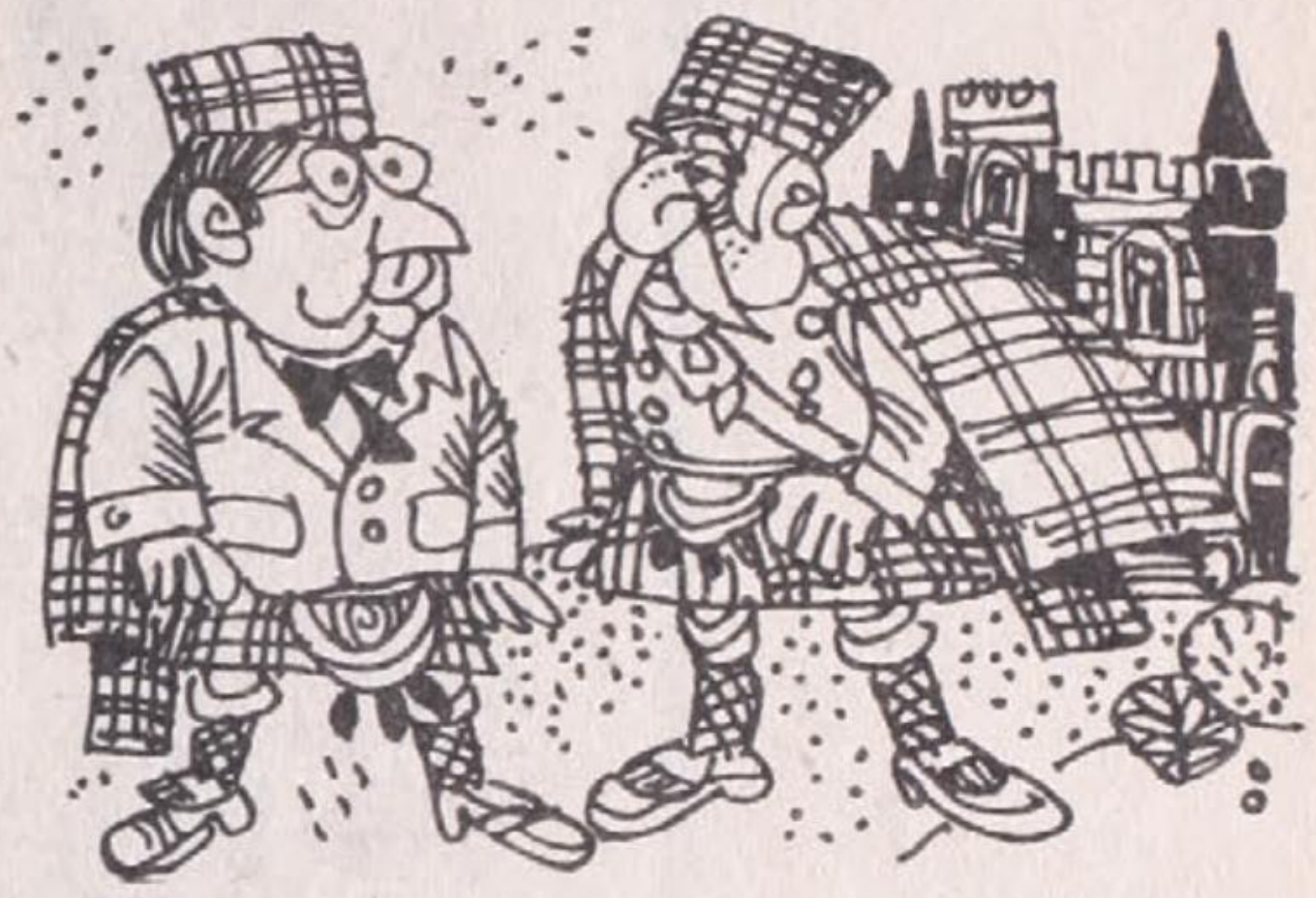

Az életnek utazunk...

Mit tapasztaltam?

Hogy az álmok és az útikönyvek nem hazudnak: Skócia gyönyörű. (Ne beszéljünk most, persze, Nethy Bridge-ről.) A Highland tájai zordonak és fenségesek, de az is lehet, hogy fordítva: fenségesek és zordonak; legelőin a fű kövér, és a feketepofájúak — Skócia bárányai — oly kedvesek, mintha az isten kimondottan a turisták gyönyörűségére teremtette volna őket, s nem pedig a textilgyárak hasznára.

És mégis: amikor visszafelé jövet átléptem Skóthon küszöbét, megálltam, s azt mondtam: ide se jövök többet!

Nem haraggal mondtam, dehogyis, bánattal inkább. Összevetettem elhasznált éveim számát vagyonkám várható növekedésével, valamint vágyaimmal a világ új s újabb tájainak megismerésére... A józan számvetés kimutatta, hogy időm és pénzem szűkössége, valamint a még nem látott, s megismerni vágyott vidékek bősége nem teszi lehetővé, hogy ide még egyszer visszatérjek. Skócia, mint a mese: egyszer volt...

Nem nagy örömmel tapasztaltam — nem is először immár —, hogy mi, ötvenesek, a turistacsoportokban utazók fiatalabbik feléhez tartozunk. És ez nemcsak magyar jelenség, mindenféle más nációjú csoportokkal összetalálkozva is azt láttam, hogy az ősz haj mintha az utazáshoz előírt kellék volna. A tízen-huszonéveseknek pénzük nincs, a harmincasoknak—negyveneseknek idejük nincs az utazásokhoz. És mire pénz is lenne, idő is — sokszor már erő, meg kedv nincs hozzá.

Bölcsnek és igaznak tartom azt a mondást, hogy az életnek utazunk, nem az irodáknak. (Hogyne tartanám annak, amikor én találtam ki.) Az utazásoknak az a haszna, s értelme, hogy az ott látottak, tapasztaltak, tanultak segedelmével tegyük tűrhetőbbé, tartalmasabbá az életünket. De a mi korunkban már a lakásunkat sem szívesen rendezzük át, nem az életünket. Így aztán a világlátás haszna jobb részben odavész. Fiatalon kellene hát többet — s még többet! — utazni, haza hasznára, magunk javára...

(ELSŐ — TITKOS — ZÁRADÉK:

Tekintettel az ügy bizalmas voltára, kéretik a tisztelt olvasó, hogy ezen sorokat ne olvassa el. Kivéve, ha a tisztelt olvasó a KISZ Központi Bizottsága, a Művelődési Minisztérium, netán a Belker...

Tele van a főváros, mint minden nyáron, tétova, otthontalan, hátizsákos fiatalokkal. Úgy tapasztalják, hogy nem nagyon kedveljük őket. Szinte teljes érdeklődésünket a nagypénzű utas, a haszonturista — majdnem azt írtam: fejősturista — köti le. Arra alig marad időnk, hogy közben legalább szépeket írjunk és nyilatkozzunk a fiatalkori utazások szükségességéről...)

Melyik klánhoz tartozom?

Mit hoztam?

Egy skótsapkát, egy nyakkendőt, egy sálat, azonos színezetűt és mintázatút. Mert az nem úgy megy, hogy kockás hát kockás, akkor már minden skót felveheti. Nem mindegy, mekkora kockák, s milyen színből tevődnek össze, mert abból pontosan ki lehet olvasni, ki melyik klánhoz tartozik.

Istenem, de jó nekik! Próbálnám én, próbálnánk mi itthon eldönteni a külsőségek alapján, hogy ki milyen klánhoz tartozik!

Ja és még hoztam valamit. A szokásosat: üres sörösdobozokat. Gyarló szenvedélyemről, a sörösdobozok gyűjtéséről máskor vallok majd. Most egy megható történetet szeretnék elmesélni. Humoristák kedvenc témája a tárgyak gonoszsága. Ez most az ellentét: a sörösdobozok kutyahűsége. Dunfermline-ban (kicsi város Edinburgh mellett) megláttam a fűbe vetve egy tetszetős sörösdobozt. Papírzsebkendővel megfogtam, tisztára töröltem... Aztán elrestelltem magamat. Nem, ezt mégse, ez már majdnem guberálás. Letettem a dobozt egy kőre, s továbbmentem. Hirtelen szél támadt, lefújta a dobozt a kőről, az elkezdett csörömpölve utánam gurulni a járdán... Hát lehetett otthagyni?

Az illetékes pénzügyi szervek megnyugtatására közlöm: volt annyi valutám, hogy a boltban, pénzért is meg tudtam venni a dobozos sört.

(MÁSODIK — MÉG TITKOSABB — ZÁRADÉK:

De ez már annyira bizalmas, hogy csak pénzügyminiszterek olvashatják. Kétezer forint értékű valutája lehet egy magyarnak. Kevés. Mondhatnám árnyaltabban is, de nincs hozzá kedvem. Már akkor is kevés volt, amikor ennyiben maximálták. Kicsit skót velünk Pénzügyminisztérium apánk, amikor ilyen szűkre szabja a zsebpénzünket, pontosabban: a keresetünkből megtartható pénzünket. Elfelejt disztingválni. Persze, hogy a kisgyereknél kevesebbet kell hagyni, mert az csak fagyira, rágóra, túrórudira költ. De a növekvő kamasz szükségletei nagyobbak: neki már szíve hölgyét is meg kellene vendégelni olykor. Ördögbe a képes beszéddel: kezeljenek kicsit felnőttebbként ezen a téren is bennünket. Mert csak a pénzünk törpül, mi közben azért növünk...)

És most beszéljünk Nethy Bridge-ről

Mit láttam?

Kastélyokat, katedrálisokat, tavakat, tornyokat, várakat, városokat. Minden nagyon tetszett. Kivéve Nethy Bridge-et. Még a háztetőket.

Szállodai szobáim ablaka mindig hátsóudvarokra, háztetőkre, vészkijáratokra, tűzfalakra, tűzoltólétrákra nézett. Ez a magyar turista általános besorolása Nyugaton. Az utcafronti turisták Skóthonban is az amerikaiak, a németek — és újabban a japánok.

Nethy Bridge, ahol egy éjszaka megszálltunk, idegenvezetőnk előzetes tájékoztatója szerint felkapott üdülőhely. Mint a gyakorlatban kiderült, legfeljebb arról lehet szó, hogy a turista felkapja a vizet, ha meglátja... Harminc házból ha áll az egész település, s csak arra jó, hogy pénztelen turistákat oda dugjanak. Az egész Nethy Bridge egy nagy hátsóudvar...

Bocsáss meg, édes Skóciám, gyönyörű vagy: fejedelmi termetű, szépséges arcú. Hogy szeplődet is szóvá tettem, az csak az irigységtől van. Tudod, szeretnék én is utcafronti vendég lenni, önös érdekből — meg egy kis nemzeti önérzetből is.

VÉGSŐ — NYILVÁNOS — ZÁRADÉK:

Uraim, elvtársaim, testvéreim, ellenfeleim! Mit kellene tennünk, s hogyan, hogy utcai szobát kapjunk a világban?

Radványi Barna

KÖLCSÖN

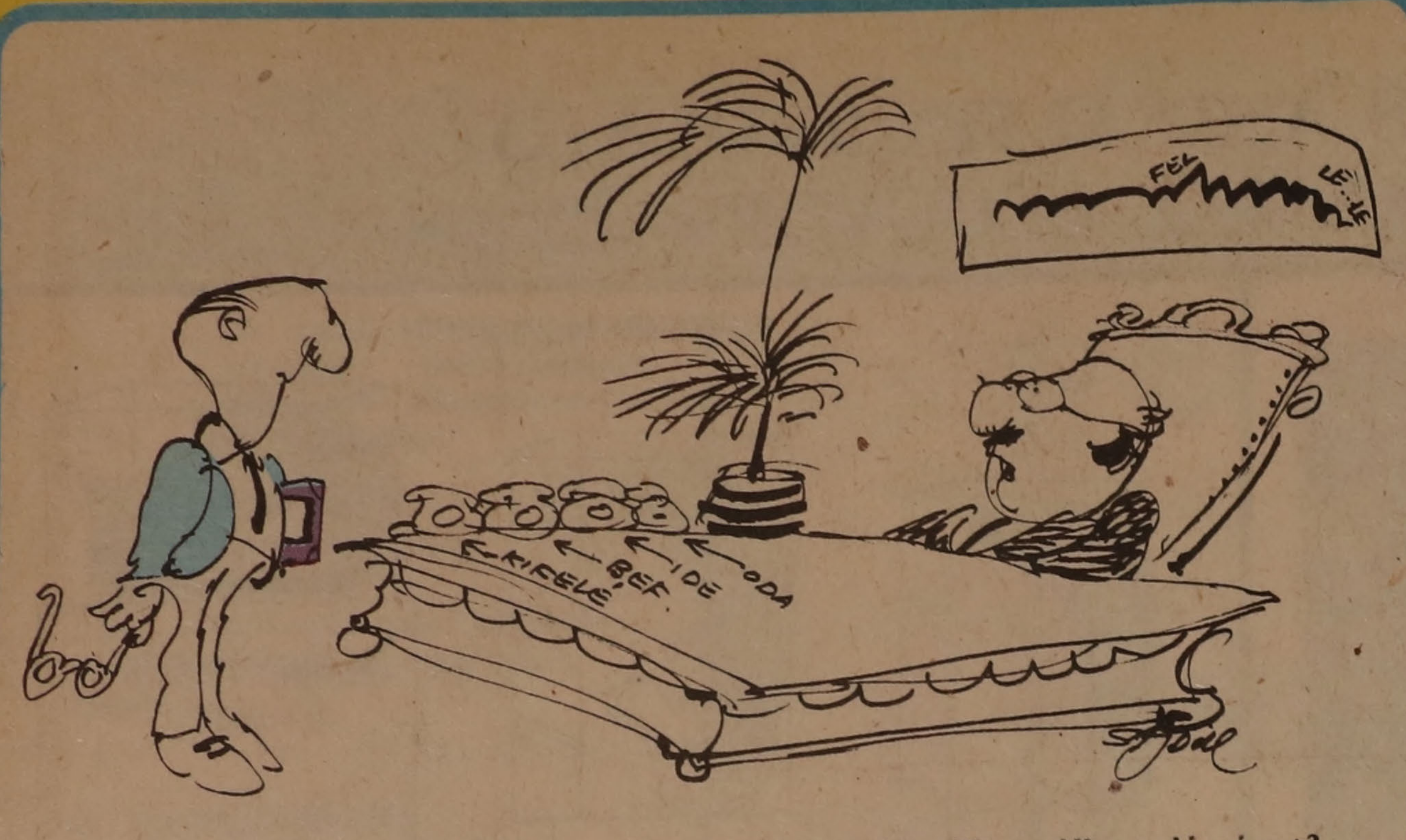

– Szóval nem egyeztek bele, hogy focistákkal törlesszük az államadósságot?

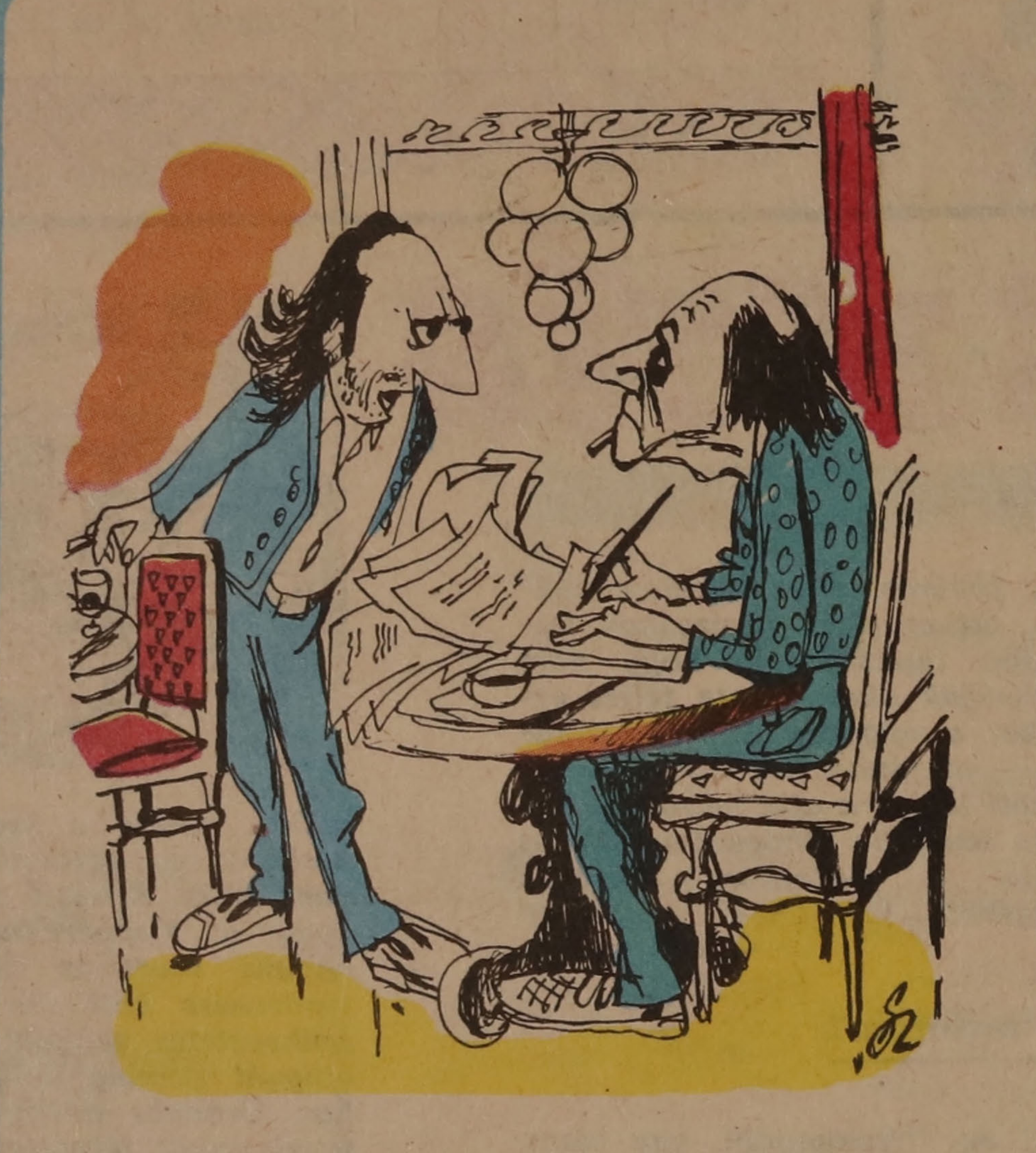

– Adj kölcsön egy verset, elsején megadom!

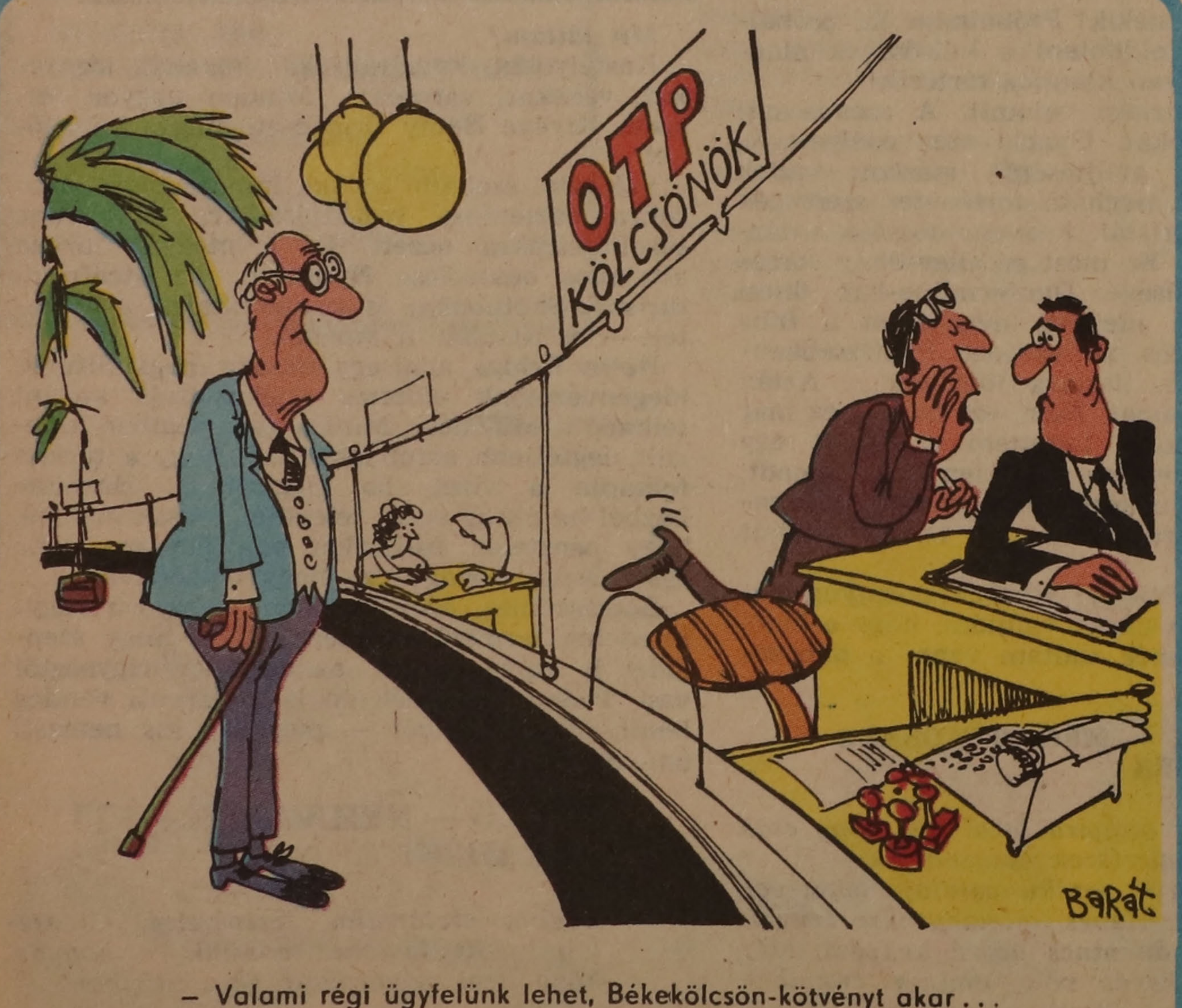

– Valami régi ügyfelünk lehet, Békekölcsön-kötvényt akar . . .

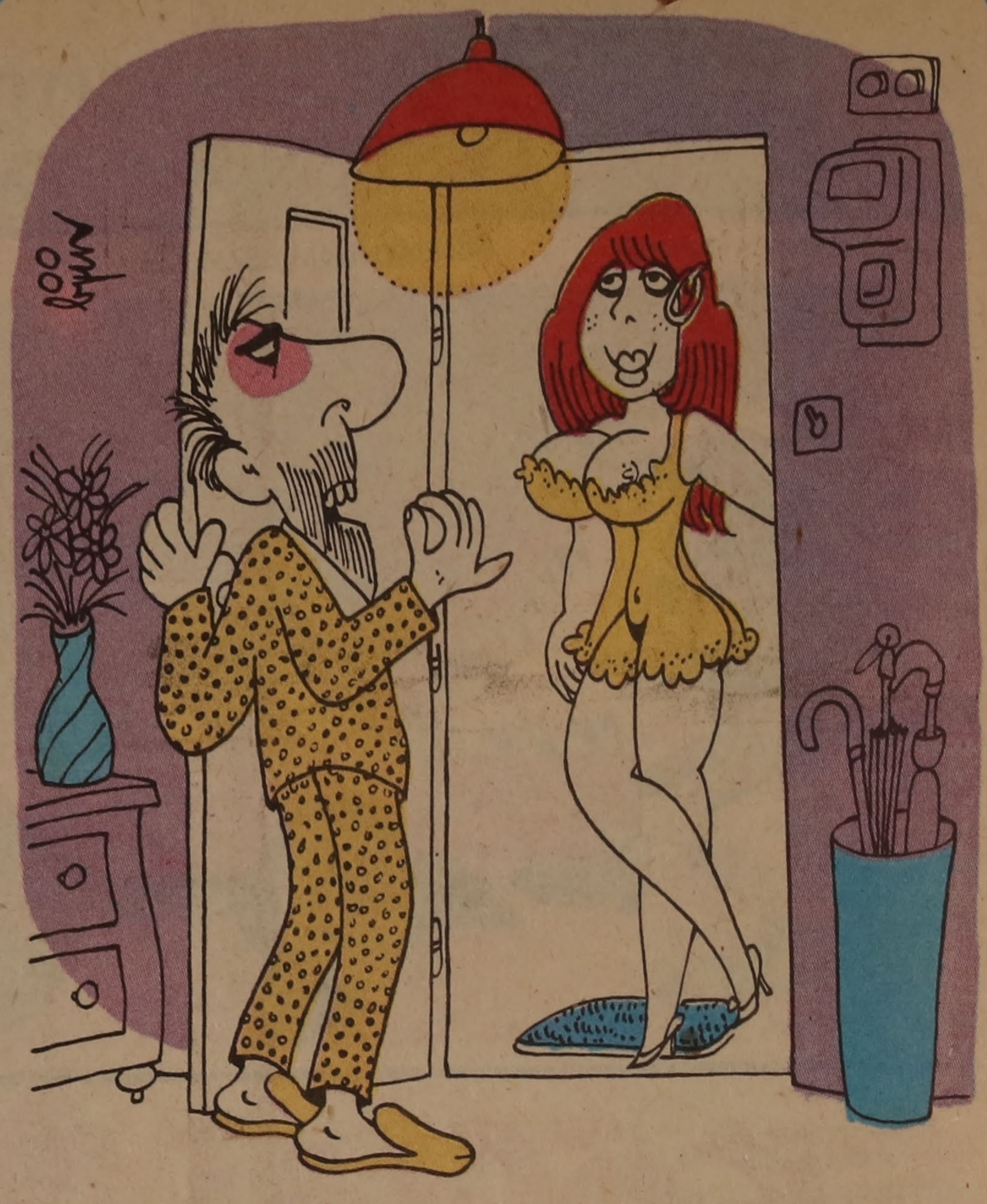

– Bocsásson meg, kedves szomszéd, de nem tudna éjjel kettőkor néha mástól is altatót kérni?

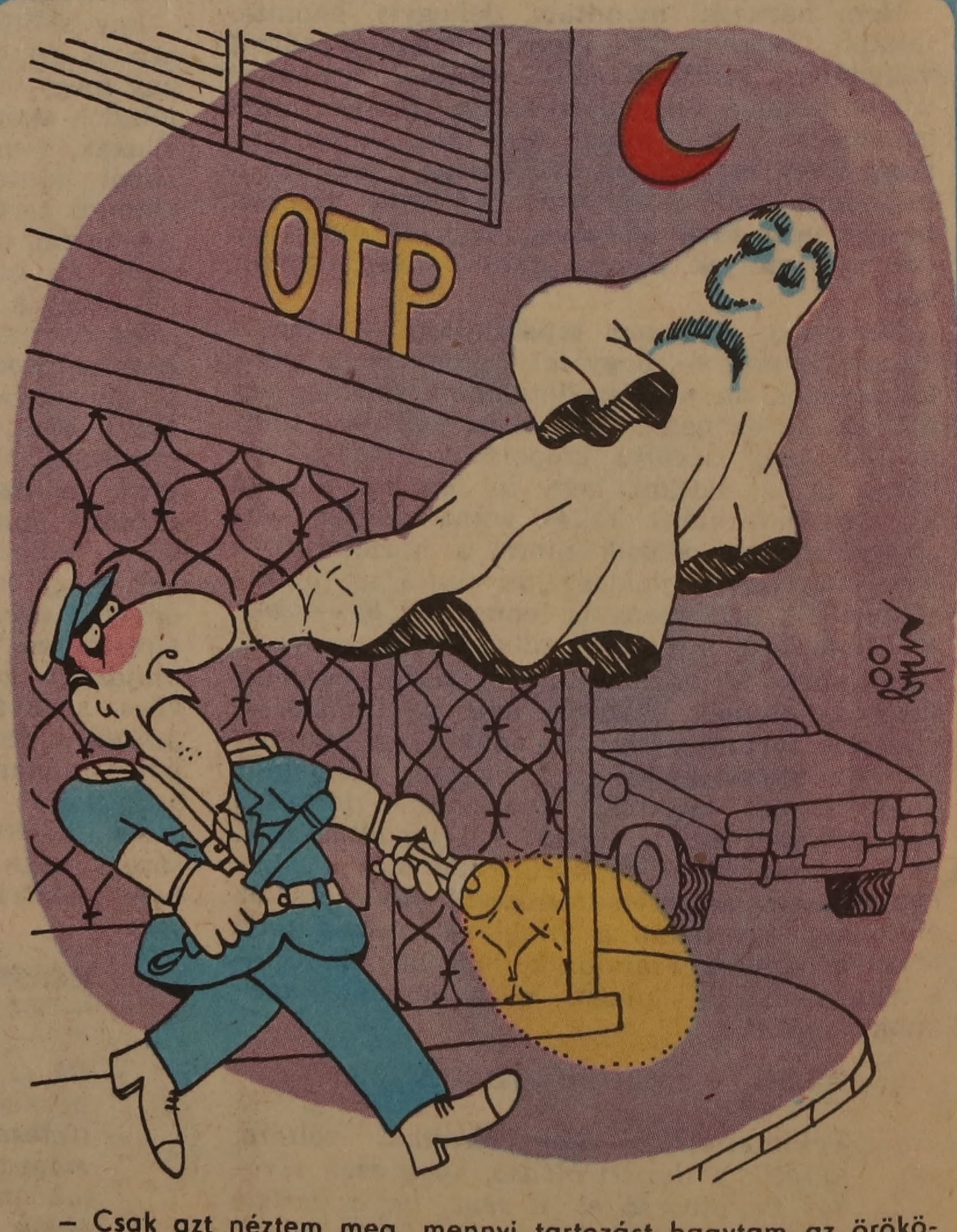

– Csak azt néztem meg, mennyi tartozást hagytam az örököseimre?

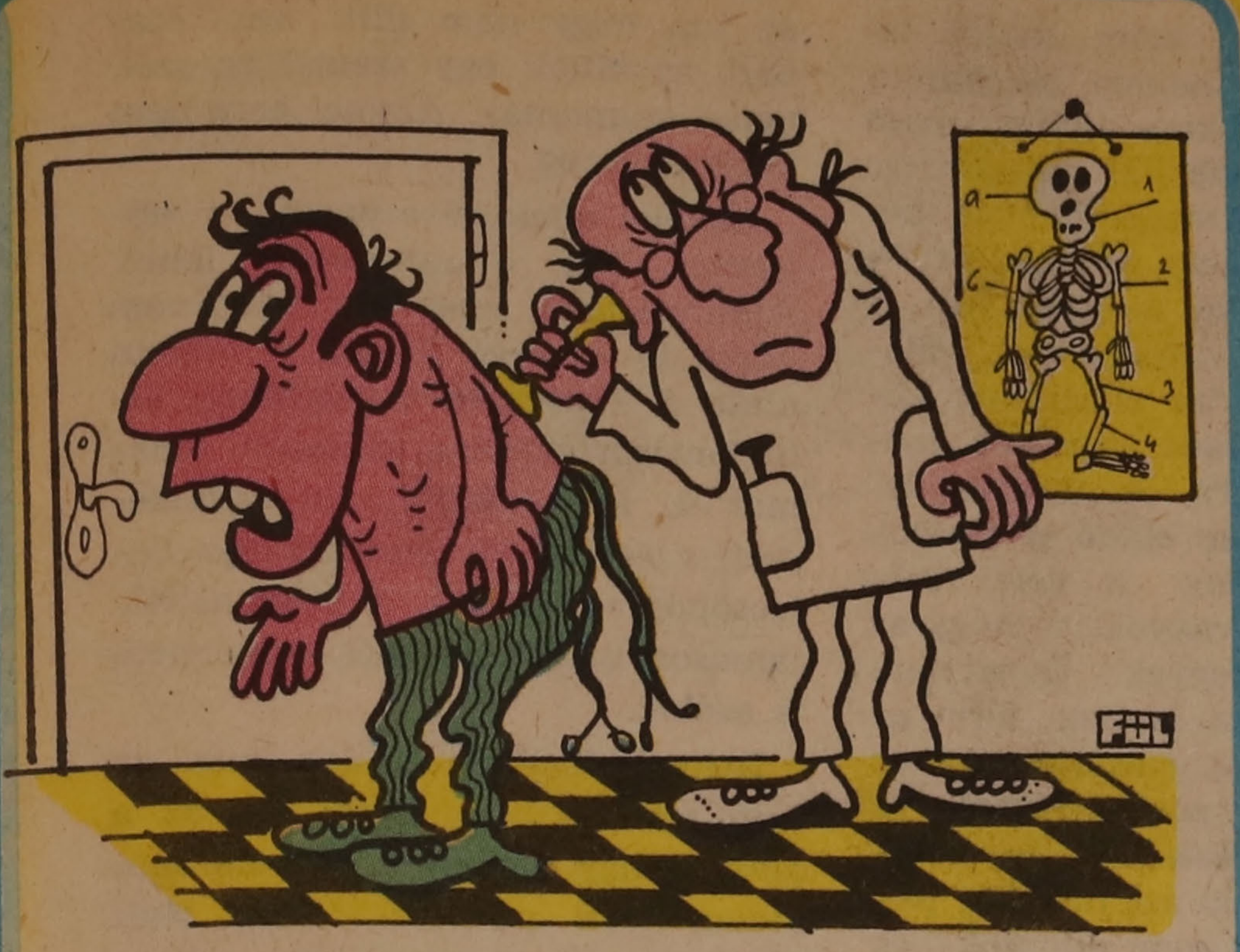

– Semmi panaszom, csak azt szeretném tudni, hogy felvehetek-e még hosszú lejáratú OTP-kölcsönt.

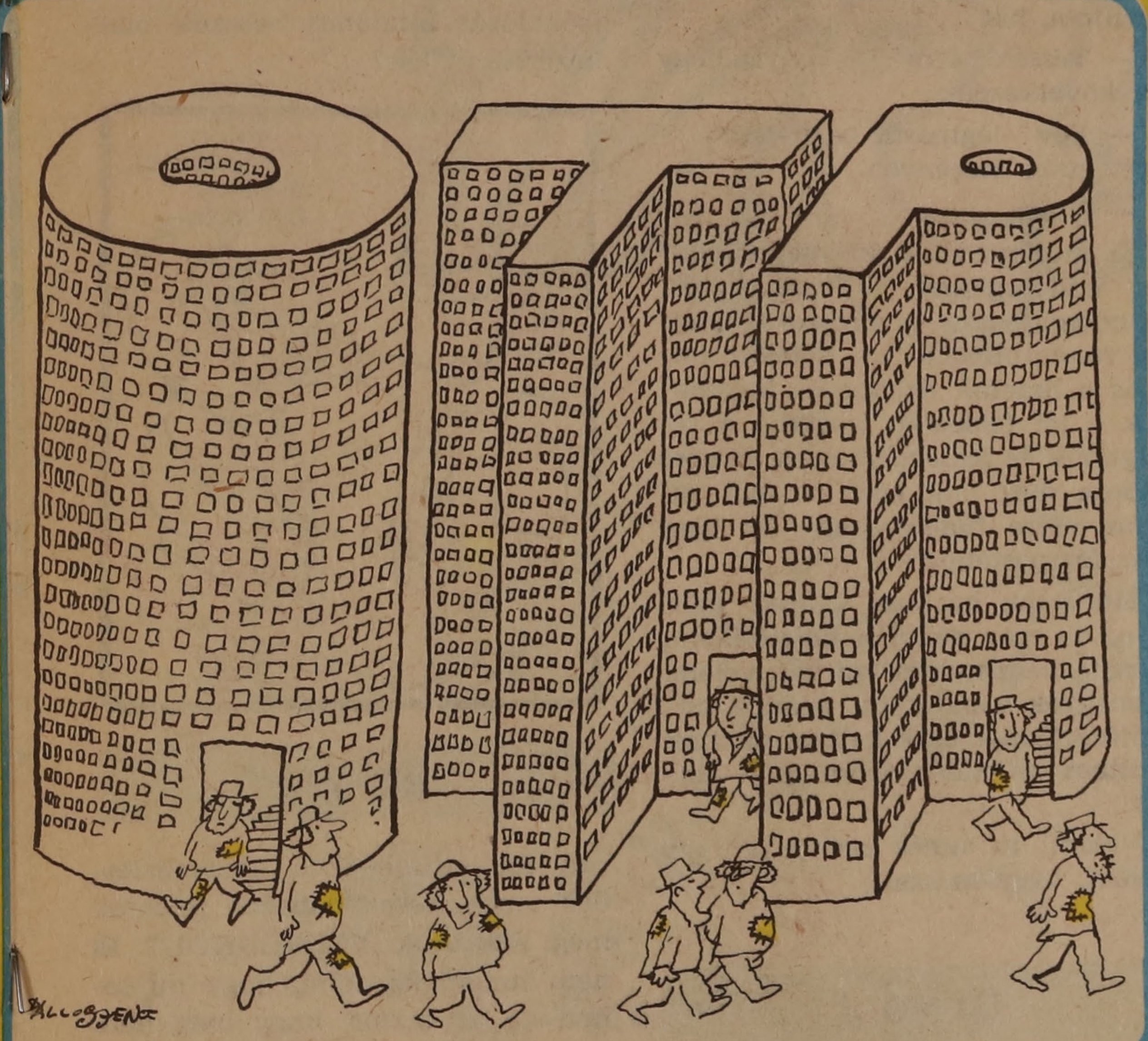

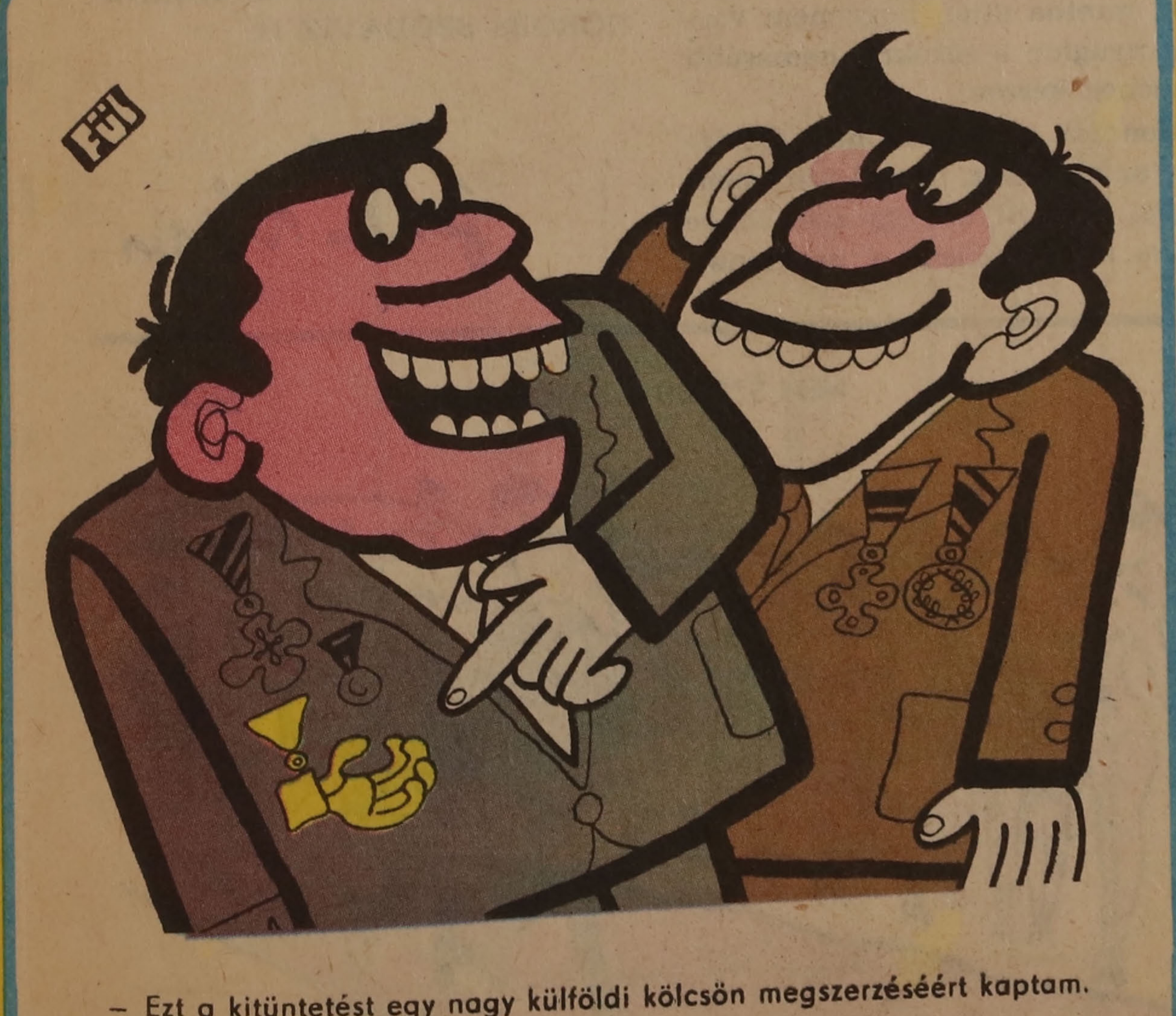

– Ezt a kitüntetést egy nagy külföldi kölcsön megszerzéséért kaptam.

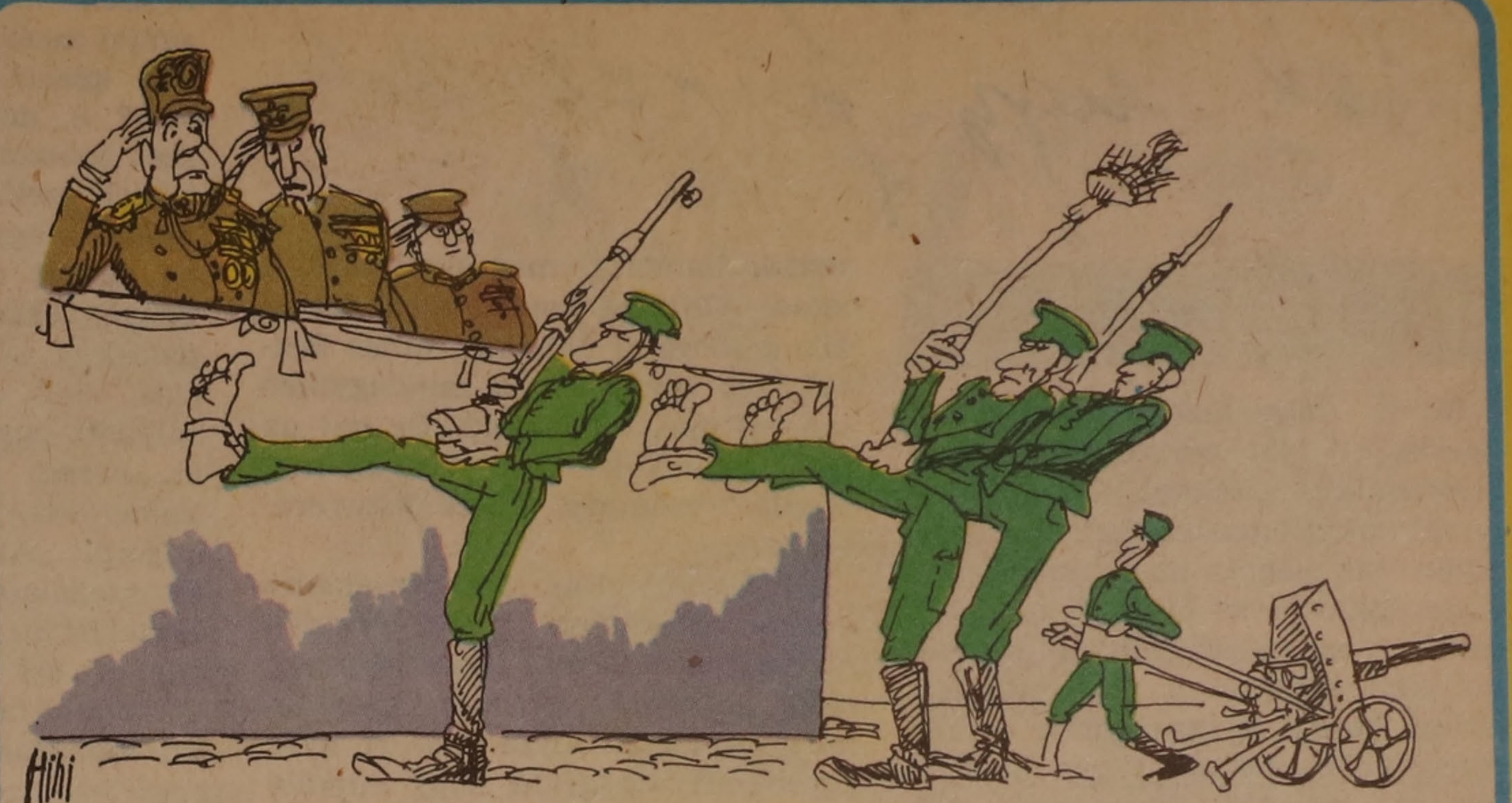

– Egyszer csak elapadtak a külföldi kölcsönök, senor Presidente!

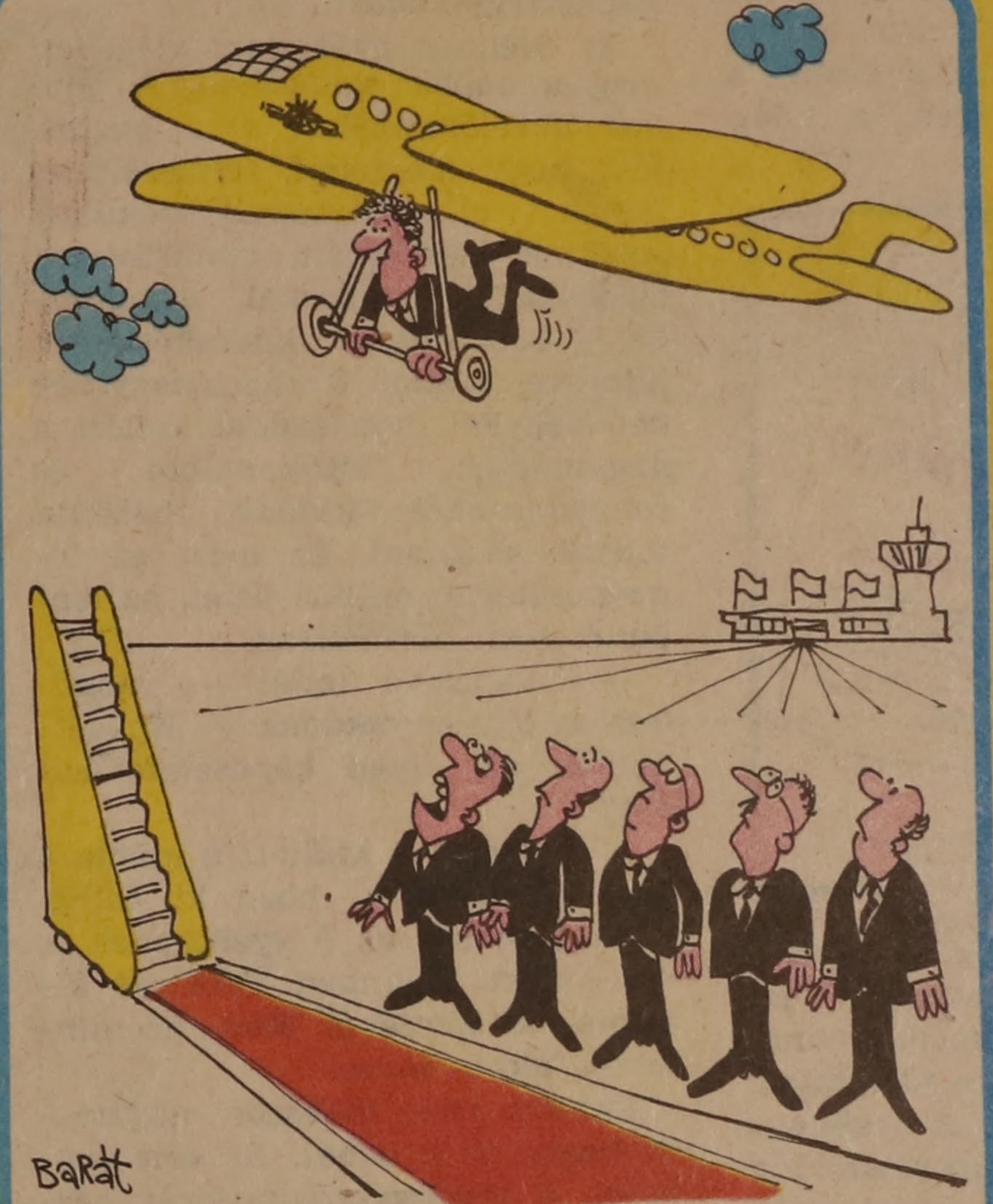

– Úristen, mennyit fog ez kölcsön kérni, ha már tankolni sincs pénzünk!

SZISZIFUSZ

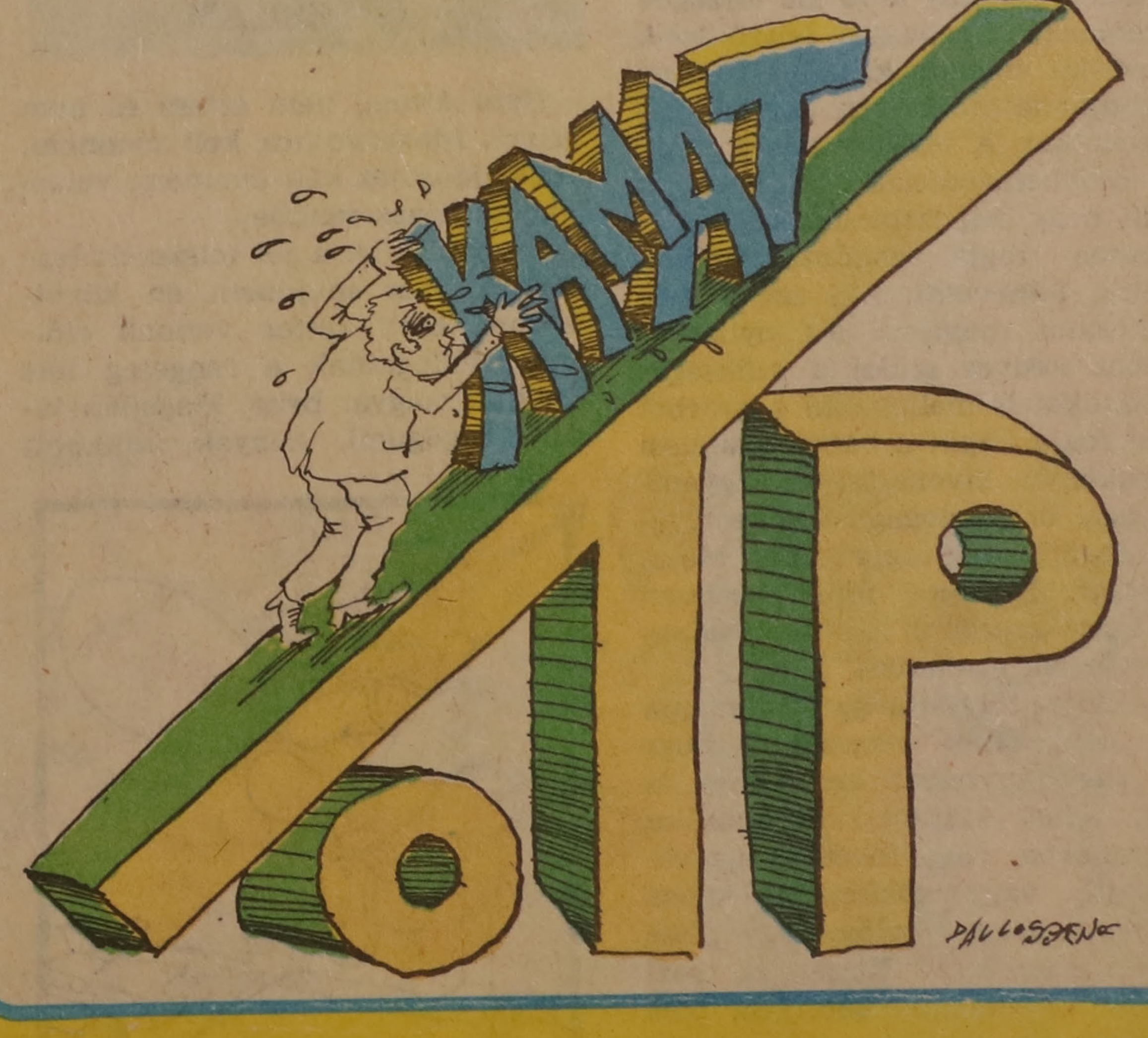

Csak úgy firkálgatok

KÁPOSZTAGYEREK

Mivel játszanak az amerikai gyerekek? Hát persze millió féle elektronikus játékkal, kis komputerrel, oktatómasinákkal. Láttunk olyan kis gépet, amelyik helyesírásra oktatja az öt-hat éves gyereket. A megadott betűkből szavakat kell képezni, a gép csilingel, villog, betűk jelennek meg és ha sikerül a megoldás, a gép hangosan azt mondja „You win” „Te nyersz” — ha nem sikerül, kajánul megszólal: „I win” — én nyerek. Csak ámultunk és bámultuk a sok csodát és akkor az ifjú amerikai mama elmondta, hogy az amerikai kislányok első számú kedvence, a szuper, az álom, a vágy, a káposztagyerek, a világ legcsúfabb babája.

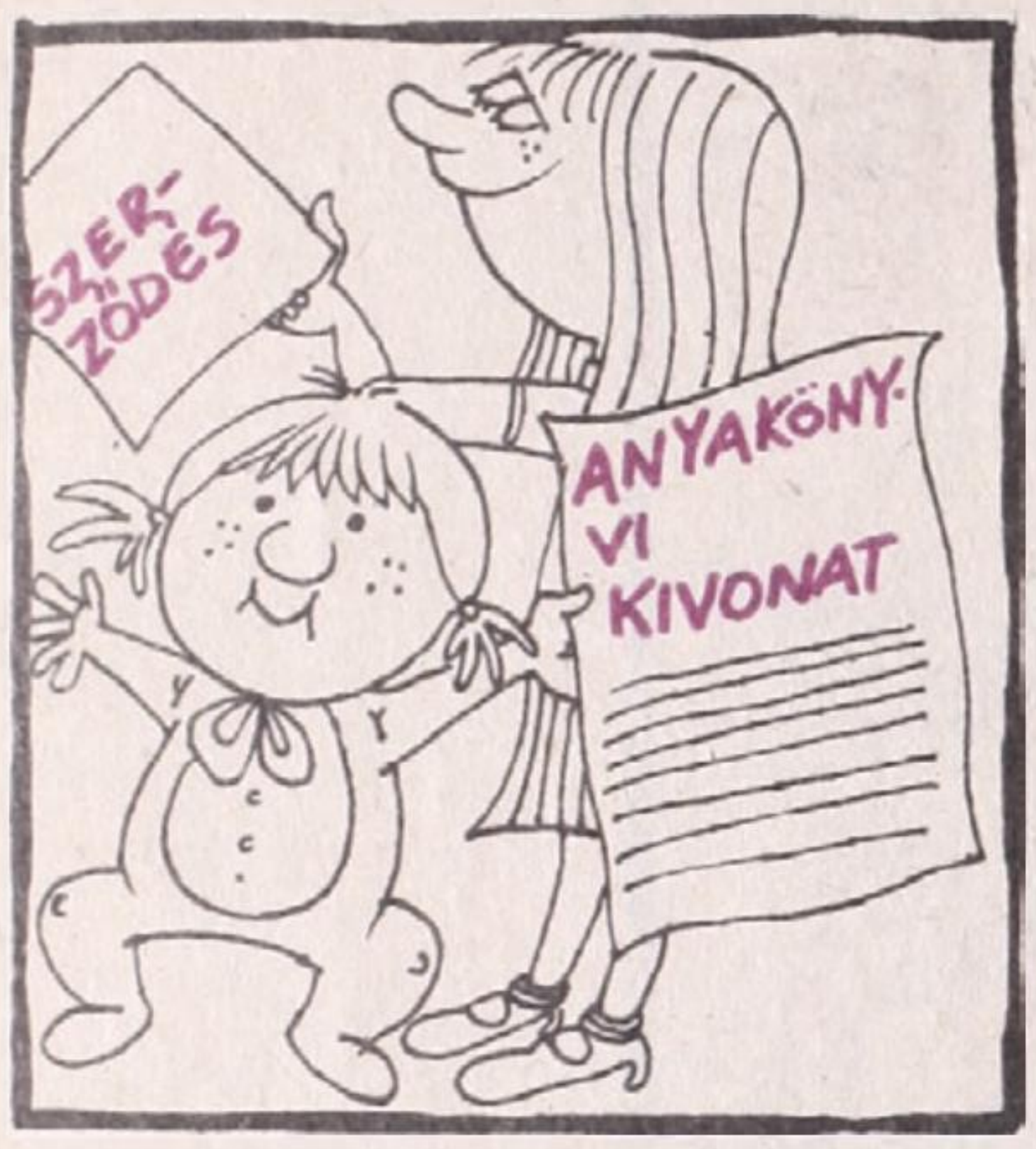

„Képzeld — mondta — a mindent tudó, szebbnél szebb alvó, járó, ugráló, beszélő, táncoló, cumizó babákat lefőzték az idomtalan, ormótlan rongybabák. A „cabbage patch kid”-ek, a káposztaföldön nőtt gyerekek, — egy óriási amerikai reklámötlet képtelen sikere. Az okos gyáros bácsi kitalált egy tévéreklámot, egy szívszakasztó zavaros történetet a gonosz királyról, akinek vára tövében a káposztaföldeken szegény árva kis jószágok teremnek. A babagyár felszólította Amerika jólelkű kislányait, hogy fogadjanak örökbe egy-egy káposztagyereket. A feltételek szigorúak: az örökbefogadónak nyilatkoznia kell, hogy káposztacsemetéjét hűségesen fogja gondozni, ápolni, etetni, felnevelni. Aki ezt a nyilatkozatot megteszi (és nyilatkozathoz kedves szülei a szükséges dollárokat is mellékelik) a gyárból meg fogja kapni a babát, születési anyakönyvi kivonattal és a gyámhatóság örökbefogadási engedélyével együtt. Meg fogja kapni. Majd. Egyszer. Hónapok múlva. Hiszen az igazi gyerekre is kilenc hónapig várnak a mamák.”

— És — folytatta az ifjú mama — „nem lehet megszabni, hogy fiú, vagy lánybabát szeretnének, és nem lehet kikötni, hogy szőke, vagy barna, vagy fekete, vagy vöröshajú, vagy tökkopasz legyen, azt sem, hogy szeplős, vagy pisze legyen-e az orra? Hiszen az igazi gyerek is olyan, amilyen, nem amilyet a szülők akarnak. Az egyik káposztagyerek csámpás, a másik bandzsa, még nyúlszájú is akad. Állítólag komputerrel tervezik a szörnyű babákat, nincs köztük két egyforma és mindegyiken valami más hiba akad. De hát az igazi anyukák nem szeretik-e a szeplős, csámpás, pösze kisgyerekeiket?

Karácsony előtt tömegverekedés volt a játéküzletek előtt. Minden mama koraszülöttet akart szerezni kicsi lányának, gyorsan, gyorsan, most, a karácsonyfa alá. A gyár egyébként azt ígérte, hogy minden káposztagyerek a születésnapján üdvözlő táviratot fog kapni, minden évben. De ezt az akciót lefújták, — hogyan is tudhattak volna nyilvántartani ötvenmillió káposztagyereket?

Az élelmes gyár nem elégedett meg a babák eladásával. A gondos nevelőmamákat arra buzdítják, hogy megfelelő felszereléssel lássák el káposztagyereküket. Árulnak babakocsit, cumisüveget, cipőcskéket, ruhácskát, iskolatáskát, bababútort, kávéskészletet, minden darabon a káposztagyerek képével. Fél évszázaddal ezelőtt a nagymamák főzőkanálból és rongydarabból különb babákat tudtak készíteni. És most ez tömeghisztéria, milliós üzlet, az emberek nem normálisak.

— Kíváncsivá tettél —, mondtam az ifjú anyukának. — Hol láthatnék egy ilyen káposztafej-babát?

— Tamara — kiáltott a mama a gyerekszobába — hozd ki Lillyt.

Mert persze az ő gyerekének is volt. Mert különben Tamarát kinéznék az iskolából. Mert, ha mindenki, akkor muszáj.

Tamara csak többszöri nógatásra hozta át a babát. El volt foglalva, a tévé gyerekműsorát nézte. A képen egy Szilveszter nevű hatalmas kitömött macska jelent meg. Jószívű gazdikát keresett...

LÉLEKTAN

Nem értem, nem értem és nem értem. Idegorvoshoz kell mennem, pszichiáterhez kell mennem, velem valami nincs rendben.

Sorban állok a jól felszerelt trafikban, már majdnem én következem, csak ketten vannak előttem. Válogatnak a rengeteg féle áruból: magyar baba, Magellán-játék, rágógumi, konyak, kitömött nyuszi, harisnyanadrág, töltőtoll, svájci csokoládé, kölni, matyó terítő között. De nekem mi bajom van? A halántékom lüktet, majd szét robbanok, de hát miért? Pár héttel ezelőtt Amerikában is bementem egynémely üzletbe, ott is be kellett állnom a sorba, ott is kényelmesen és nyugodtan válogattak a népek az árucikkek között, vevő és eladó ráérősen mosolygott egymásra, és „köszönöm” és „kérem” és az eladó gomblyukában kis jelvény is volt, rajta angolul: „Azért vagyok itt, hogy az Ön szogálatára legyek.” És ott nem lüktetett a fejem és nem forrt az agyam, ott én is mosolyogtam és kivártam, amíg sorrakerültem és azt mondtam, kérek egy légiposta papírt és az eladó azt mondta, parancsoljon, mást nem adhatok? és kassza ennyi és ennyi cent és köszönöm szépen és „háve a good day” „legyen jó napja”. Most meg? Mintha hangyák szaladgálnának a karomon és a hátamon, hát megőrültem, hát...?

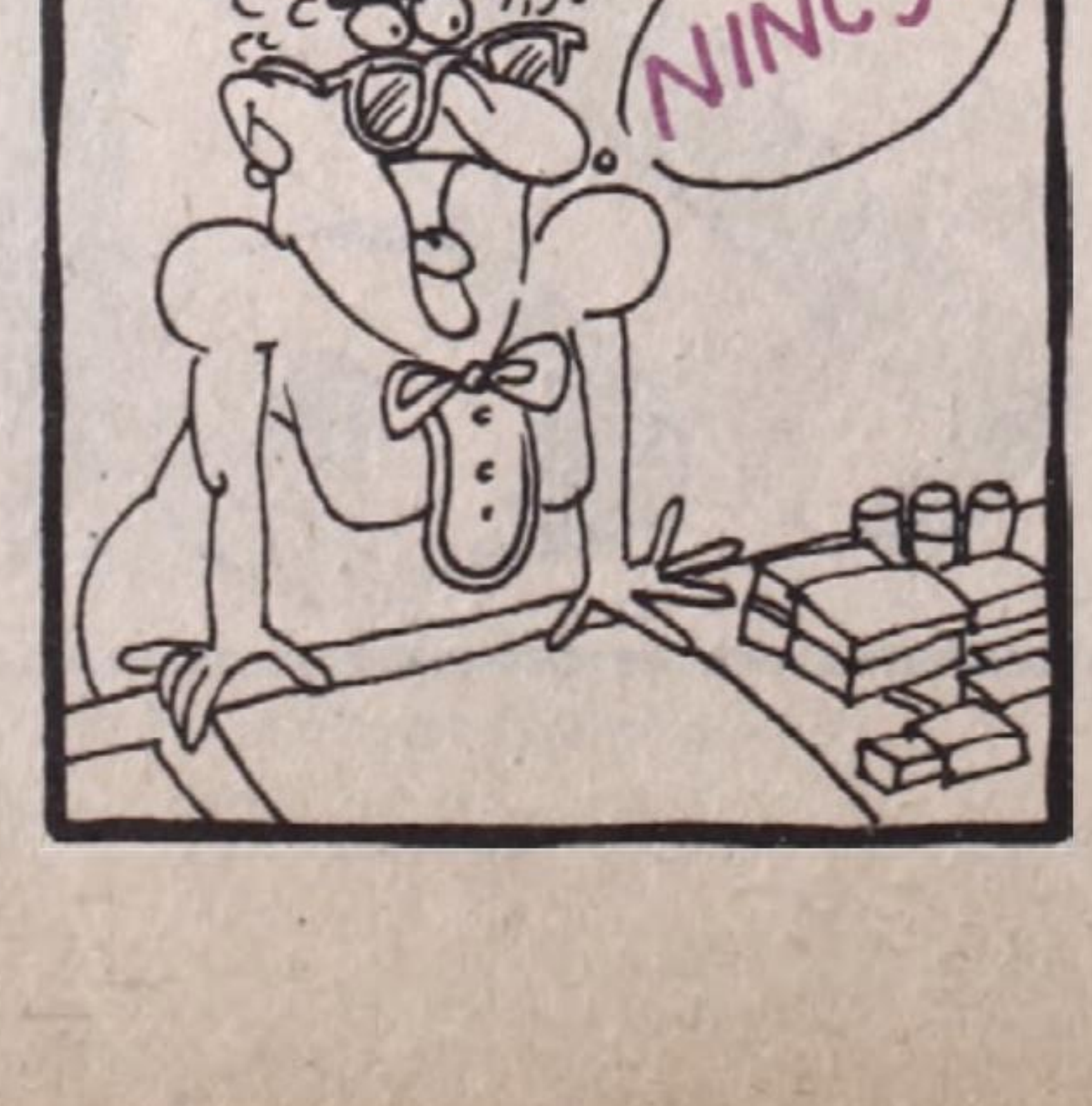

— Tessék kérni! — Vagyis, hogy én következem.

— Egy légiposta boritékot, — suttogtam szerényen.

— Nincs.

És már mehetek, ki vagyok rúgva, kódoroghatok és caplathatok, és bolyonghatok és vánszoroghatok és vándorolhatok ma délelőtt immár a hatodik üzletbe és beállhatok a jól felszerelt trafikba a rágógumik és malacperselyek és nem tudom még mik közé és már tudom, előre tudom, hogy ott sem lesz légipostaboríték, hogy...

Már csak hárman vannak előttem, de már dobol a halántékom, kérem, nem tudom, mi van velem. Átmegyek a patikába, beállok andaxinért, már csak kettem vannak előttem, és halántékom már lüktet...

Valami itt nincs rendjén. Vagy velem, vagy mással.

ÚJ MÓDI

Bemegyek a bankba. Várok. Leülök. Az ablaknál százan tolonganak, mintha attól, hogy nem várnak nyugton a sorukra, hamarább lennének készen.

Mondják a sorszámomat. Odalépek az ablakhoz, de aki ott tehénkedik, csak áll, áll, egy centivel se lépne hátra. Beleül a nyakamba, a könyöke az oldalamban. Eszébe se jut, hogy nem illik, nem szabad, az ablak egy személyre szól, pénzt számolnak. Anyuci erre nem tanította meg.

Levelet adok fel a postán, a mögöttem álló a nyakamba lehel. Ajánlott levél szelvényt akar, nem várja ki a sorát, átnyúl a hónom alatt. A közértben a mögöttem álló bevásárlókosara kitépi a ruhámat és keresztülfúrja a vakbelemet, a szomszéd tejeszacskója belecsöpög a cipőmbe. A buszon, villamoson eggyéforrásról már nem is szólok.

Nekem őszintén szólva már az sem tetszik, hogy évek óta az a divat, hogy üzletben, hivatalban, utcán, férfi nőt, nő férfit, férfi férfit és nő nőt válogatás nélkül összecsókol, akár látták már egymást valaha, akár csak most mutatkoztak be.

De hogy az általános nemzeti csókolózás általános nemzeti ölelkezéssé váljék?

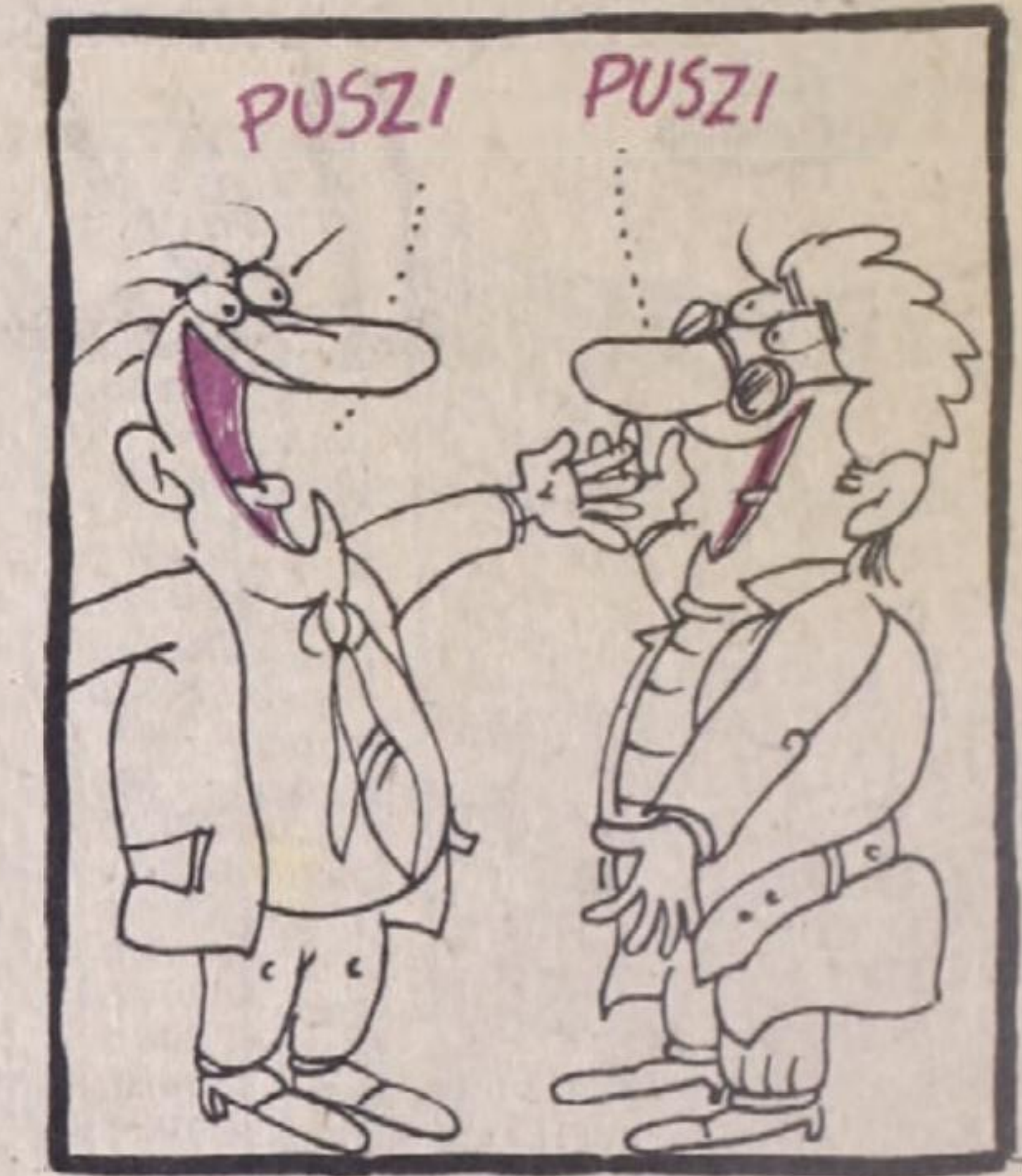

RÉMÍTŐ

A mellettünk levő hentesüzletben lapos, kerek dobozok jelentek meg. Feliratuk: VÉRPÖRKÖLT. El nem tudom képzelni, hogy mi lehet, de az biztos, hogy meg nem kóstolom. Most már attól tartok, hogy hamarosan kapható lesz HAGYMÁZ LEPÉNY és HALÁLHÖRGÉS SZÓDAVÍZ is.

Fehér Klára

NEM SZERETI A KATONAKAT

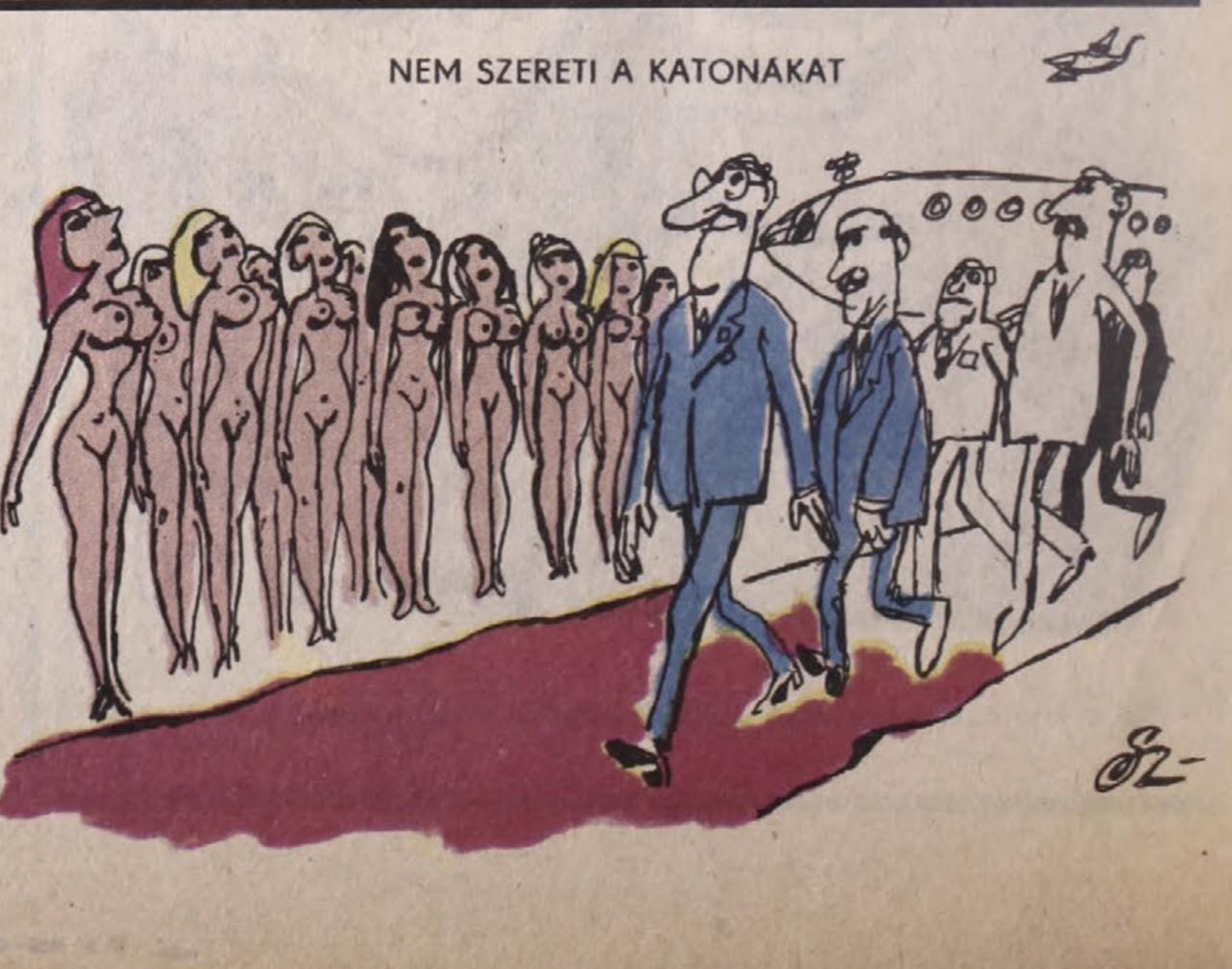

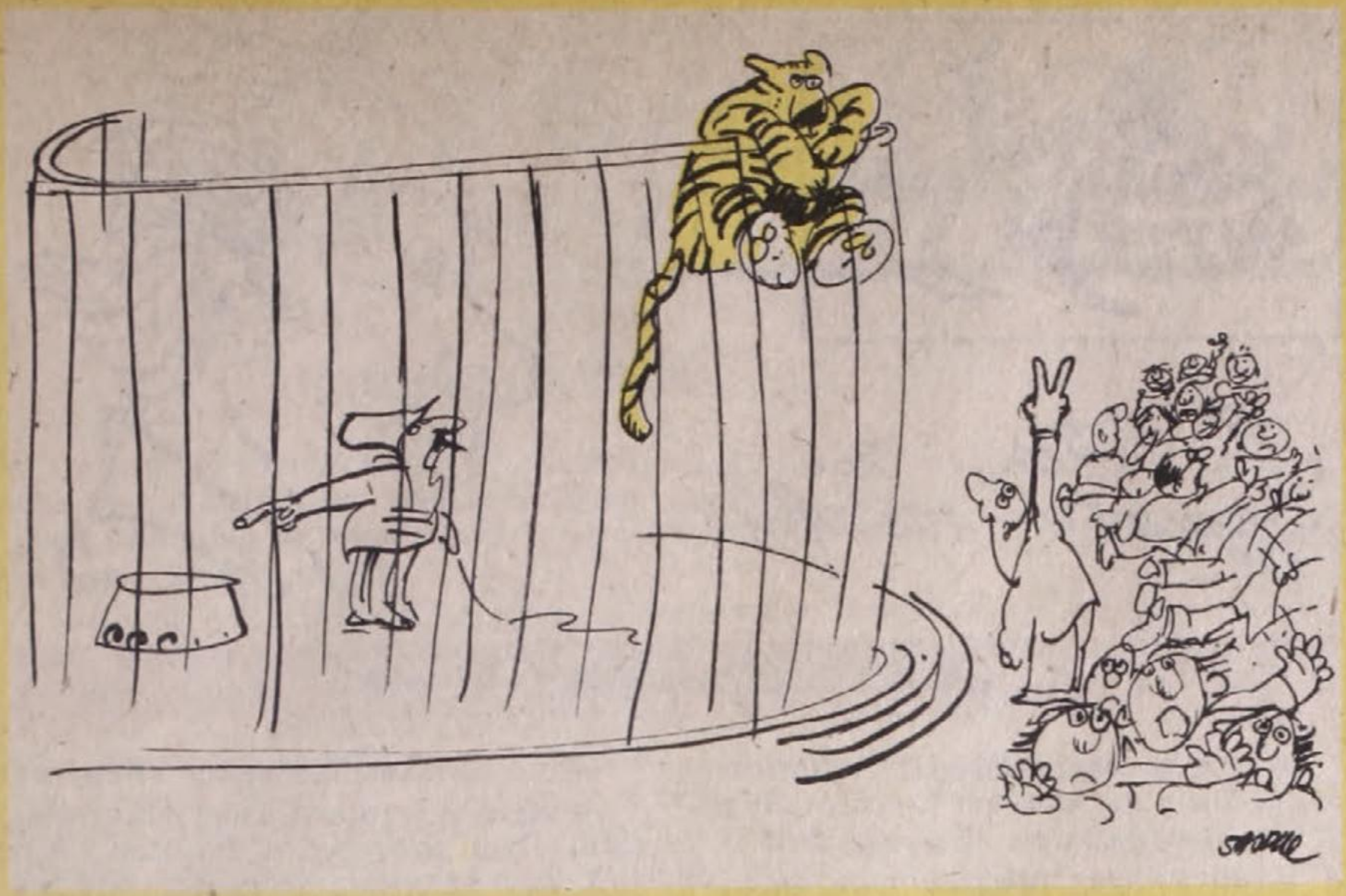

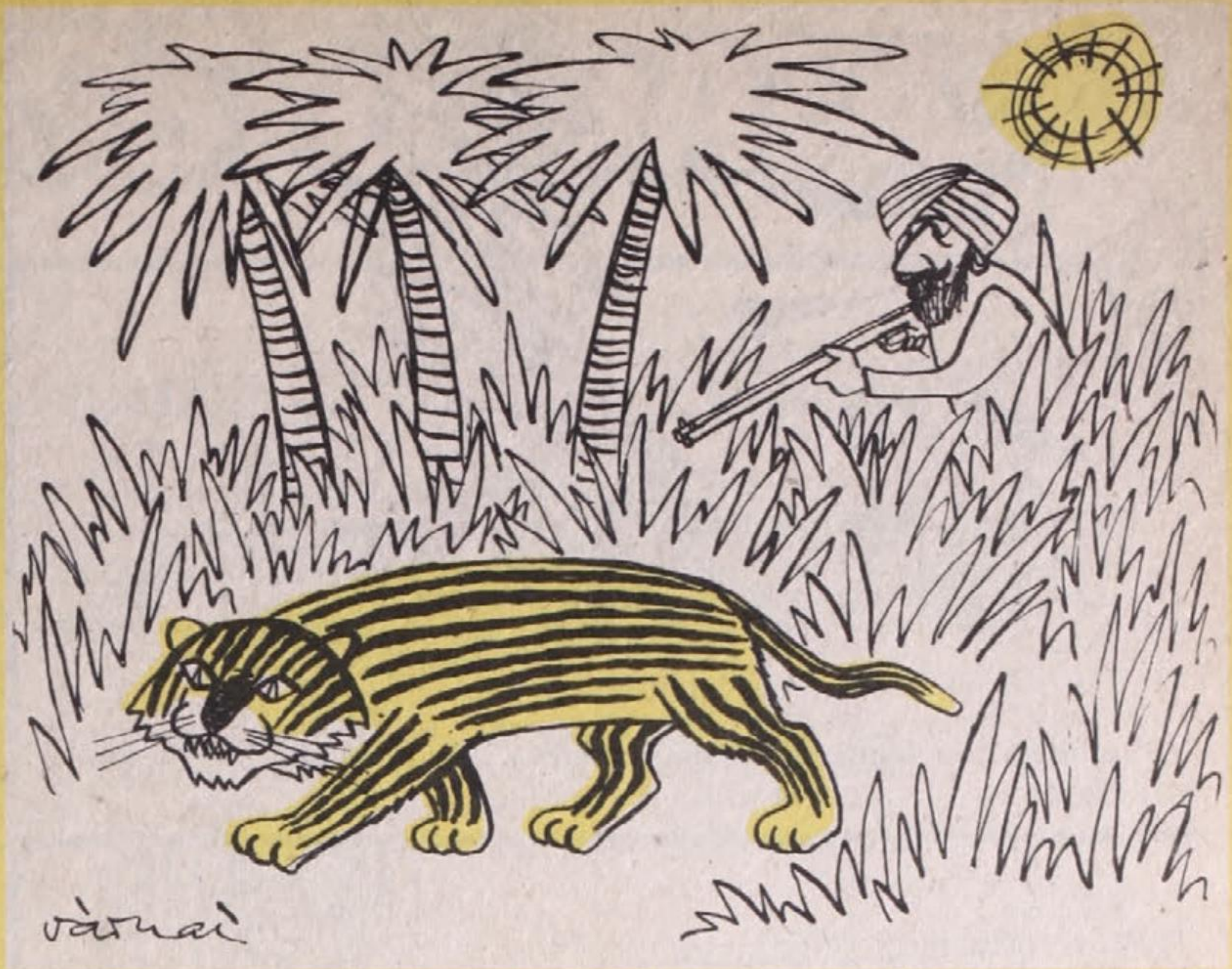

TIGRIS

SAJDIK
VÁRNAI
FÜLÖP
DALLOS
LEHOCZKI
HEGEDŰS

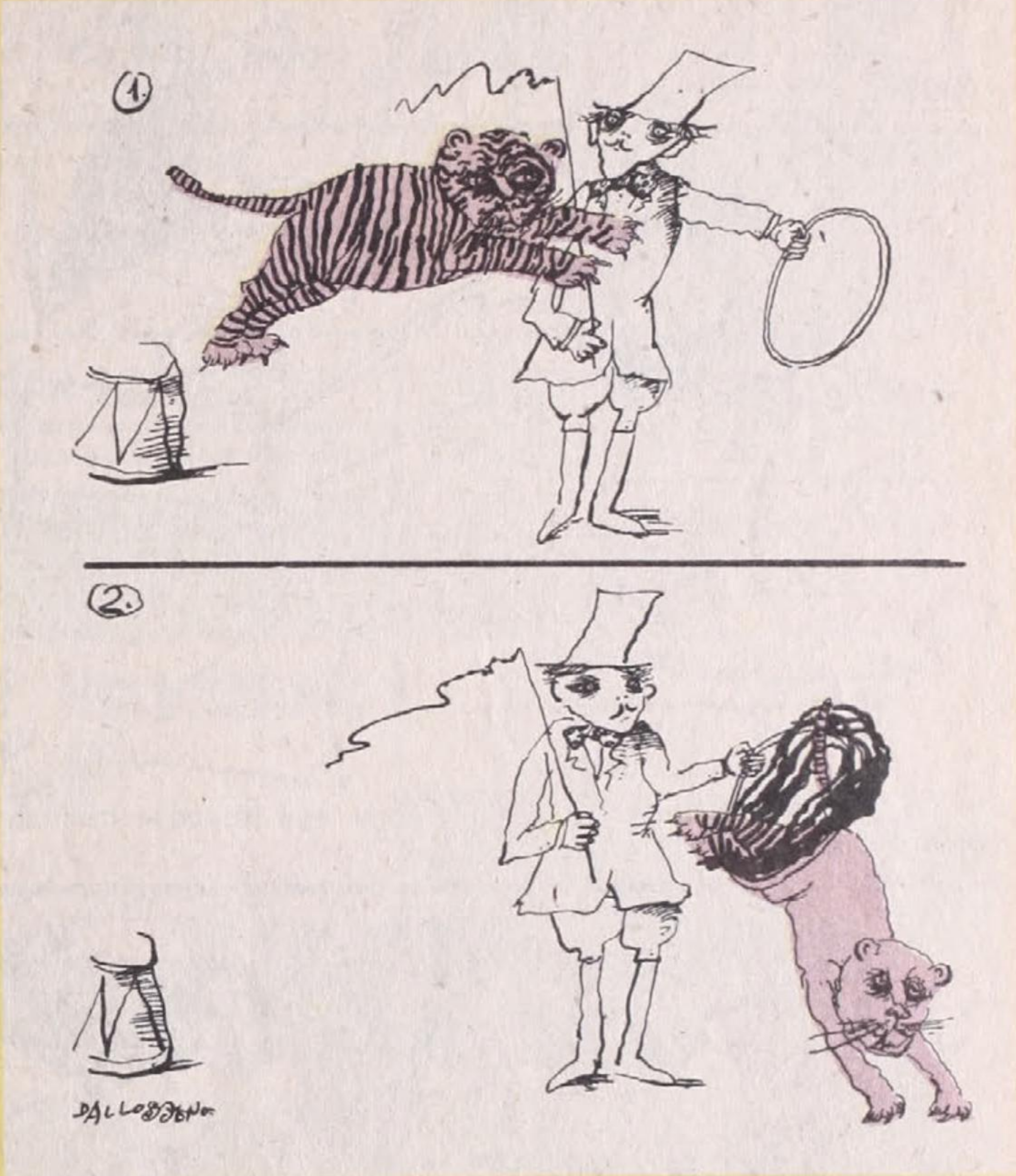
1.
2.
DALLOS JENŐ

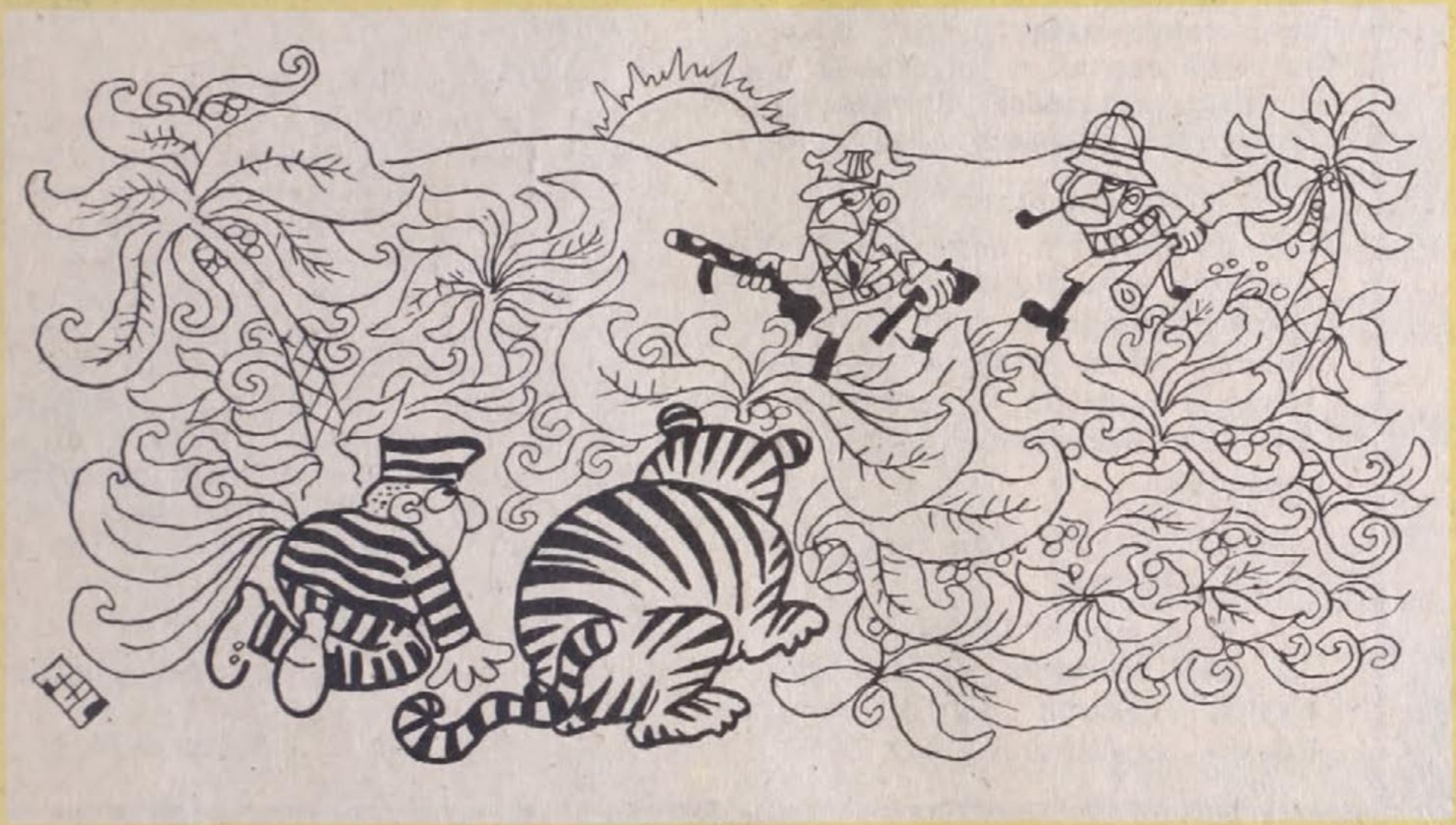

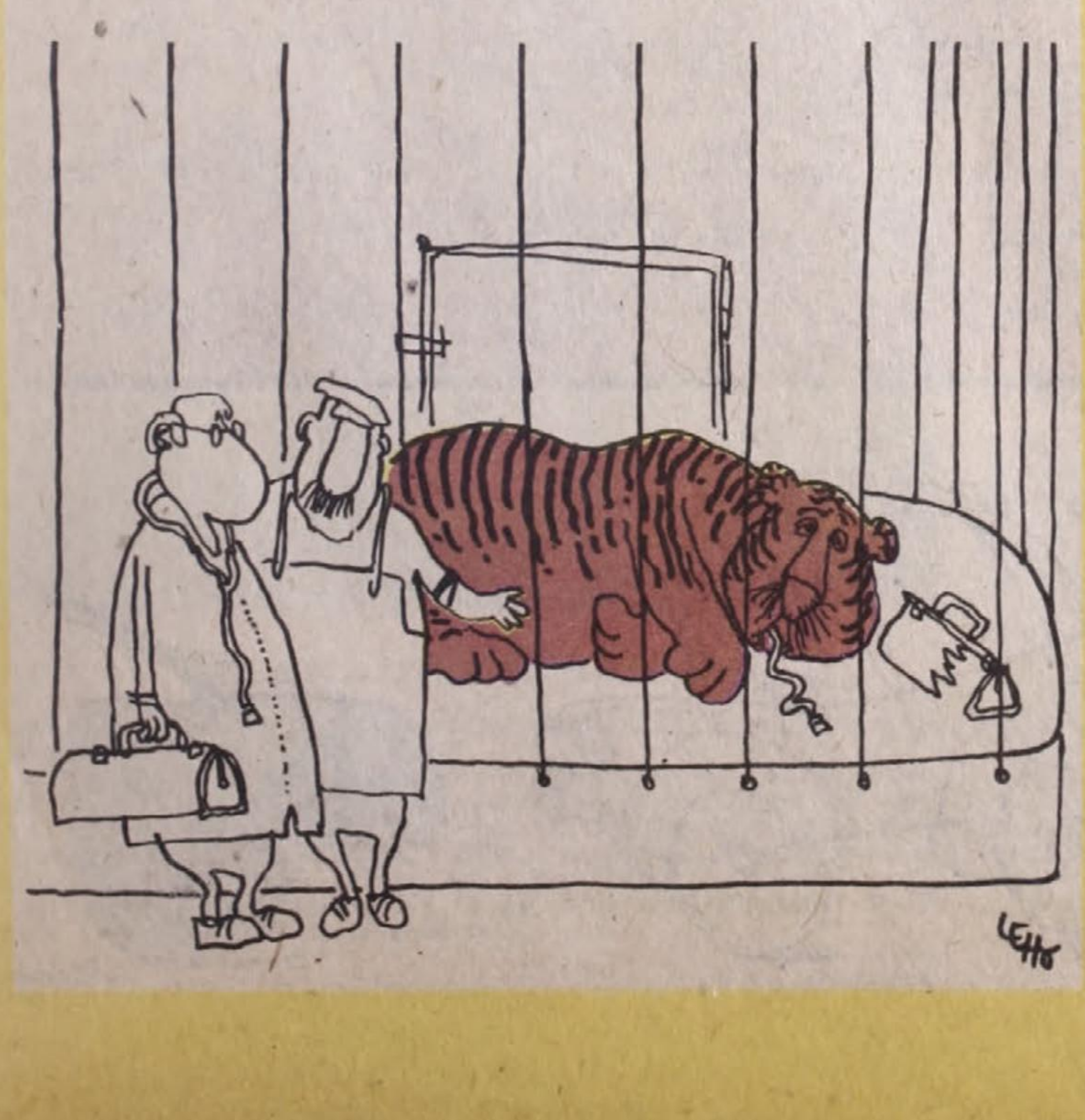

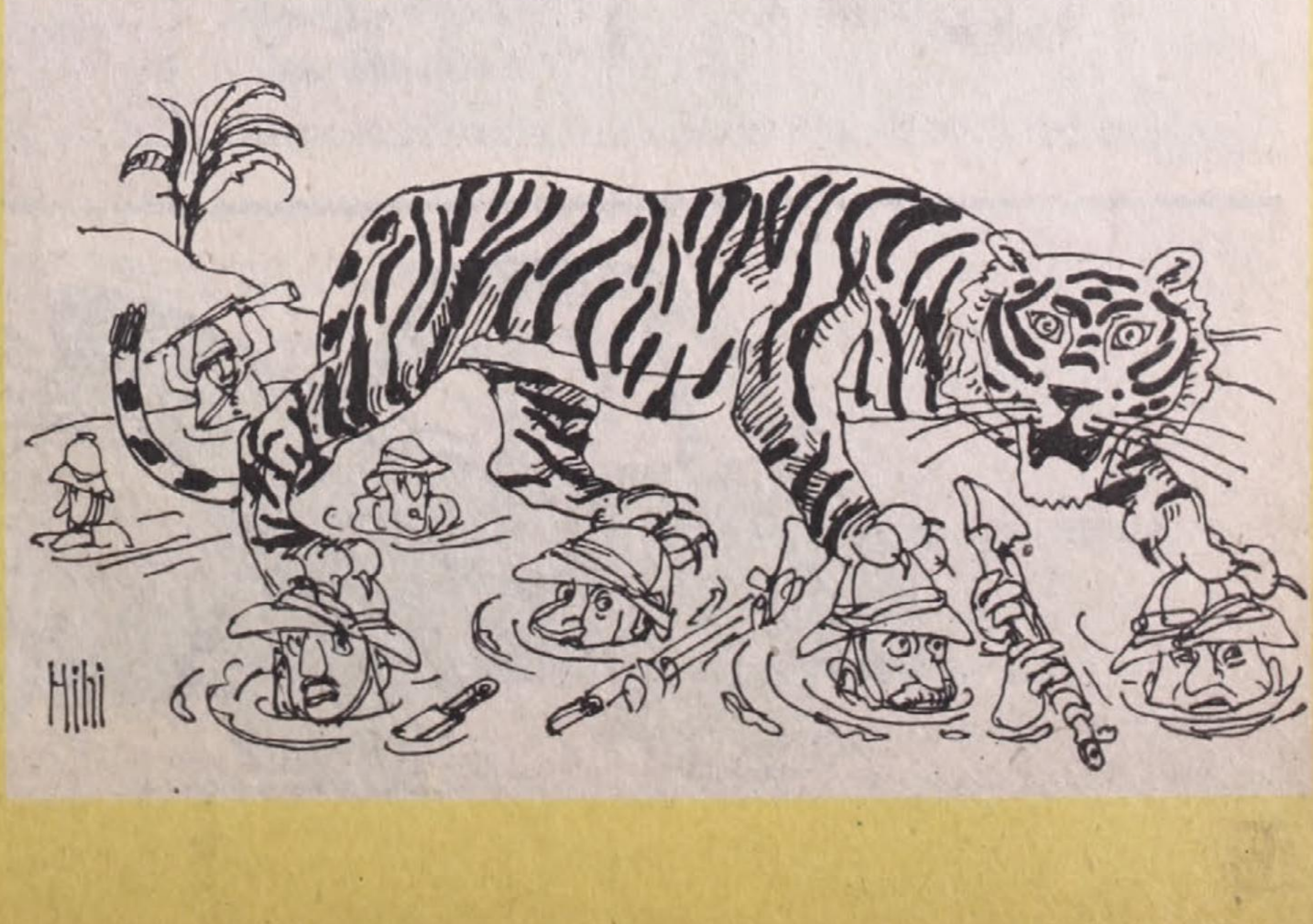

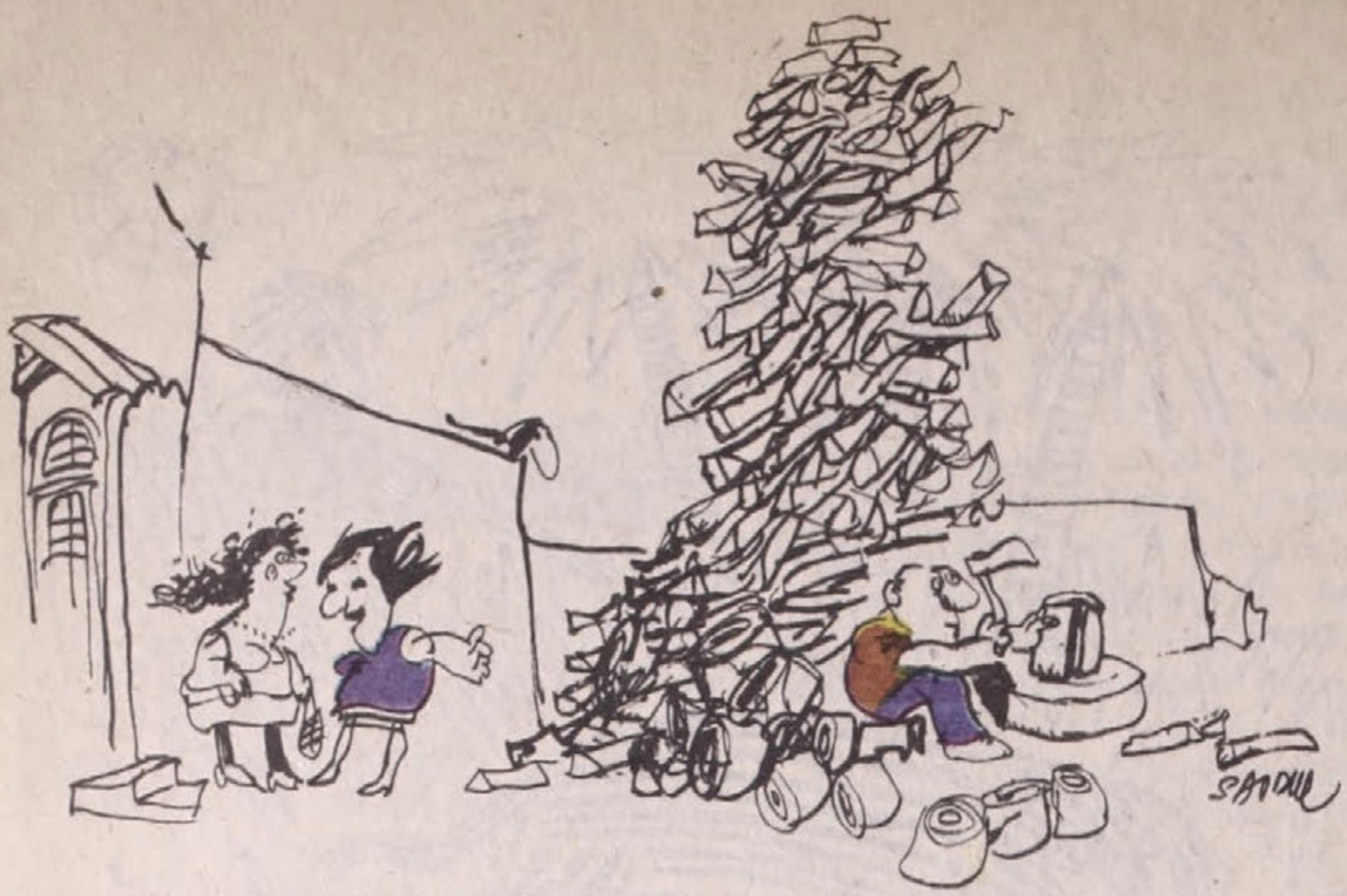

– Szeretem ha feldühítik a munkahelyén, akkor mindig annyit dolgozik itthon.

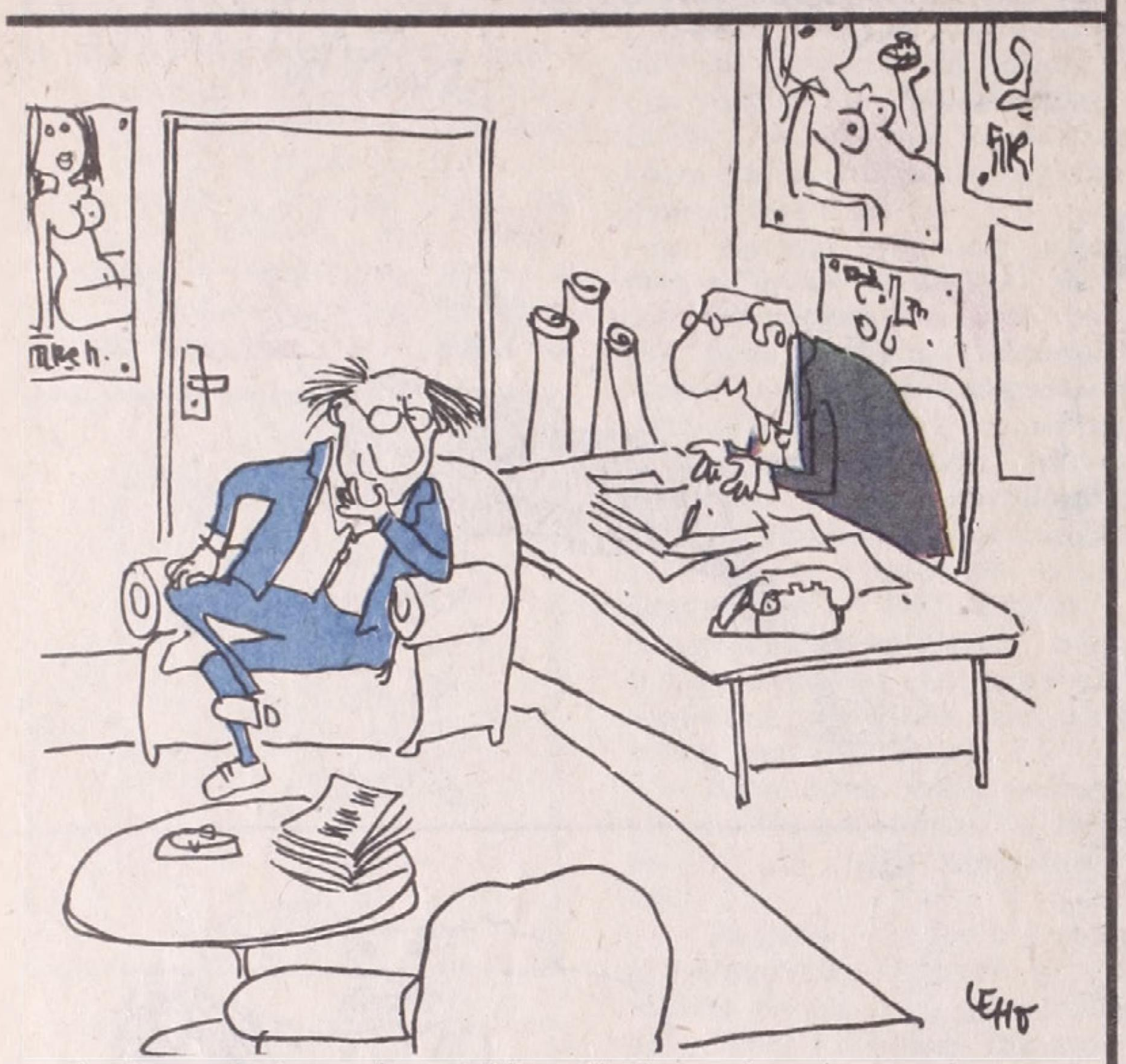

– Attilam, neked neved van! Mit szólnál egy frappáns mosópor árvédjegyhez?

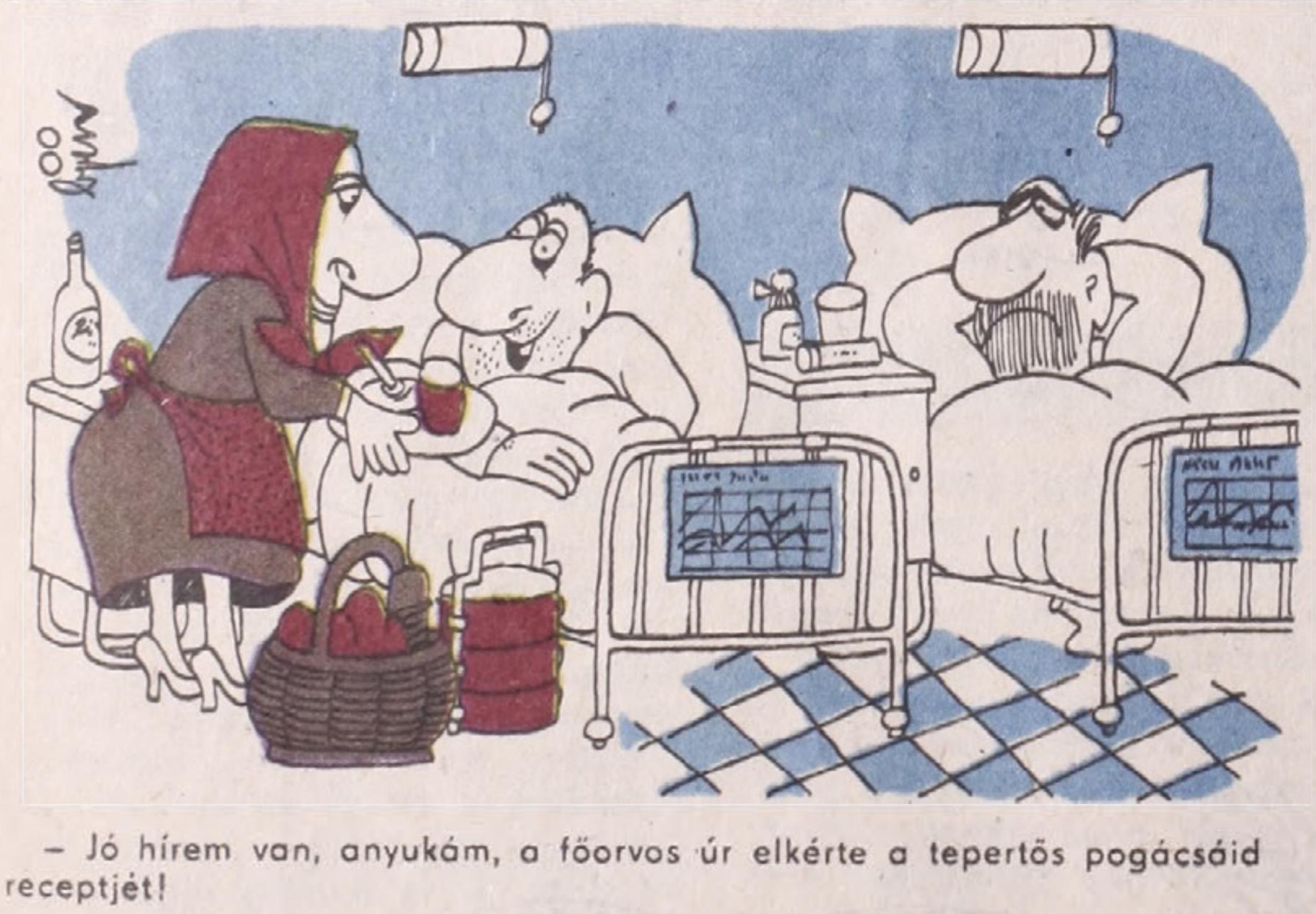

– Jó hírem van, anyukám, a főorvos úr elkérte a tepertős pogácsáid receptjét!

LUDAS INTERJÚ

„Én lettem az ügyeletes rosszfiú"

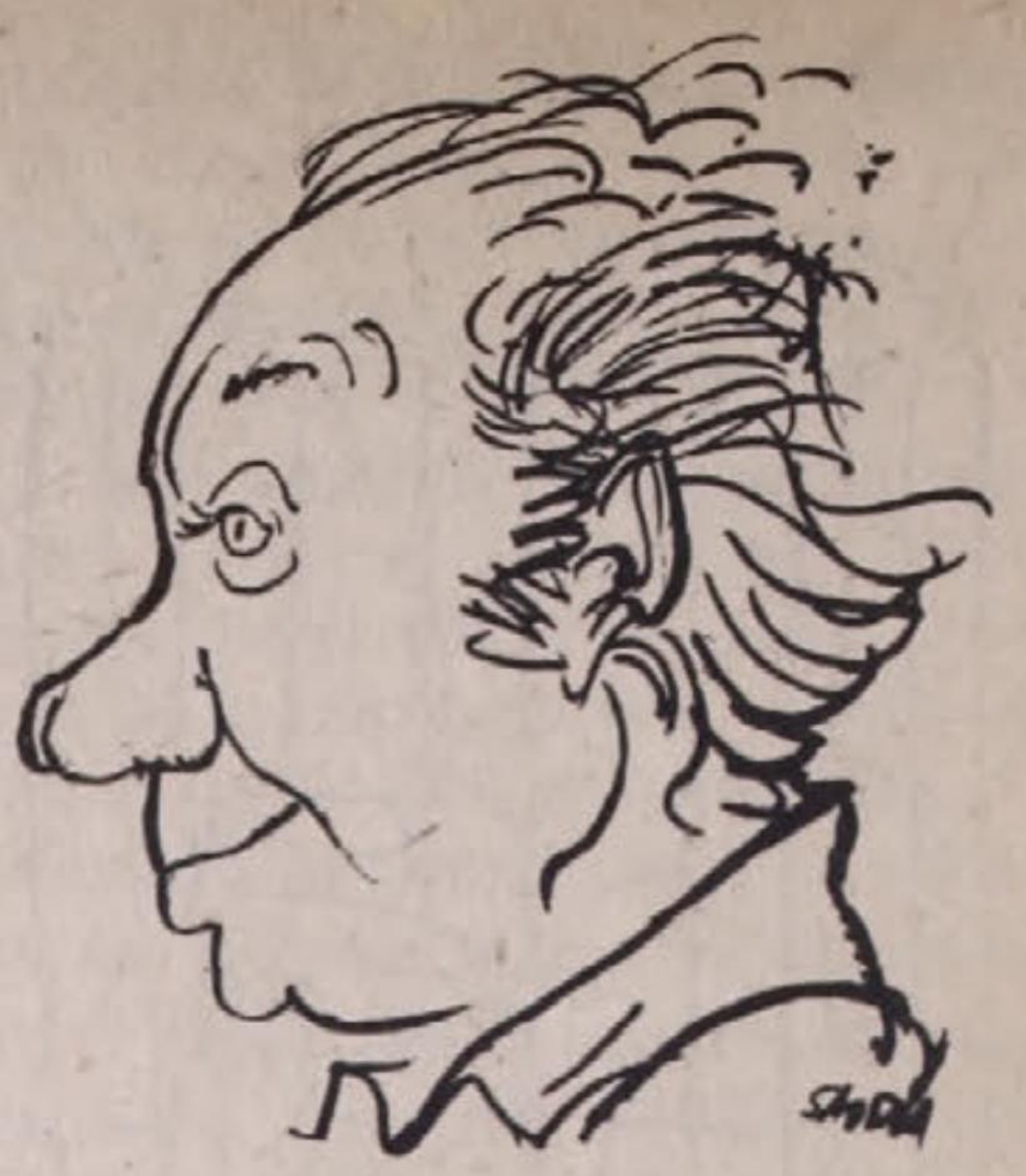

BESZÉLGETÉS HORKAI JÁNOSSAL

— Azt a képtelenséget hallottam, hogy Ön a 62. életévét tapossa. Hogy lehet ilyen fiatalon megöregedni?

— A hír igaz. Viszont nem én taposom, hanem ő tapos engem. Egyébként még csak 61 múltam. Tavaly, pontosan április 1-én kaptam a színházamtól egy dísztáviratot a 60. születésnapomra.

— Kedves figyelmesség . . .

— Az. Csakhogy én renitens módon április 11-én születtem. Persze az is lehet, hogy ezúttal a posta csipkedte magát — mások helyett . . . Mindegy, a tény tény: már háromszor fordult elő, hogy saját korábbi szerepem apját alakítottam.

— Szóval a fiatalság titka?

— Ezt többnyire csak deres fejjel tudja meg az ember. A teniszőrületem mindenesetre sokat segít. Egyszer valaki azzal próbált hízelegni, hogy én vagyok a legszebben beszélő magyar színész. Tiltakoztam. A legszebben teniszező — az igen!

— Mit tud a tenisz?

— Ha játszom, nem más dönt helyettem. A színházban sokszor úgy érzem, a dolgokat nem én csinálom, hanem velem csinálnak valamit . . . Aztán a kondíció . . . aztán, ha valami bánt, egyszerűen kiteniszezem magamból.

— Hány esztendeje van a Nemzeti Színháznál?

— Nem régen. Jövőre lesz 40 éve. Az első szerelem és az egyetlen. Együtt voltunk jóban, rosszban. Büszke vagyok erre.

— Az intrikus szerepkör ellenére?

— Nem így indult. Hősi alkat voltam, ilyen szerepeket kaptam. Ám jött egy váratlan betegség, egy év szanatórium, és 10 kiló többlettel érkeztem vissza a hegyről. Föl akarták adni korábbi kosztümjeimet, ám nem jöttek rám. Pályám gellert kapott, alkati okokból én lettem az ügyeletes rossz fiú: kulák, aljegyző, náci tiszt, csendőr . . . Nem tudtam kitörni ebből. Igaz, egyszer rendhagyó módon egy párttitkár szerepét is rám osztották. Siker volt.

— Gondolom, azért nem az egyedüli.

— Dehogy. Egyízben — akkor viszont megint valami szadista kiképző őrmestert játszottam — egy hölgynéző az első sorból fölkiáltott: „Hogy lehet valaki ilyen szemét?!" Dicséret, dicséret, de azért enyhe túlzás.

— Három kívánsága?

— Ne mindig az a 10—15 név csillogjon-villogjon. Vegyék észre végre azokat az értékes embereket is, akik, nem túlzás, az életüket adják a színházért. Pesten, vidéken, mindegy . . . . . . Ahányszor csak elmegyek a város szívében, az Engels téren, mindig azt álmodom: ide kerül az új Nemzeti Színház . . . Szeretném, ha fiam, Gábor, boldogulna . . . ha két unokám Ádám és Dávid közül az egyik nyerne egyszer Wimbledonban . . . az sem baj, ha mind a kettő . . . és, hogy ezt megérjem . . .

— Ez hat kívánság!

— Világéletemben szerény voltam.

Münz András

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Az üdülésről visszatérő mama kérdi a kisfiát:

— Bánkódott sokat a papa, amikor elutaztam?

— Eleinte nem, hanem most, az utolsó napokban igen odavolt.

— Adjon nekem valami pogányt bort — mondja a vendég a pincérnek.

— Pogány bort? — csodálkozik a pincér.

— Milyen márkát?

— A márka nem fontos, a fő az, hogy ne legyen megkeresztelve.

NAGYKOCSI – KISKOCSI

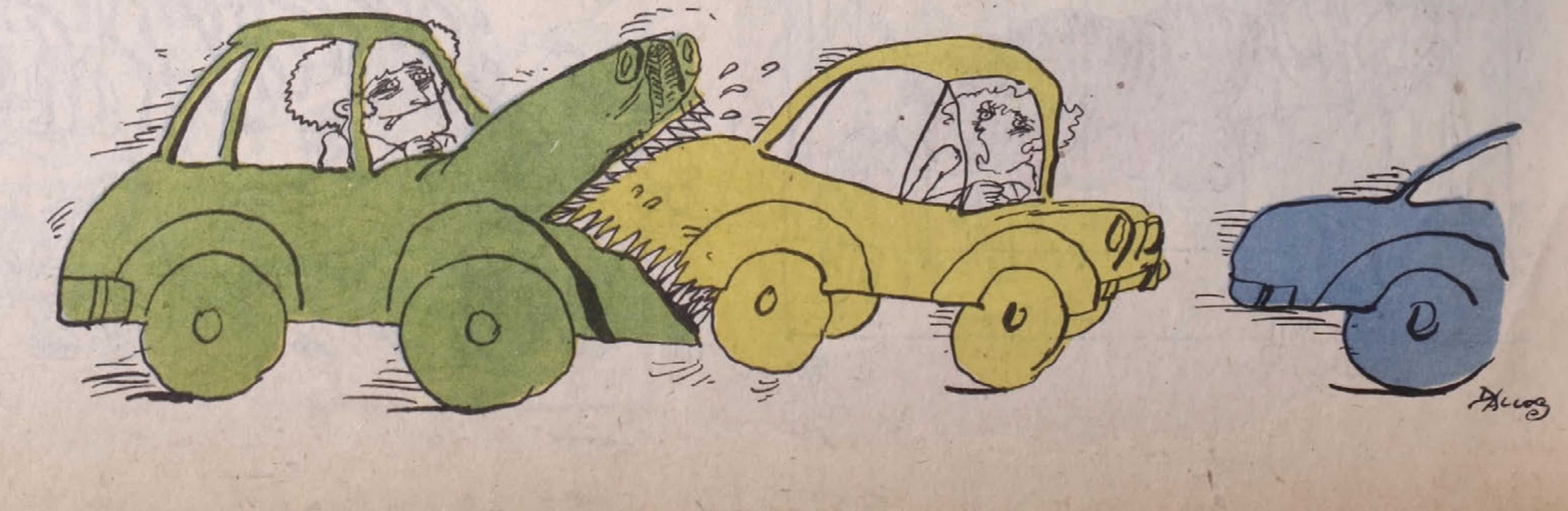

AZ OLVASÓ OLDALA

TE RONGYOS ÉLET ...

Láttam a Margitszigeten a Csárdáskirálynőt. A jegyek ára 90 és 220 forint között mozgott, a büfében két szörpért (langyos) és egy kávéért (gyenge) 52 forintot fizettem, az előadás jó volt.

Autóval érkeztünk a szigetre, s ugyancsak meglepődtünk, amikor a parkoló szigorú, ám feltehetően igazságos őre húsz forintot kért azért, hogy gépkocsinkkal megálljhassunk. Ez a furcsa lelemény nyilván nem a saját ötlete volt, hiszen a máskülönben szimpatikus fiatalember nem egy maszek parkírozó vállalatnak a feje és boldog tulajdonosa; bérből és fizetésből él, állami vállalat dolgozója. Amikor megkérdeztük, őrzik is a rájuk bízott gépkocsikat, határozott NEM volt a válasz: a vállalat — s ezt egyébként a parkolójegy hátoldalán olvasható felirat is igazolja — őrzés nélkül, semmilyen szolgáltatást nem nyújtva, csupán a megállás lehetőségéért kéri a húsz forintot.

Legjobb tudomásom szerint a Margitsziget jelenleg állami tulajdonban van, földje, vize, levegője mindenkié. 66 évvel ezelőtt, a Tanácsköztársaság idején is az első intézkedések között szerepelt, hogy ingyenessé tették a Margitsziget látogatását.

A Csárdáskirálynő autós nézői az előadásról a parkoló felé baktatva talán éppen a Te rongyos élet... című slágert dúdolták magukban, miközben azon is eltűnődhettek: vajon milyen szabály alapján van joga egy vállalatnak önkényesen kisajátítani egy darabot össznépi kincsünkből, a Margitszigetből?

F. S. P.

A RÉMHÍREK KELETKEZÉSTÖRTÉNETÉHEZ

Levélírójuk, Koltai Gábor történelemhamisitással vádolja a Magyar Rádiót a Ludas Matyi június 26-án megjelent számában, miszerint könyvterjesztési reklámjában azt állítja, hogy Báthory Erzsébetet „koholt vádak alapján ítélték el ellenségei". A hitelesség kedvéért meg kell jegyeznem, hogy az inkriminált szöveg nem rádióreklámban hangzott el, hanem a Mai Könyvajánlatunk című műsorban, amelyben a Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülése tájékoztatja az érdeklődőket a legfigyelemreméltóbb könyvekről. A műsor szövegének elkészítése jelenleg az én munkakörömbe tartozik.

Megjegyzéseim:

1. Egyetlen szóval sem állitottam, hogy Báthory Erzsébet ártatlan lett volna, csak arra hívtam fel a figyelmet, hogy vannak ilyen nézetek is. Az ismertetőben arra céloztam, hogy a szerző (akit egyébként Koltai Gábor meg sem említ) a per anyagának ismeretében, tehát tárgyilagosan végezte el munkáját.

2. Ha a szerző, Péter Katalin, a vádak koholt voltára építette volna koncepcióját, feltétlenül ezt kellett volna kiemelnem a műsorban. Ez esetben Koltai Gábor a történészhez fordulhatna magyarázatért, és nem a Magyar Rádióhoz, az ugyanis akkor sem lenne felelős ebben az ügyben, ha szövetkeztem volna Péter Katalinnal, a történelem meghamisítására.

3. Megérteném Koltai Gábor indulatát, ha eleget tenne az elemi tárgyilagosság követelményeinek, és legalább belelapozott volna a könyvbe, mielőtt íráshoz fogott. Akkor ugyanis láthatta volna, hogy gunyoros hangjával nyitott kapukat dönget. Hiszen éppen Péter Katalin dönti halomra a per koholt voltában hívők érveit.

Filep Tamás
Magyar Könyvkiadók
és Könyvterjesztők Egyesülése

KIT KELL FELVILÁGOSÍTANI?

Az I. kerületben különös módját találták ki az alkoholizmus elleni harcnak.

Lakásunkhoz közel körülbelül 4—5 közért is van, de egyikben sem veszik vissza az üres üvegeket, mondván, hogy van egy ABC 21. számú üvegvisszaváltó. Igazuk van. De most jön a furcsaság, hogy nem veszik ott vissza a boros- és pezsgősüvegeket azzal, hogy hol nincs rekesz, hol nincs hely.

Kedves Ludas, világosíts fel, hogy most mit csináljak? Vagy nem engem kellene felvilágosítani?

Németh János
Budapest

FIGYELMES OLVASÓINK FIGYELMÉBE!

Megállapitásunk bizonyára nem újság: van levélíró, aki teljes névvel és címmel küldi szerkesztőségünkbe írását. Akad aztán, aki — többnyire inkognitóban — e nevekre és címekre írja meg véleményét, sportszerű „kollégájának" olykor nem kis bosszúságot okozva. Hogy ezt elkerülhessük, eddigi gyakorlatunkat megváltoztatva, az itt közölt levelek alatt a feladó neve mellett ezentúl csak a városnevet szerepeltetjük. Érdemben természetesen továbbra is csak a teljes névvel és címmel érkező levelekkel, észrevételekkel javaslatokkal foglalkoznak majd. Segítséget, a panaszok kivizsgálását, esetleges orvoslását is csak ebben az esetben ígérjük.

Az eddigi kalózlevélírókat pedig arra buzdítjuk: térjenek meg, véleményüket szerkesztőségünkbe küldjék el. Amelyik közlésre érdemes, annak helyt adunk e hasábokon.

Ludas Matyi
Budapest

TÜCSÖK és BOGÁR

Baromfivész után

Szépen fejlődtek az állatok

Hurrá! Baromfivésszel az állatállomány fejlesztéséért!

(A Dunamenti Híradóból nyírta P. Bátorkeszi Valéria, váci olvasónk)

Kerítés társadalmi munkában

Pilisszentlászlóról viszony- | kerítés, ez azo

Remek! Végre nem üzletszerű és nem is titkos!

(A Szentendrei Hírlapból merítette Torma Miklós, váci olvasónk)

Ezután ismét kitámadtak a hazai helyzetek. Katzenbach labdáját Boda fejjel

A vendéghelyzetek pedig védelembe tömörültek!

(A Népsportban bukkant rá Diószeghy Zsolt)

Rendszert vesznek a lengyelek

Nocsak! Talán alkudni is lehet?

(A Somogyi Néplapban lelte Kovács Gézáné, kaposvári olvasónk)

Vízvezeték mellé, segédmunkást úrvezetői jogosítvánnyal felveszek. Jelentkezés 17 órától.

Feladata: állandóan figyelni, hogy folik, vagy nem folik és tízpercenként körülautózza a csapot.

(A Hajdú Bihari Naplóból ollózta Kreszán Istvánné, debreceni olvasónk)

ségügyi követelmények. Ha a beteg fertőz akkor fertőtlenítő oldatba mártott eszközökkel kell takarítani

A beteget?

(A VIII. oszt. biologiakönyvből merítette Fekete Zoltán, soproni olvasónk)

— A LAKOSSÁGÉRT. A tüzelőellátás feladatait segíti a Gyöngyössolymosi Mátra Tsz, amelynek 830 hektárnyi erdejéből évente mintegy 15 mázsa tűzifát termeltek ki. Jelenleg is folyik a szállítás, a megrendelők szá-

Minisegitség!

(A Heves megyei Népújságban lelte Lukács Szilveszter, gyöngyösoroszi olvasónk)

Hámori György

a Volán játékosa, aki az utolsó fél esztendőt a 22. Volán csapatánál töltötte, sokszoros ifjúsági és utánpótlás válogatott. Még nincsen 29 éves, jelenleg átadólistán van, „eszmei értéke" 500 ezer forint. Abszolút kétballábas, használható a hátvédsor jobb-, vagy baloldalán, esetleg

Ballábanként negyedmillió? Alkalmi vétel!

(A Sportfogadás című lapban találta Lengyel Barnabás, salgótarjáni olvasónk)

BIZTOS, HOGY ÉRTÜNK VAN?

Még a télen műtéten estem át, kórházban feküdtem, majd hosszú betegállomány következett.

Táppénzes papirjaimat személyesen vitte be a férjem a Mező Imre úti Társadalombiztositási Főigazgatóságra. Ott elvették, iktatták egyszer, kétszer, lehet hogy háromszor is, — mondták egy hónap múlva küldik a pénzt. Mivel szolgáltató kisiparos vagyok és hosszú ideig nem dolgoztam, hiányzik az összeg. Gondoltam talán nyaralásra megküldik, táppénz helyett nyaralópénz. De lehet, hogy csak ősszel kapom meg. Én mindenesetre pontosan fizettem mindig a nem is csekély összegű társadalombiztosítási járulékot. Lehet, hogy a pontosság csak a befizetőkre vonatkozik a kifizetőkre nem?

a 45 85 34—3 törzsszámú
„társadalombiztositott"

VIZSGÁLAT

című rejtvényünk megfejtése:

— Legyen szíves megvizsgálni a másik szememet is, a bal ugyanis üvegből van.

200—200 forintot nyert:

Győrfi Ferencné, Budapest, Harmat út 12. 1102

Ács Ildikó, Vésztő, Petrovics u. 25. 5530

Asztalos Imre, Szigetújfalu, 2319

A nyereményeket postán küldjük el.

ÜZEMI LÖVÉSZET

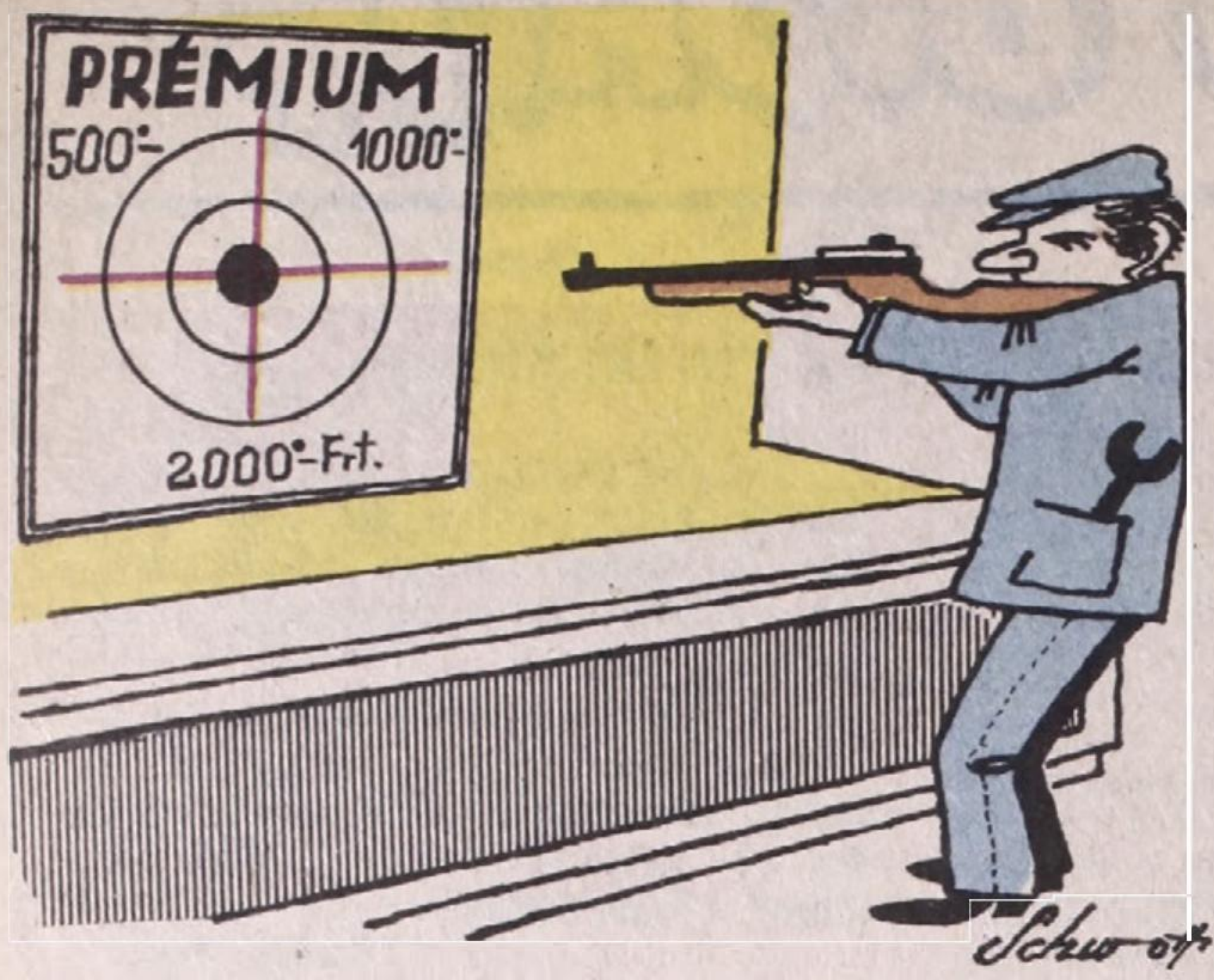
PRÉMIUM
500.-
1000.-
2000.-Ft.

TRIBÜN

A vívás nem tartozik a spanyolok nagy sportágai közé. Hang a barcelonai világbajnokság nézőterén:

— Egyet árulj el, Manolo. Hogyan tudod azt a hatszögletes fejedet abba a gömbölyű sisakba gyömöszölni?

* * *

Wayne Gretzky, a jégkorong csendes szupersztárja mondta a saját játékáról:

— Nem hiszek az erőszakban. Még csak nem is szoktam mérkőzés közben hergelni az ellenfelemet. Csak odamegyek hozzá meccs előtt és azt mondom: „Idehallgass, én leszek az ellenfeled. Rengeteg alkalommal lesz szerencséd hozzám ma este. A mérkőzés végére nemhogy torkig leszel velem, még meg is utálsz engem.”

* * *

Gualtiero Zanetti, a Gazetta dello Sportban: „A futballpálya területe nagyjából 7000 négyzetméter. Ebből 1336 négyzetméter esik a két büntetőterületre. Matematikailag ez annyit jelent, hogy a játékvezetőnek a szabadrúgások 18,9%-a esetében 11-est kellene adniok. Vagyis minden 5 szabadrúgás közül egy 11-es lenne. Az igazi arány ezzel szemben — jó, ha 20:1. Vagy lehetséges, hogy a tizenhatoson belül puhábbak a játékosok? Ugyan...”

* * *

Gyerekverseny az uszodában.

— Miért bőgsz, Editke?

— Me... hert nem kaptam é... é... éhérmet...

— De Editke, hetedik helyért még nem jár érem.

— De... de ahakkohor ihis...

* * *

Edző a második óra végén.

— Nos, uraim, ha van kedvük, fussanak még tíz kört... de ajánlom, hogy legyen kedvük...

(p. p.)

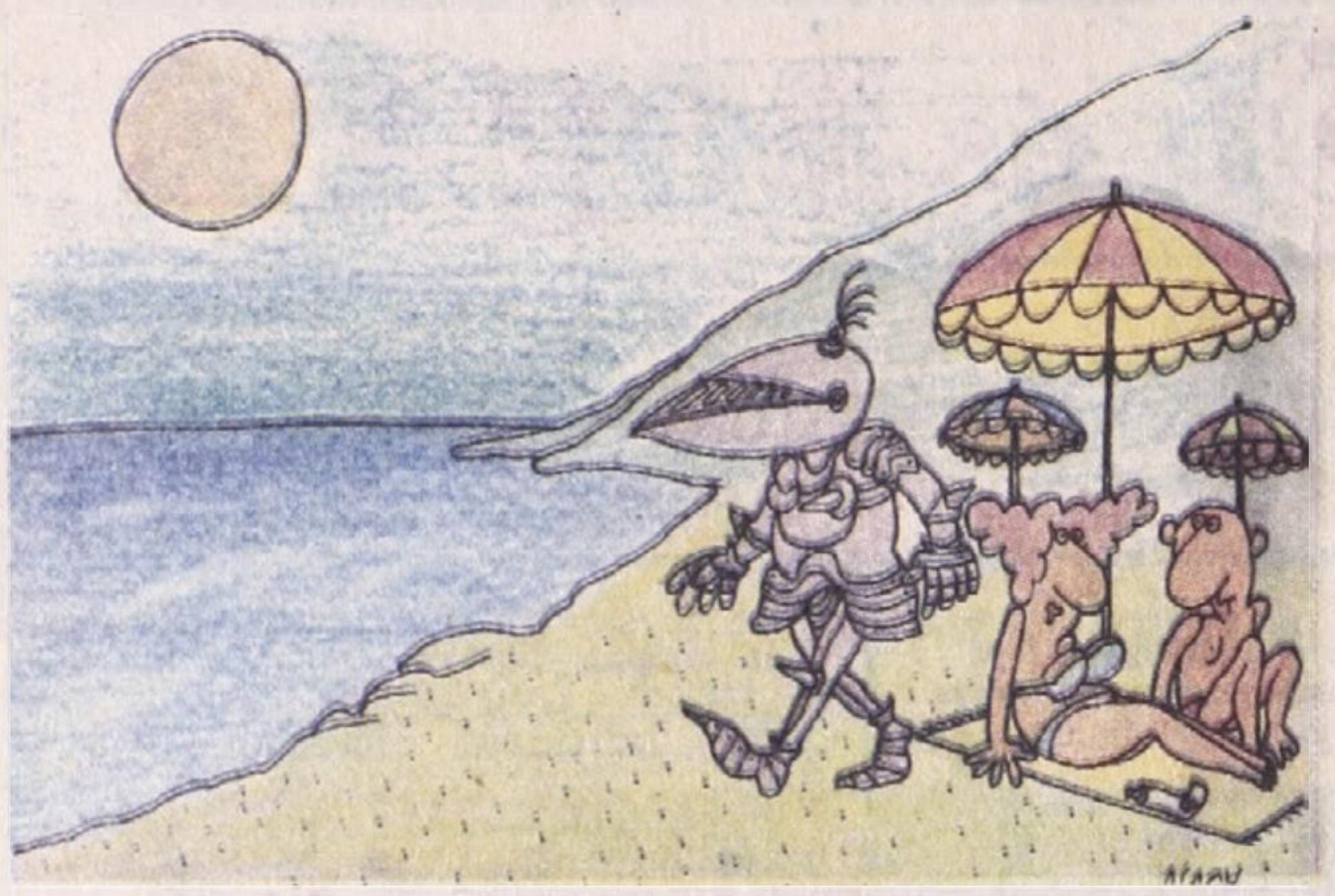

– Az uram rettenetesen fél minden tengeri állattól!

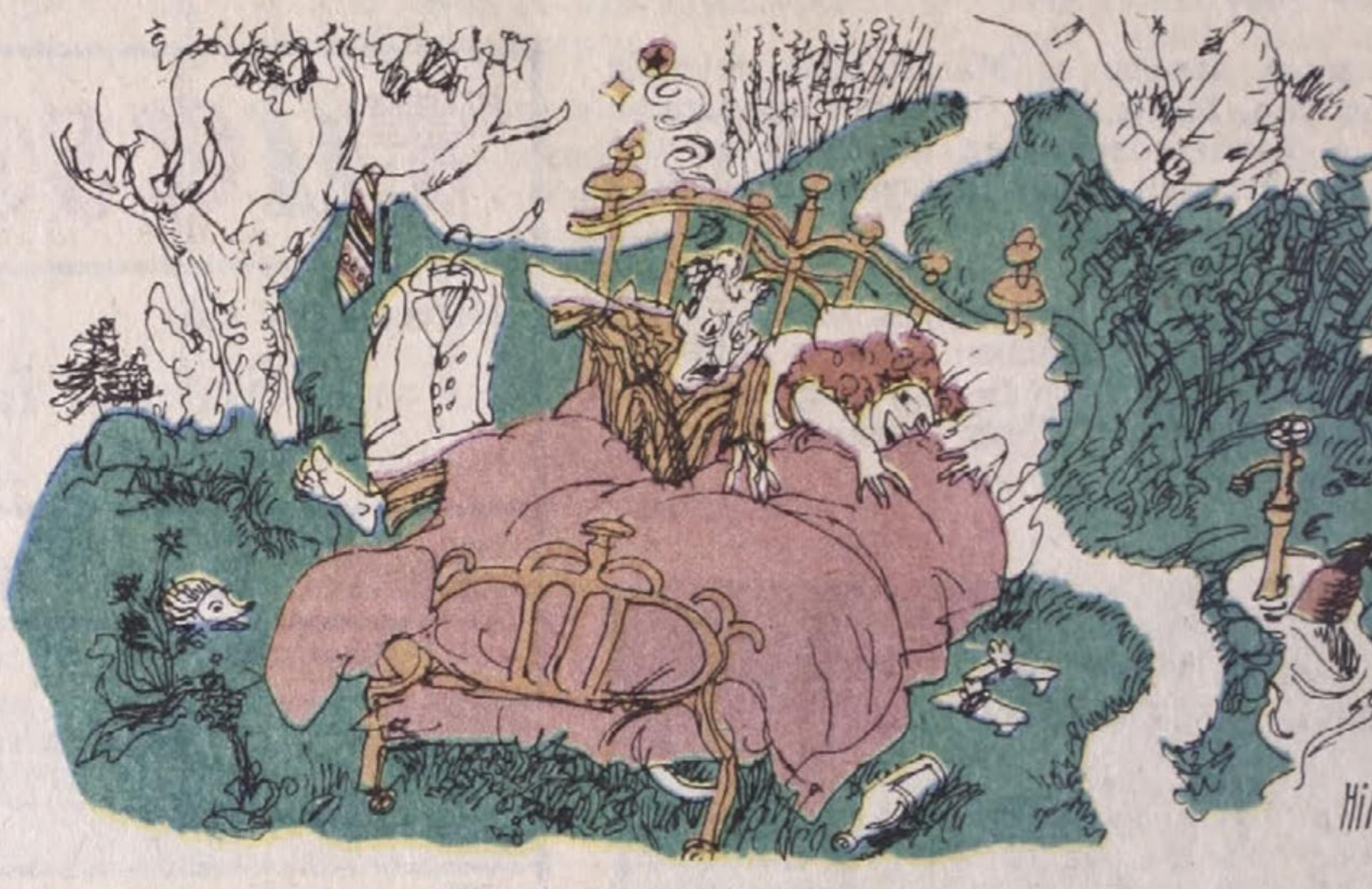

– Képzeld, azt álmodtam, hogy nincs lakásunk!

HOLD

– A Hold olyan nagy, hogy sok millió ember tudna rajta élni. – magyarázza a tanár a gyerekeknek. Laci ezen hangosan nevetgélni kezd. – Mi olyan mulatságos ezen? – kérdezi a tanár.

Laci meglepő válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb augusztus 5-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

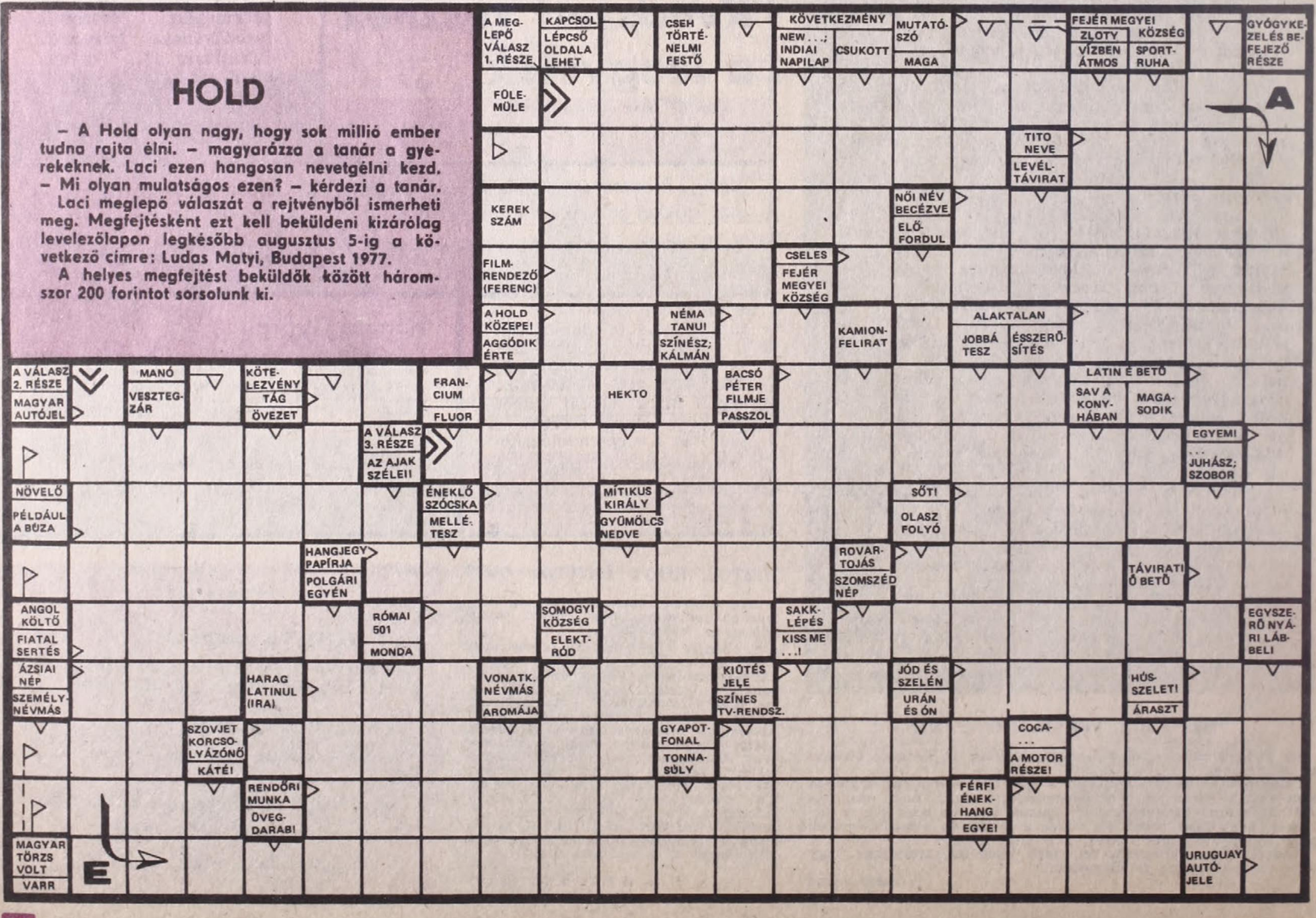
A MEGLEPŐ VÁLASZ 1. RÉSZE
KAPCSOL
LÉPCSŐ OLDALA LEHET
CSEH TÖRTÉNELMI FESTŐ
KÖVETKEZMÉNY
NEW ...; INDIAI NAPILAP
CSUKOTT
MUTATÓSZÓ
MAGA
FEJÉR MEGYEI
ZLOTY
KÖZSÉG
VÍZBEN ÁTMOS
SPORTRUHA
GYÓGYKEZELÉS BEFEJEZŐ RÉSZE
FÜLEMÜLE
A
TITO NEVE
LEVÉLTÁVIRAT
KEREK SZÁM
NŐI NÉV BECÉZVE
ELŐFORDUL
FILMRENDEZŐ (FERENC)
CSELES
FEJÉR MEGYEI KÖZSÉG
A HOLD KÖZEPEI
AGGÓDIK ÉRTE
NÉMA TANU!
SZÍNÉSZ; KÁLMÁN
KAMIONFELIRAT
ALAKTALAN
JOBBÁ TESZ
ÉSSZERŰSÍTÉS
A VÁLASZ 2. RÉSZE
MAGYAR AUTÓJEL
MANÓ
VESZTEGZÁR
KÖTELEZVÉNY
TÁG
ÖVEZET
FRANCIUM
FLUOR
HEKTO
BACSÓ PÉTER FILMJE
PASSZOL
LATIN E BETŰ
SAV A KONYHÁBAN
MAGASODIK
EGYEMI
... JUHÁSZ; SZOBOR
A VÁLASZ 3. RÉSZE
AZ AJAK SZÉLEI!
NÖVELŐ
PÉLDÁUL A BÚZA
ÉNEKLŐ SZÓCSKA
MELLÉTESZ
MÍTIKUS KIRÁLY
GYÜMÖLCS NEDVE
SŐT!
OLASZ FOLYÓ
HANGJEGYPAPÍRJA
POLGÁRI EGYÉN
ROVARTOJÁS
SZOMSZÉD NÉP
TÁVIRATI Ő BETŰ
ANGOL KÖLTŐ
FIATAL SERTÉS
RÓMAI 501
MONDA
SOMOGYI KÖZSÉG
ELEKTRÓD
SAKKLÉPÉS
KISS ME ...!
EGYSZERŰ NYÁRI LÁBBELI
ÁZSIAI NÉP
SZEMÉLYNÉVMÁS
HARAG LATINUL (IRA)
VONATK. NÉVMÁS
AROMÁJA
KIÜTÉS JELE
SZÍNES TV-RENDSZ.
JÓD ÉS SZELÉN
URÁN ÉS ÓN
HÚSSZELET!
ÁRASZT
SZOVJET KORCSOLYÁZÓNŐ
KÁTÉ!
GYAPOTFONAL
TONNASÚLY
COCA-...
A MOTOR RÉSZE!
RENDŐRI MUNKA
ÜVEGDARAB!
FÉRFI ÉNEKHANG
EGYE!
MAGYAR TÖRZS VOLT
VARR
E
URUGUAY AUTÓJELE

IMPORT HUMOR

TÉMA: AZ ÍRÓGÉP

(Rajzok a Neue Berliner Illustrierte című lapból)

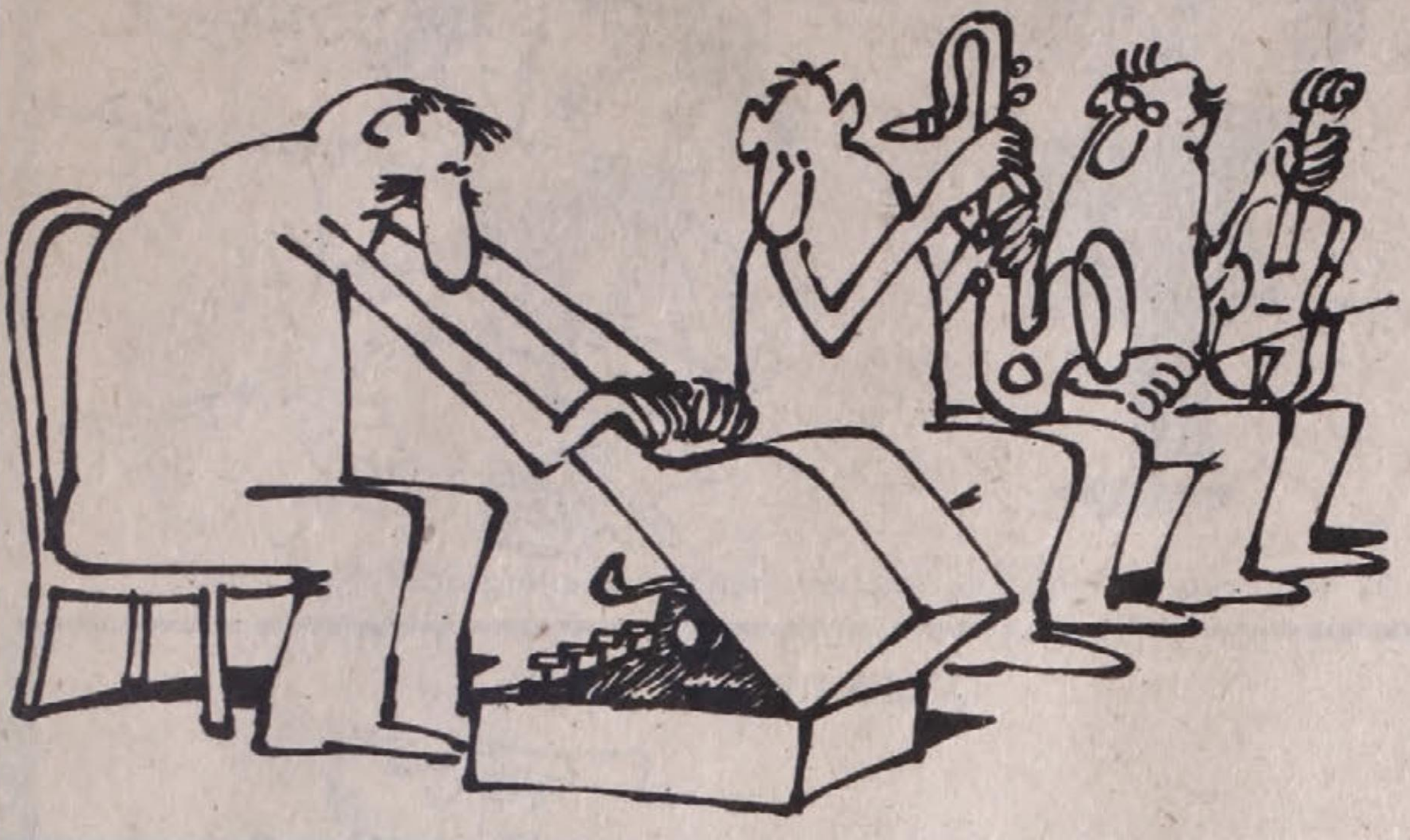

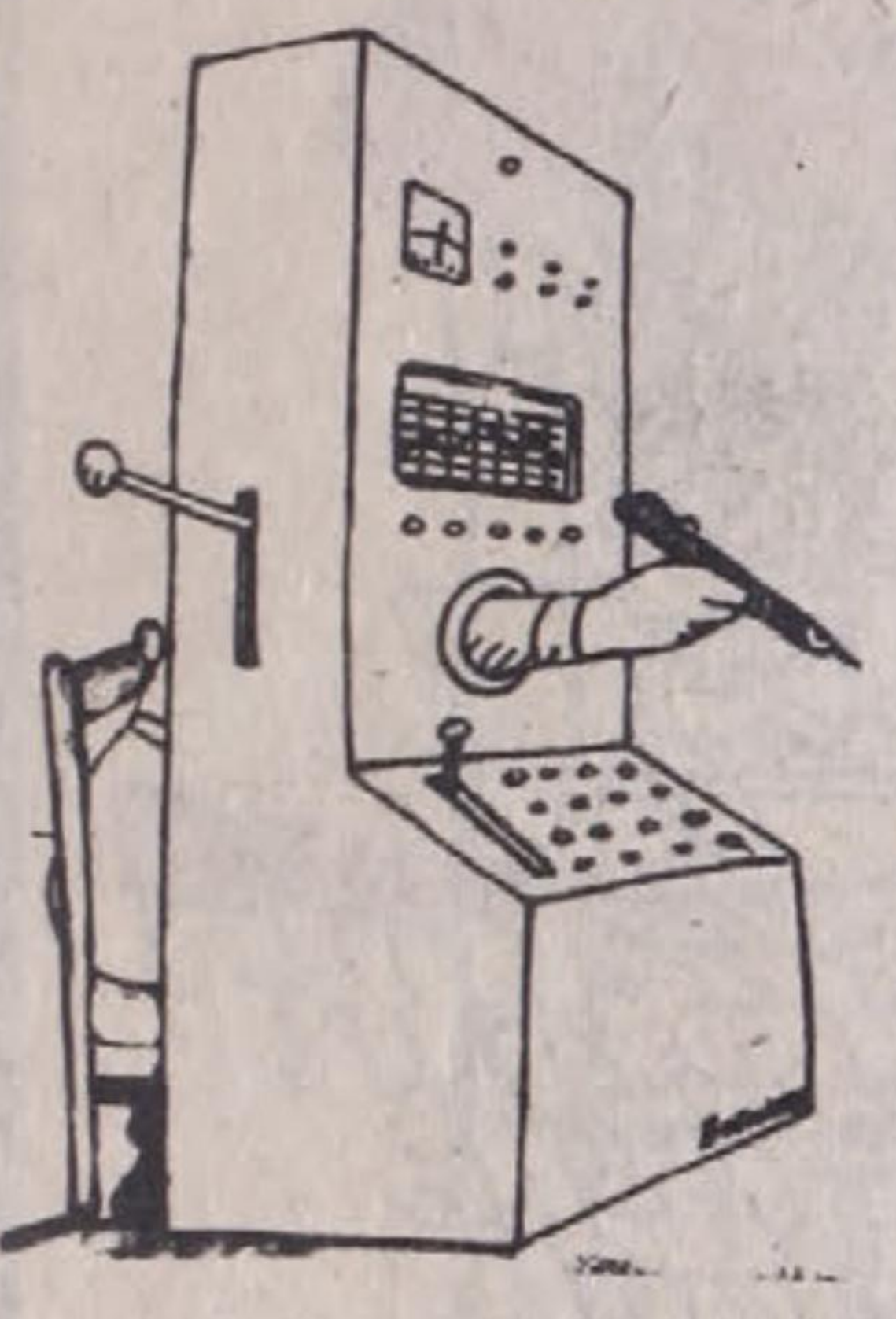

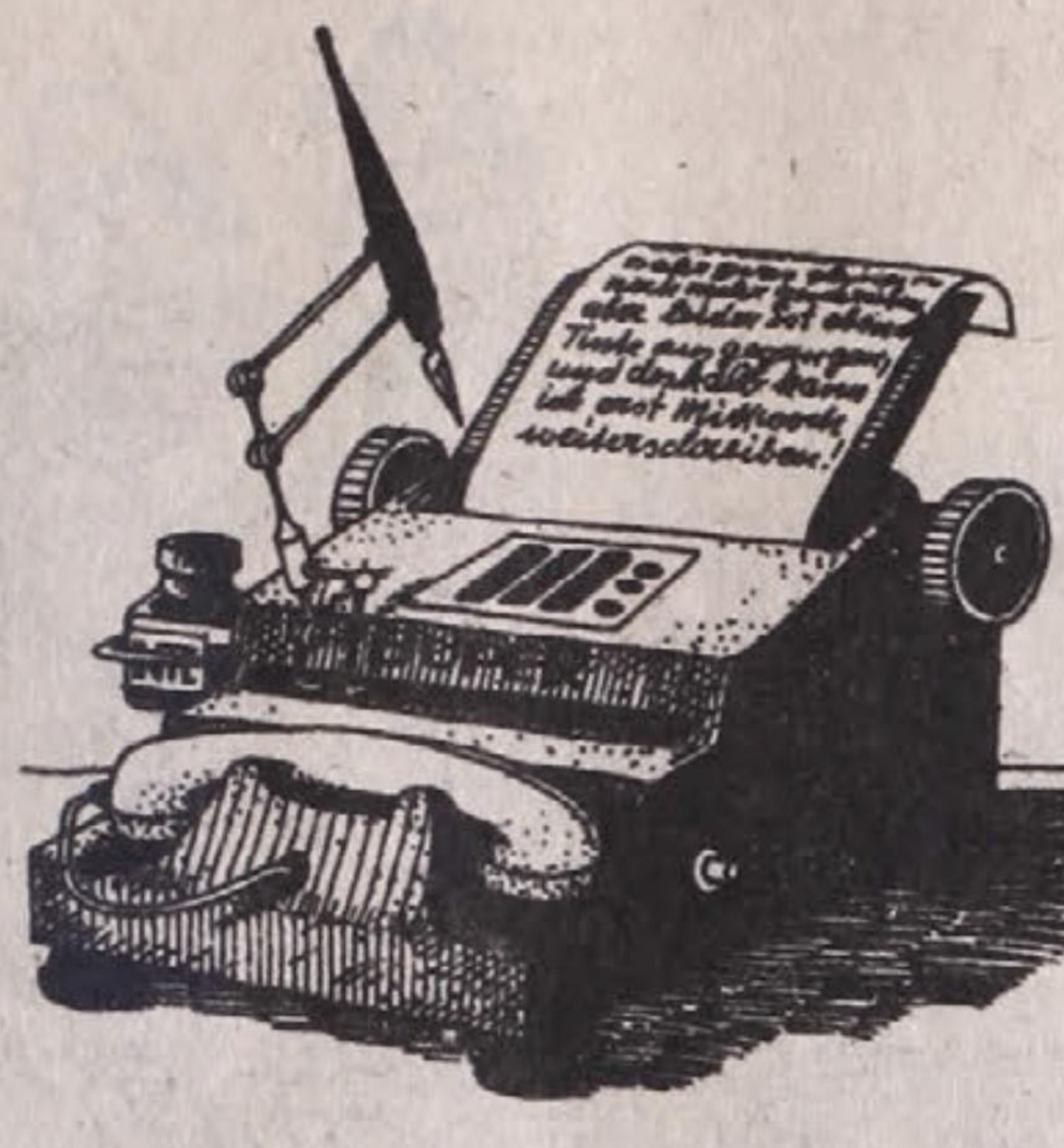

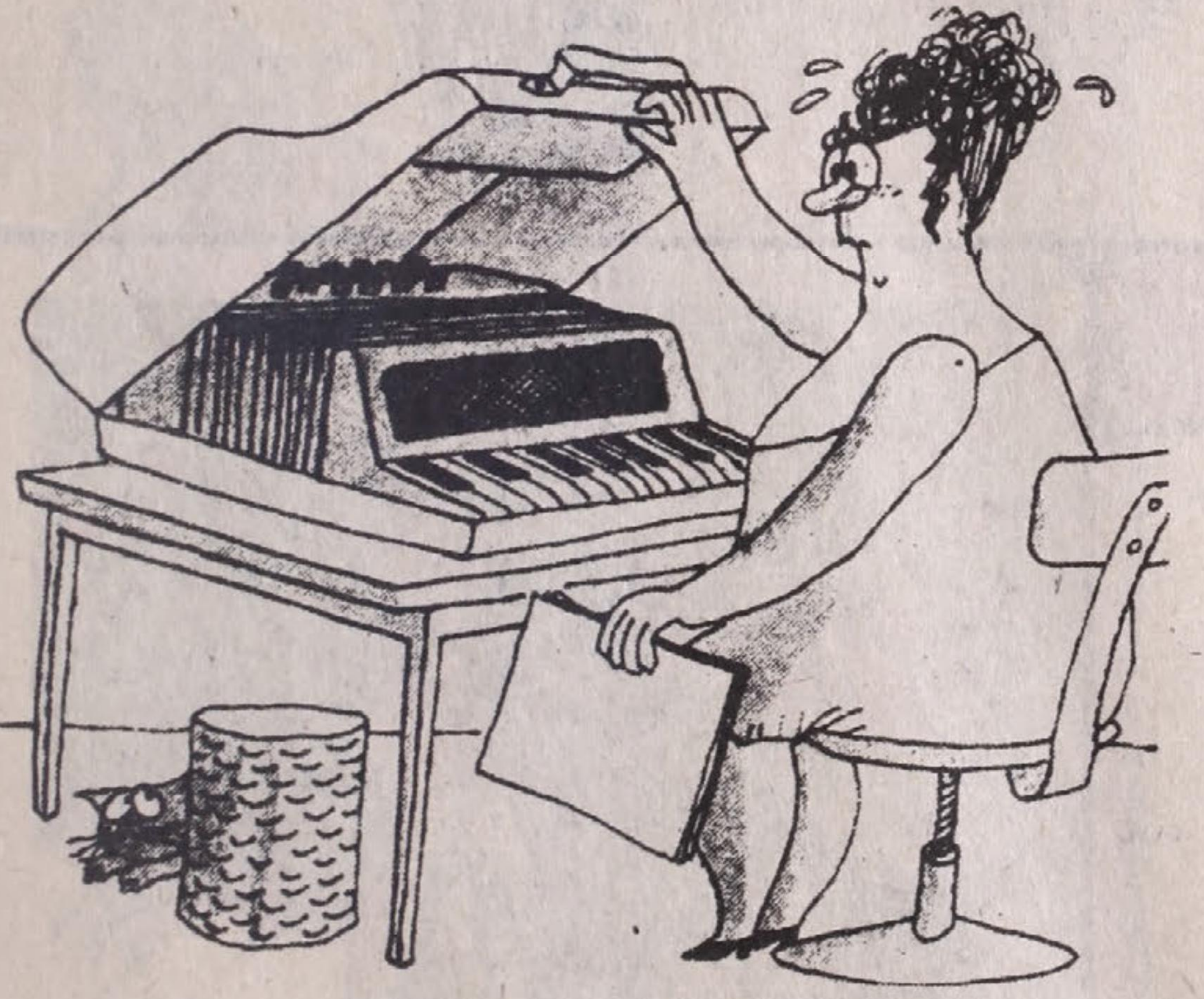

MURPHY TÖRVÉNYKÖNYVÉNEK KIEGÉSZÍTÉSE

HIÁNYCIKK-TÖRVÉNY

Ha a világ végéről cipelsz haza nagy büszkén valamilyen hiánycikket, családod azzal fogad, hogy épp az előbb vett belőle hármat a sarki közértben.

ZOKNIELV

Ha lyukas zokniban indulsz el otthonról, biztosan olyan helyzetbe kerülsz, amikor le kell vetned a cipőd.

TÖRVÉNY A KOSZOS ABLAKOKRÓL

Az ablak mindig ott koszos, ahol ki akarsz nézni rajta.

A MOSOGATÁS TÖRVÉNYE

Mosogatás közben mindig csak tiszta tányért törsz el, koszosat soha.
Folyománya: Ne mosogass, akkor nem lesz tiszta tányér, ami eltörhet.

RUHAELV

Ha veszel egy ruhát 1000 forintért, másnap ismerősöd vesz egy ugyanolyat, 600-ért.

ÖNGYÚJTÓ-TÖRVÉNY

Ha olyan illetőnek adsz tüzet, akinek imponálni szeretnél, egyébként megbízható öngyújtód csak a 10. próbálkozásra működik.

TANULÓK TÖRVÉNYE

Ha egyszer az életben puskát készítesz egy dolgozathoz, biztosan otthon felejted.
Folyománya: Ha mégsem felejted otthon, a tanár úgy dönt, hogy most mégsem írat dolgozatot.
Cáfolat: De ha direkt azért írsz puskát, hogy elmaradjon a dolgozat, hiába fáradsz.

VENDÉGTÖRVÉNY

Ha jóllakottan érkezel vendégségbe, biztos, hogy addig tömnek, míg holtra nem zabálod magad. Ha éhesen mész, nem kínálnak meg semmivel.

DILEMMA A GYEREKEKRŐL

A gyerek mindig csak idegenek előtt eszi le magát, beszél tele szájjal, turkálja az orrát, szűk családi körben soha.

AJTÓELV

Ha ki akarsz menni, legokosabb, ha először kinyitod az ajtót.
Ha nyitva volt... Nem szóltam semmit.

TV-TÖRVÉNY

Mindig a rossz filmeknél nézed a tévét.
Ha elfelejted bekapcsolni, másnap mindenki arról áradozik, milyen jó volt.

ÉTLAPNYELV

Ha megpillantod a kedvenc ételedet az étlapon, biztos lehetsz benne, hogy már elfogyott, csak még nem húzták ki.
Folyománya: Ha ebből az elgondolásból kifolyólag mást rendelsz, pár perc múlva a szomszédos asztalhoz kiviszik a kedvencedet.

SZABADSÁGTÖRVÉNY

Mindig a te szabadságod alatt a legrosszabb az idő.

Nagy Zuzsa

KÖRNYEZETSZENNYEZÉS

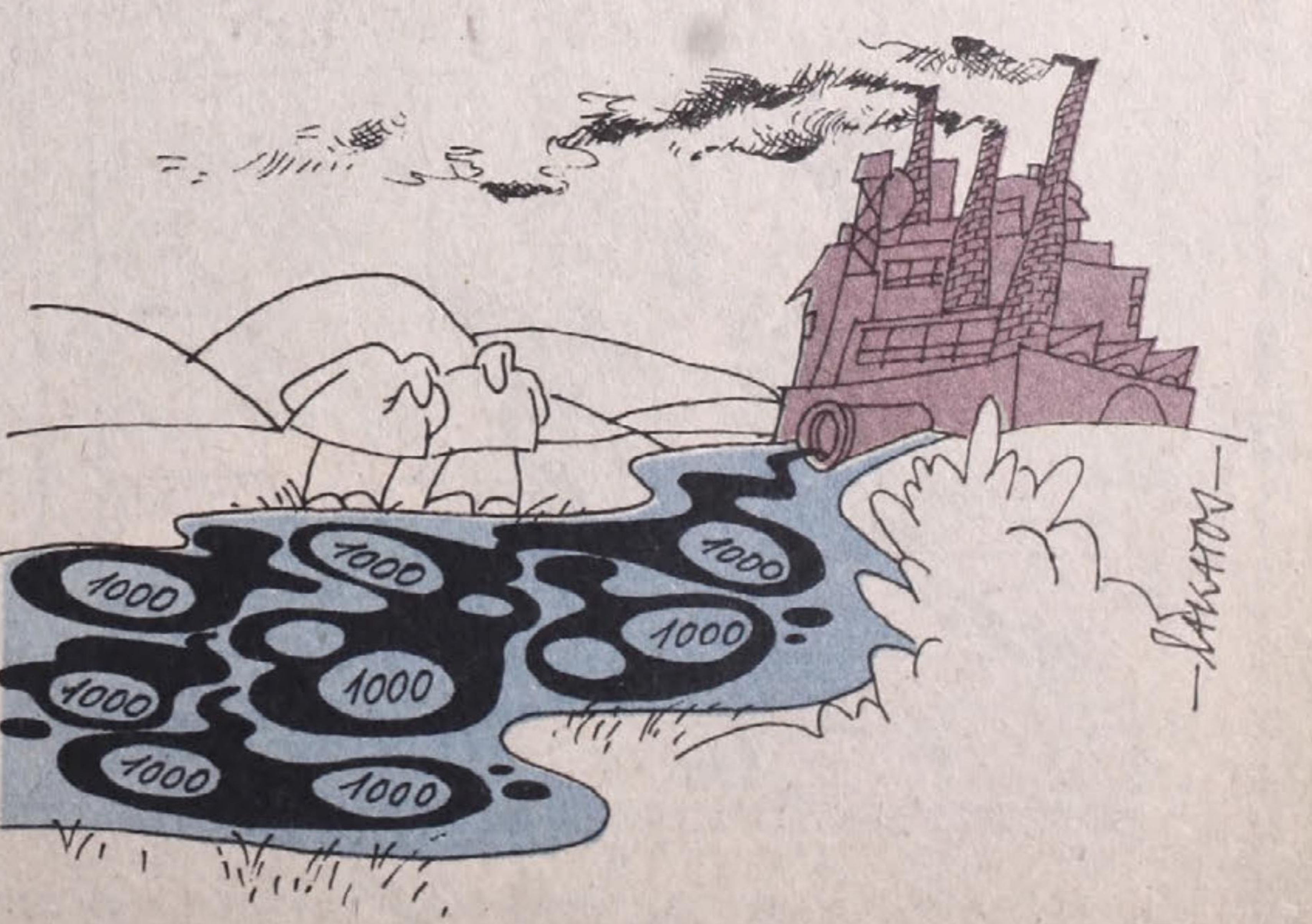

Ludas Matyi
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
85.2308/20-31
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611

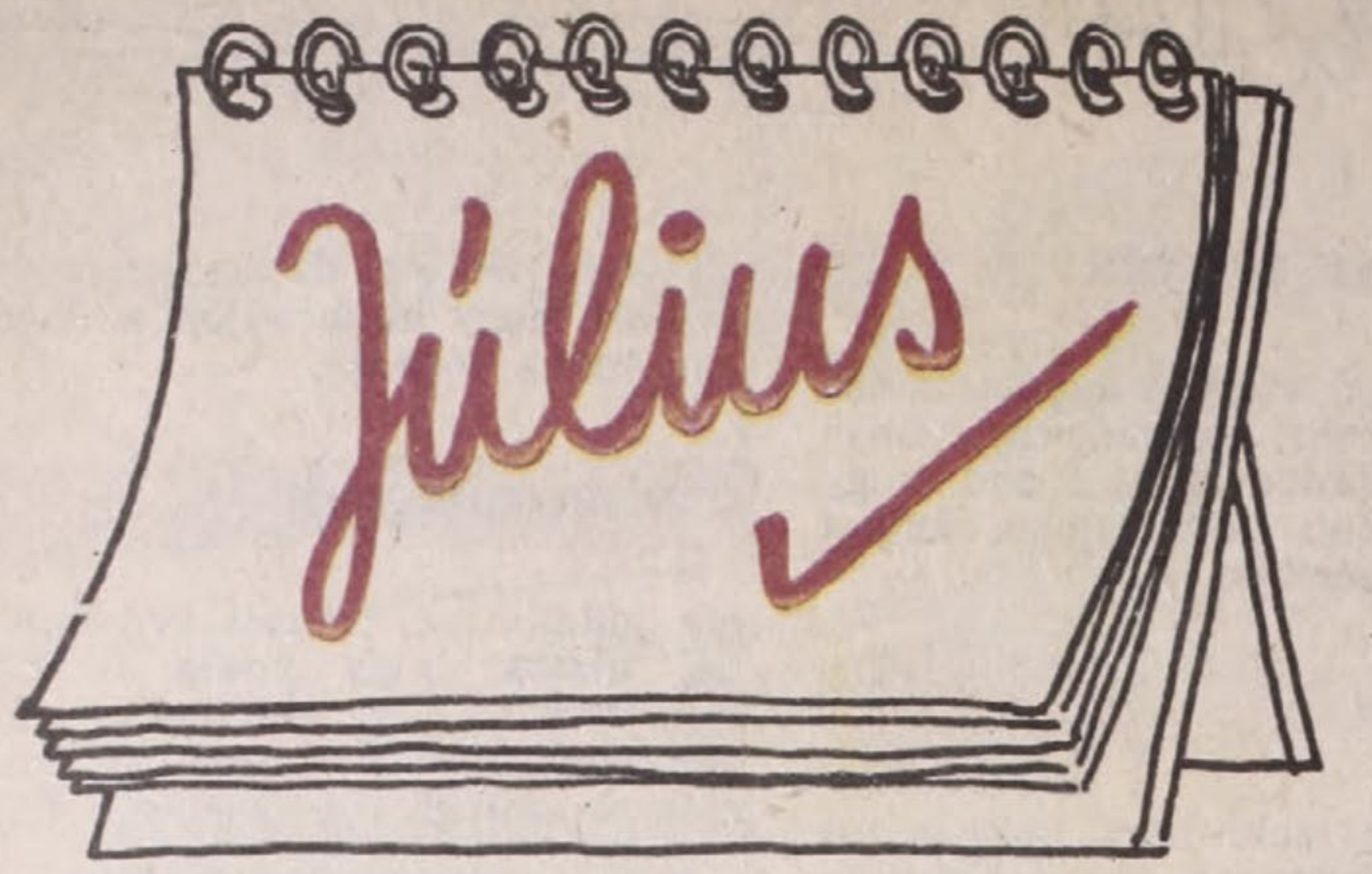

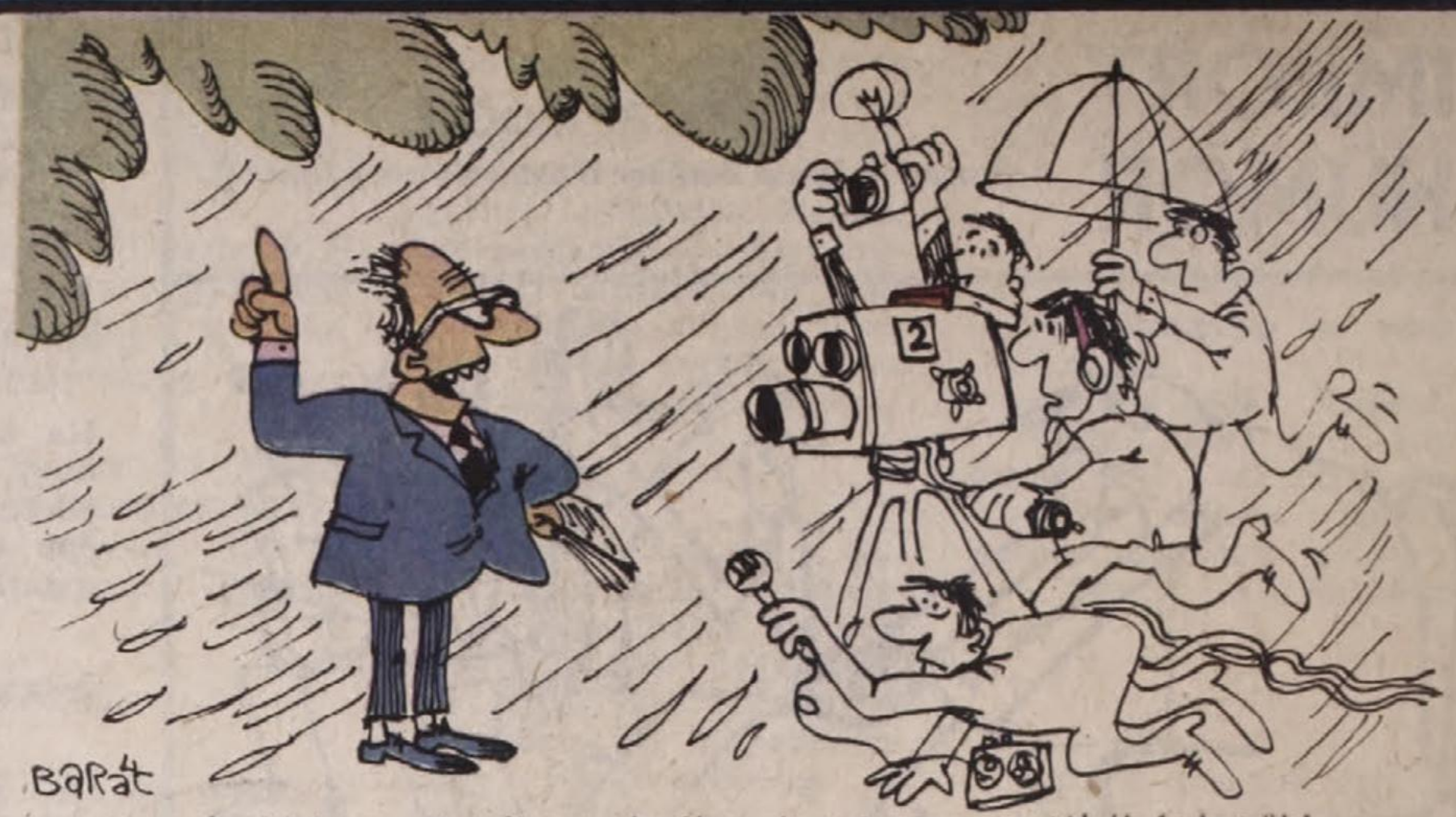

– Az idei nyarat teljes egészében hazai napenergiából fedezzük!

A HONAP SZTÁRJA

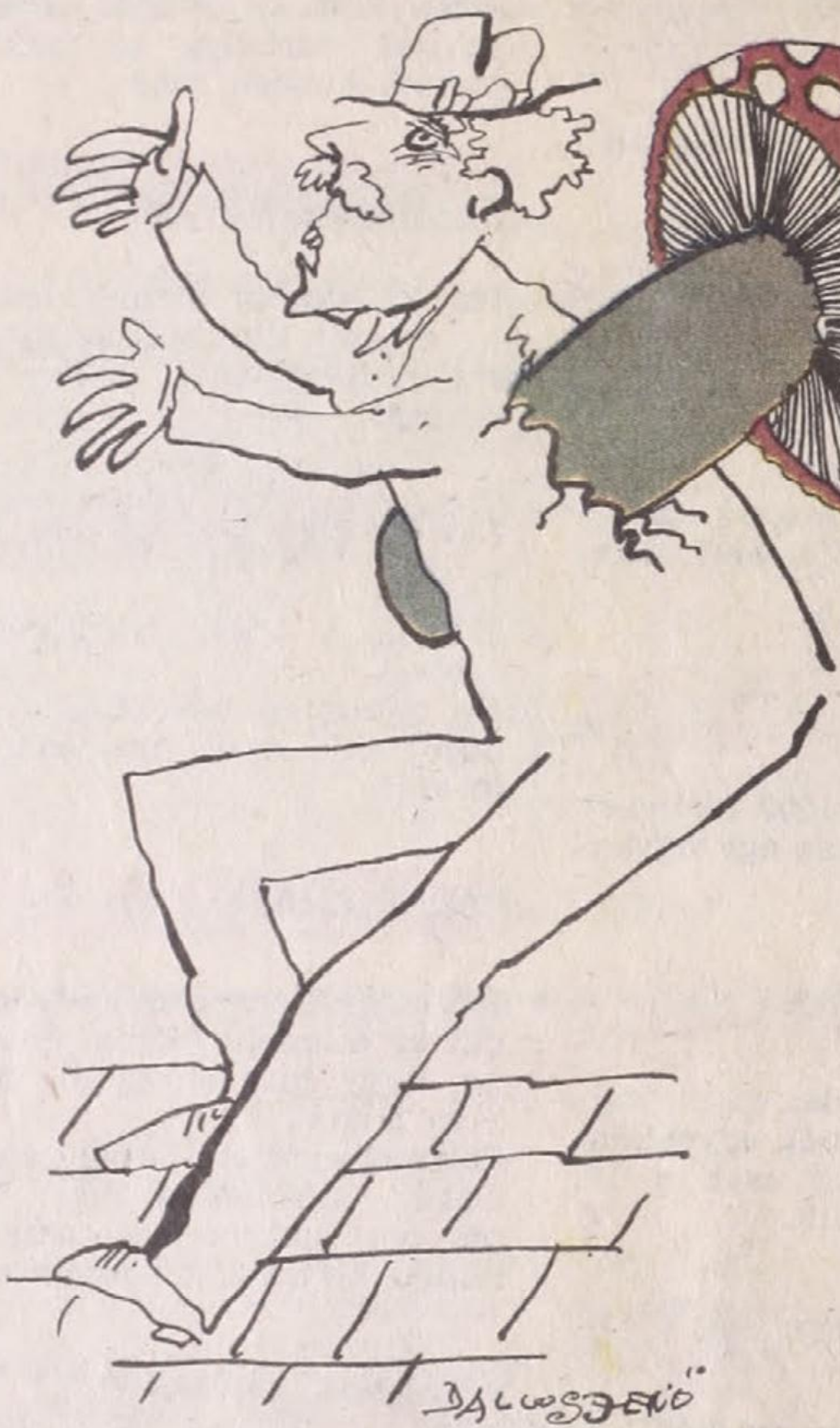
DALLOS JENŐ

OLCSÓ TÚRA

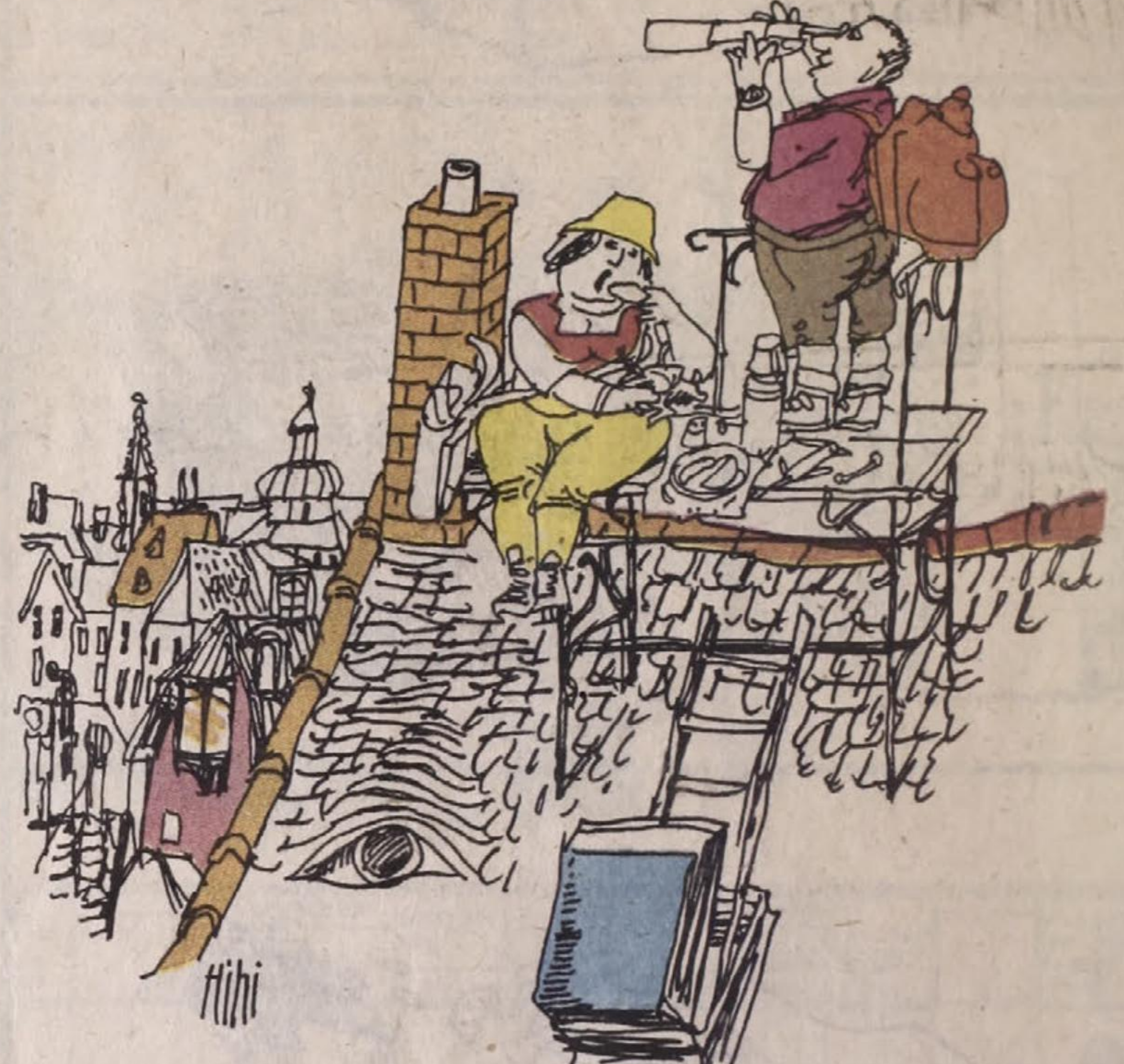

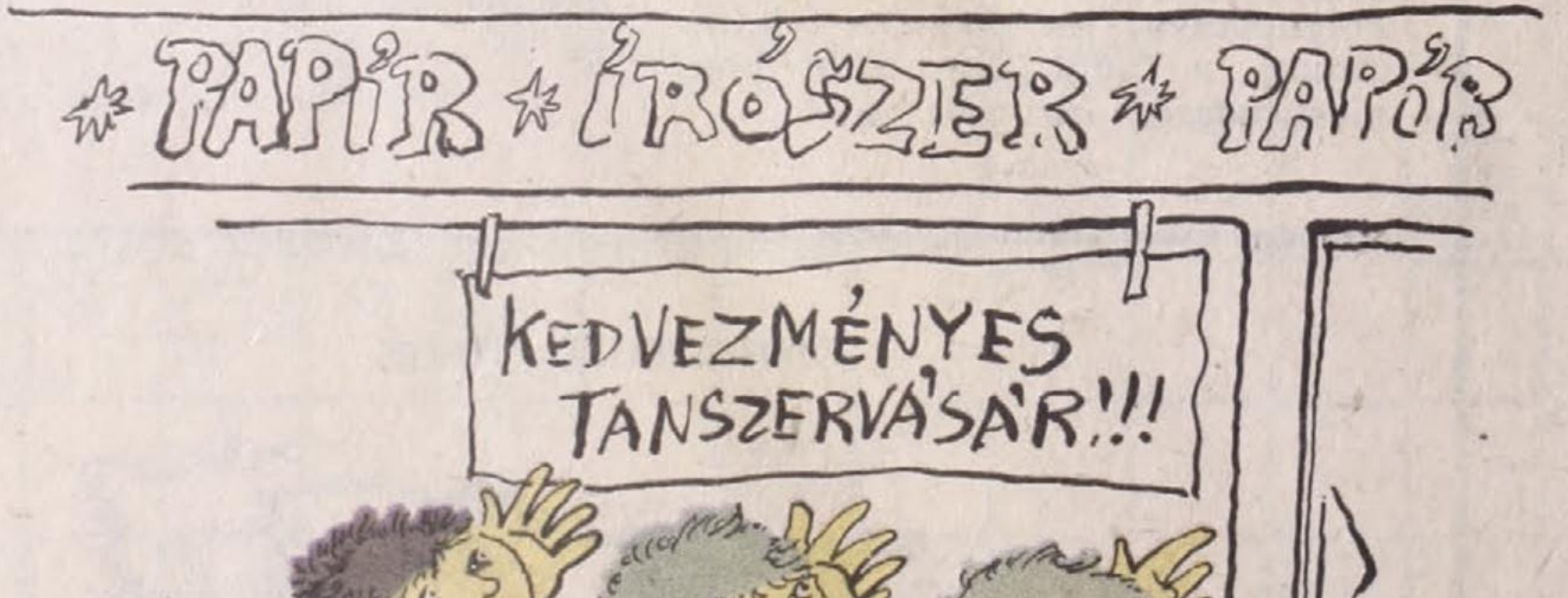
PAPÍR ÍRÓSZER PAPÍR
KEDVEZMÉNYES TANSZERVÁSÁR!!!
DALLOS

– Ne nézzetek oda, ne engedjük elrontani a szünidőnket!

ÉPÍTŐTÁBOR

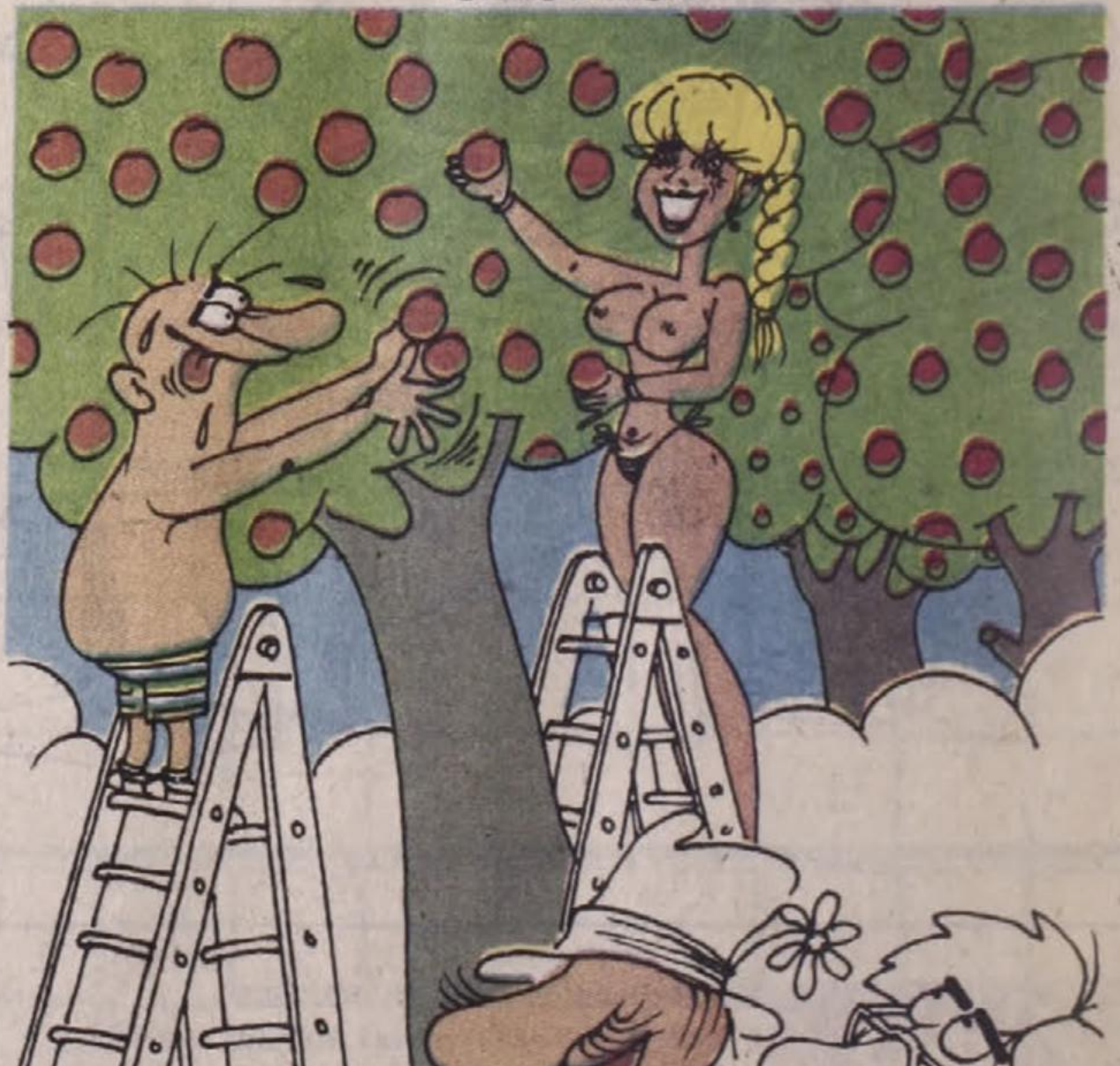
MAI
BRENNER

– Amióta megengedték a lányoknak a monokinit, a fiúknak sokkal gyorsabban jár a kezük!